

முருகன் புகழை,

ஆம்பல வாணக் கவிராய நியற்றிய

சிவமலைப் புராணம்.

இத,

உரைபாடல் உகாந்

முன்னல் வாய்மொழி

காட்டிய தல்லதமிழ் சர்க்கரை மன்றமுடியா.

ரவாசா

வருகுகொள்,

விவேகதிவாகுந் பத்திராதிடர்

ஸ்ரீமான்,

த அ முத்துசாமிக்கோனாவர்க்காரர்

பரிசோதித்து,

வசனசசுருக்கம் எழுதித்

கமது,

திருச்செங்கோடு.

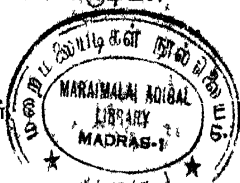
விவேகதிவாகுந் அச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

இதன்க்கு 1-4-0

Copyright Registered

அருணகிரிநாதர் அருளிச்சேய்த்
பட்டாலியூர்த் திருப்புகழ்

இருதழையிடறிக் காது மோதுவ
பரிமா நளினத் தோடு சீறுவ

இணையறு வினையைத் தானிழைநவ—அகிஞ்சு,
எம்பிடர் படைகெட் டோட நாடுவ

அமுதுடன் விடமொத் தான்யீருவ

ராஜபதி கலைதப் பாதுகுழுவ—முனிவோரும்

உருகிட விரகிற் பார்வை மேவுவ

பொருளது திருடற் காசை கூருவ

யுகமுடி விதெனப் பூசலாவ—வடிவேல்பேல்

உயிர்வதை நயனக் காதல் மாதர்கள்

மயல்தரு கமரிற் போய்விழாவகை

உனதவ நிழலிற் சேர வாழ்வதும்—ஒருநாளே

முருகவிழ் தொடைபைச் சூடி நாடிய

மரகத கிரணப் பிழி மாமயில்

முதுரவி கிரணச் சோதி போல்வய—சியில்வாழ்வே

முரண்முடி யிரணச் சூழி மாலினி

சர ணெனு மவர்பற் றான சாதகி

முடுகிய கடினத் தாளி வாகினி—மதுபானம்

யருகினர் பரமப் போக மோகினி

அரகர வெனும்வித் தாரி யாமணி

பரிபுர சரணக் காளி கூவிகள்—நடமாடும்

பறையறை கடலைக் கோயில் நாயகி

இறையொடு மிடமிட் டாடுகாரணி

பயிர்வி யருன்பட் டாவிழர்வரு—பெருமானே..

கத்தூரி யமரு ம்ருகமத வித்தார படிம இமசல

சுழ்பூர களப மணிவன—மணிசேரக்

கட்டார வடமு படர்வன நிட்டுர கலகமிவென

கச்சோடு பொருது நிமிர்வன—தன்மாதல்

கொத்தூரு நறவ மெனலத ரத்தூறல் பருகி யவரொடு
கொற்றேரி யுலையில் மெழுஞ்சென—வுருகாமே
கொக்கரக நரைகள் வருமுன மிககாய விளமை யுடன்முயல்
குற்றேவல் அடிமை செய்யுவதை—பருளாயோ

அத்தூர புவன தரிசன நிகதார கனக நெடுமதி
—லசரான வயல நகரில்—உறைவேலா [யோ
அச்சோவெ னவச ஷ பகையி லுடசோர்த லுண்டயபாவை
டககாகி விரா பர்பவம்—அறவேபார்

பத்தூரர் பாவ விரைவுசெல ரெய்ததூராவிரவ வருடரு
பற்றுய பரமப டிருஷ்—குருநாதா
பச்சோலை குலவு பீனவளா மைச்சோலை மயிலகள் நடமிடு
பட்டாணி மருவ மமரங்கள்—பெருமானே 2

சங்கைக்கத தோடு சீரகடு சங்கச்சுட் கோல சமயிகள்
சங்கறாதித கோதும வெருளித—சலைஞானச
சண்டைகுட கோவி அலமலம் அண்டாகுப பூசையிடுமவர்
சம்பததுக சோனி அலமலம்—இமவானின

மங்கைக்குப மாக விருதுக ரெங்கடகுச சாமி யெனவுடி
வருதித்துப் பேசு யருளிய—சிவநூலின்
மந்தரபரஸ் தார தரிசன யந்தததுக கேள்வி அலமலம்
வயிற்றசுற முது பரகதி—யருள்வாயே

வெங்கைக்க ரீபா படையைப் பங்கைக்குப போக விடவல்
வென்றிசசக் ரேசன் மிகமகிழ்—மருகோனே [ழில்
வெண்பட்டுப் பூணல் வகைமுத கண்பட்டுப் பாளைவிரிபொ
விஞ்சிட்டுச் சூழ வெயிலமறை—வயலூரா

கொங்கைக்கொப் பாகும வடகிரி செங்கைக்கொப் பாகுமமலர்
கொண்டைக்கொப் பாகுமுகிலென—வனமாதைக்
கும்பிட்டுக் காதல குணுகிய இன்பச்சொற் பாடுமினையவ
கொங்கிறபட் டாணி நகருறை—பெருமானே 3

கடவுளதுணை.

முகவுரை.

— 3000 —

அநாதி மலமுத்த சித்தருவாகிய சிவபெருமானார். “ஆன்மாக்கள் நெறியறிந்து முதத்தலைக்கூடுக ’ எனத் தமமுளத்துக் கொண்ட பெருங்கருணையால், வேதாசம மென்னும் முந்நூலையருளிச்செய்தார். அது தோத்திர ரூபமான விநிபோதமாக இருத்தலின், அக்கருத்தைத் தழுவிப் வியாசமுனிவர பதினெண் புராணங்களையும் கதாரூபஞானபோதமாக இயற்றினார். அப்புராணங்களுள்ளே பலவகையான நீதிகளும், மாக்கங்களுக கதைகளோடு சேர்த்து அவைகாரததுடன் செய்யுட்களாற கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புராணங்களுள்ளே ஸ்ரீராமகாரம், இல்லாது பொருந்தாதாயும், மறமொரு பிரகாரம் இன்பரூபமாகவும் விளங்குகின்றன.

இந்தப் புராணங்களுள்ளும், உப புராணங்களுள்ளும், பத்தியோக ஞானவழி நின்ற அடியார்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுப் பரமேசுவரன் எழுந்தருளிய இருப்பதிகாரின் மகத்துவங்களை கவந்து சொல்லப்பட்டிருக்கும் அபயபுர நுதகமாகச் சொல்லப்பட்ட வற்றை விரித்து, சொல்லப்படாது போனவற்றிற்குப் புராணமுறை தெரிந்து, வேறுமகத்துவங்கள் கற்பித்துப் பலதல புராணங்கள், பல பெரியோர்களால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களெல்லாம் வடமொழியி லிருந்தல பற்றித்தமிழ்மொழித் கட்டுப் பயன்படுமாறு செந்தமிழாய்ந்த பெரியோர் பலர் தாங்கொண்ட கருணையால், தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள். மற்றுந் தலங்களெல்லாம் பழங்காலக்கதைப்பெருமை பற்றியே சிறப்புடையன வெனக்கொள்ளக் கிடக்கின்றன. மேலேகா வழிபாடு செய்துறிகொண்டே மூர்த்தி தல தீர்த்தம் மூன்றுஞ் சிறப்புடையவாகின்றன இப் பட்டாவி சிவமலை என்பது கந்தப்பெருமானுக்குகாத தலமே. இங்குவழி பட்டேளர்களும் மிகப்பெரியோர்களே. இச்சமீர்த்திமூலம் கந்தப்

புராணம் ஈச சங்கிதையி லுள்ளதென வடமொழி மான்மியநீ
கூறியுள்ளது. வடநூற்புலவர் கூறியசரித்திரக் கதை அம்பலவாண
க்களிராயர் தமிழ்ப் புராணமாகச் சொன்னயம் பொருளாயம் பெ
றச்செய்து போந்தார்.

இந்தச் சிவமலைப் புராணத்தையும், சிவமலைக் குறவஞ்சி
யையும் அடியார்கள் படித்துப் பத்திகொள்ளுமாறு, அச்சிட்டு,
வெளியிடுங்கள் என்று நளவருஷம் வைப்பூசத் திருவிழாவன்று,
குட்டைப்பாளயம். ஸ்ரீமான், அர்ச்சுனக் கவுண்டரவர்கள் பிரஸ்
நாபித்தனர். பல இடங்கட்குப் பொருள்சொடுத்தும், ஆள்யிடு
த்துத் தேடியும் பிரதியகப்படவில்லை. குறவஞ்சி மாத்திரம் பரி
சோதித்து எழுதப்பட்டு அச்சவேலை நடந்து வருகிறது. நிக
ழும் பிங்கள வருஷம் ரூசங்காரத் திருவிழா நடந்து, திருக்க
ல்யாண உதஸவத்தன்று ஒருபுராணப் பிரதிசுண்டு மேற்குறித்த
கனவான் உதவப்பெற்றேன். அந்தப் பிரதி ஆசியும், அந்தமு
மில்லாதது. ஆனால் எனது நண்பர், காங்கேயம் அஷ்டாவதானம்
ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயுடு அவர்கள் 124 பாடலுள்ள எட்
டுப்பிரதி ஒன்று கொடுத்தனர். கடந்த மார்ச்சுமீ முதல்தேதி
(15-12-17) ல் பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர், ராயபுரநா
ஸ்ரீமான், உத்தமக்காமிண்டநல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடி யா
ரவர்களும், ஸ்ரீமான் அர்ச்சுனக் கவுண்டரவர்களும், அடுத்து
வரும் வைப்பூசத்தன்று சிவமலைப்புராண முழுமும், வசனமுஞ்
சேர்ந்த அச்சப் புஸ்தகத்தைப் பல பெரியோர்களுடனிருந்து
சிவமலையிற் பார்க்க வேண்டுமென்று மெத்த ஆவலோடு அறி
வித்தார்கள். காசுதித்துக்கென்று பொருளும் உதவினார்கள்.
மறுதினமே காங்கேயம் பட்டக்காரர் ஸ்ரீமான், முடிமுடிக்கண
பதிப் பல்லவராய மன்றாடியாவர்கள் ஒரு ஓலைப்பிரதி உதவினர்.
இன்னும் கிடைத்த சில பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பரிசோ
தித்து எழுதி, அச்சயற்றினேன். இப்பெற்றியாளர்களின் விரு
ப்பமும் எனது எண்ணமும் நிறைவேறும் வண்ணம், எவ்வகை
இடையூறும் நேராது காத்துமுடிப் பித்த ஸ்ரீசிவசுப்பிரமணி
புக்கடவுளது திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றனன். சுபம்.

எட்டுப் பிரதிகளிருந்து அன்றன்று மூலச்செய்யுட்களை எழுதி, அச்சேற்றி ஒப்புநோக்கிப், பின்பு சிவமலைப்புராண வசனச் சுருக்கம் எழுதி அச்சியற்றியதுமாகிய விரைவு வேலையால் பிழைகளிருக்கவுங்கடும். அருமைதெரிந்தோர் மன்னிப்பார்க ளெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிரதிகள் உதவினோர்.

குட்டைப்பாளயம் ஸ்ரீமான், அர்ச்சுனக்கவுண்டரவர்கள் பிரதி 1
காங்கேயம் ஸ்ரீமான் மும்முடிக் கணபதி பல்லவராய மன்றாடி யார் பிரதி 1

காங்கேயம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயடு அவர்கள் பிரதி 1
சிவமலை ஜோசியர் மகா-ஸ்ரீ ராமசாமி குருக்கள், பிரதி 1

பிங்களாஸ்ரூ தைமீ }
19—1—1918 } இங்ஙனம்.
திருச்செங்கோடு. } தி. அ. முத்துசாமிக்கோனர்,

உ

நுலாசிரியர் வரலாறு.

நீர்வனம்பொருந்திய சோழமண்டலத்திலே, பூர்வஞ் சைன துறற் பிரிந்து, சைவத்திற் புகுந்து நீறுபூசி வேளாள குலத் திலே, சாவிவாகன சகாப்தம், 1634, கி. பி. 1712 விஜய வருஷத்திற் பிறந்து 60 வது வயதில் இராமாயண கீர்த்தனைபாடி, தஞ்சாவூர் துளசி மகாஹாராஜா, அவ்வேந்தனின் அருமை நண்பரான புதுச்சேரி ஆனந்த ரங்கபிள்ளை, மணலி முத்து கிருஷ்ண முதலியார், தேப்பெருமாள் செட்டியார் முதலியவர்களுடன் சபையில் அரங்கேற்றிப்பெருமையடைந்த, சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர் என்னும் பிரசித்திபெற்ற மஹா வித்துவானைத் தமிழ்நாட்டில் தெரியாதார் இரார் அவருக்கு முன்று குமாரர்கள். சேஷ்டகுமாரர் அம்பலவாணக்கவிராயர் என்பவர். இவர் பிறந்த வருஷக்கணக்குத் தெரியவில்லை; என்றாலும், இவரது தந்தை அருணாசலக்கவிராயருக்கு முப்பதுவயதில் விவாக

மானதென அவர் சரித்திரத்தில் தெரிகிறது. இதனால் இந்த அம்பலவாணக்கவிராயர் கி. பி. 1742-க்குமேல் பிறந்தவராக வேண்டும். இவர் இளமையிலேயே தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் நன்குகற்றவர். சைவசித்தாந்த நூல்கள் முறையே பயின்றவர். கொங்குநாட்டின் கிழக்குக்கோடி எல்லையிலுள்ள கொல்லிமலை (சதுரகிரி) அறப்பள்ளிசார் சதகம் ஒன்று கூறியுள்ளார். அச்சதகத்தின் 100-வது செய்யுளில்” அம்பலவாணக்கவிராய னாகு மென்புன் கவியையுஞ் சூடியே” என்பதனால் தெரிகிறது. பாடுவித்தோன் அச்சதகத்தின் முதற்பாட்டில் “மோழை பூபதிபெற்ற வதிபெனம தருமை மதவேள்” எனக்குறிக்கிறார். இவனை 1-வது செய்யுளில், கங்காகுலத்தலைவன் என்றும், 13 வது செய்யுளில்” வேளாளர் குலதிலகன் என்றுங்கூறப்பட்டுள்ளன.

பின்பு இவர்சேலத்துக்குசென்றபொழுது, அங்கு நாளையும் நடக்குஞ் செருப்படித்திருவிழா நடந்தது. அங்குப்பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டு போகின்றவர்கள், உண்டிகையில் தண்ணீரைப்போட்டுத் தலைகுனிந்தால் தோலால்தைத்துத் தட்டத்தில் வைத்திருக்குஞ் செருப்பையெடுத்துப், பூசாரி அடிப்பது வழக்கம்; இவருடன் அங்கு வந்தோர் இது என்ன யியா? விந்தையாக இருக்கிறது எனக்கேட்டார்கள். அதற்குக்கவிராயர்.

“மருப்பாலே சவுந்தரிய லகரிவரை லோனிறைக்கு மாகவிக்கும், விருப்பாலே பொருளுதவா லோபிகளைச்சேலநகர் வீறுமாரி, குருப்போலே வரவழைத்துப்பணம்பரித்து நிமிர்ந்ததலை குனியச்செப்து, செருப்பாலே யடித்தடித்துப் புத்திரவப்பலமுறையுஞ் செய்கின்றாளே.,,

எனவிடை பகர்ந்தனர். பின்பு திருச்செங்கோட்டுக்குச் சென்று ஸ்ரீ அர்த்தநாரீசுவர் தரிசனம் செய்து வந்தனர். தரிசித்திர்களா? எவ்விதமாக இருக்கிறது என்று கேட்டவர்களை நோக்கி:—

“எத்தனையோ தமிழ்க்கலைஞரிருந்து தமிழாய்ந்ததொன்மை யினைச் செங்கோட்டின், அர்த்தநாரீசுரரோவத்து விதப்பெரு னுளர்குமவர்மெய் தீண்டுஞ், சுத்த சிவா சாரியரோ சும்பமுனி நேராவர் சூழ்ந்துவாழுஞ், பத்திசாலிகள் சங்கப் புலரினை யாவ ரெனிற்பகரலென்னே.”,

என இச்செயுளைக்கூறினர் என்பர். இவர் இங்கு நின்றுங் காங்கேய நாட்டிற் புகுந்தனர் இவரது சைவப்பொலியும், பிசு சங்க வன்மையும், வாக்குச்சாதுரிய மதுரமுங் கண்ட பட்டக் காரர் முதலியவிவேகிகள் இவரைக்கொண்டு சிவமலைப்புராணம் பாடுவிக்க வேண்டுமென்றுபேசி அறிவித்தார்கள். ஒப்புக்கொ ண்டு நல்ல நாளில்* சுபவேளையில், சிவமலையப்பார் தரிசனஞ் செய்து புராணம் பாடத்தொடங்கி 14 சருக்கம் 497 விருத்தத் தில் புராணத்தைப் பூர்த்தி செய்தனர். தெரிந்த பட்டக்காரர் முகலான பத்திமான்சன், அரங்கேற்றுவித்துக் களிராயர் மன மகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு சன்மானம் புரிந்தனர். புராணத்தில் அங்கங்கேபத்திச்சுவைமுதிரப்பொதிந்து சைவமணங் கமழு ம்படி இசைத்திருப்பது இவரது சிவபத்திவலியைக் காட்டுகி றது. பெரிய நூல்களிலே பயின்று அரிய கவிகளின் அவையி லீடுபட்டவரும் அங்கவருணனை புரிவதில் நுண்ணிய அறிவின ரென்பதையும், இப்புராணம், வள்ளிநாயகியார் திருமணச் சரு க்கத்தில்.---

“கனவினிது மெமையெதிரே காணிலச்சங்கொண்டு வெய் யோன் கதிர் புகாத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாழியெதிர் பெர நுதவஞ்சி மனறந்து நின்று, முனைகொளு வெங்களை தொடுத்து துணைவரோடுஞ் சேர்ந்தவனை முடித்தா னென்னத், தனுவிரா கவன் வீரந்தனை நகைக்கு மடவரல் தன் சாது மாதோ.”,

என்னுஞ் செய்யுள் முதலியவற்றற்றெரிசிறது. சைவத்தில் இவர் கொண்டுள்ள மேலானமதிப்பை அக்கத்தியமுனி உபதேச ச்சருக்கத்தில் 6, 7, 8, 9, 10. செய்யுட்கள் விளக்குகின்றன.

இவ்வுறு சைவசித்தார்த சாஸ்திர ஞானத்தேர்ச்சியால் திரிபதார்
தந ஸ்ட்சணத்தைச் 'சுருக்கிக்காட்டும் ஆற்றலை, அந்தச்சுருக்க
த்திலேயே.

‘பசுருதற்களும் பதி பசு பாசமோர் மூன்றும்
இகழ்விடப்பதி போலவவ் விருமையு மனாதி
ததைமையாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பாசம்
நிகரிடப்பதி பொருந்திடிற் பாசம் நில்லாது.

என்பது முதலியன நன்கு புலப்படுத்துகின்றது, இப்புரா
ணம் பாடுதற்கு உதவி புரிந்தவர்களின் தகுதி விளங்குமாறு நகு
டன் சாபந்தீர்த்த சுருக்கத்திற் கூறாமற் காட்டியுள்ள வன்மை
பாராட்டத் தக்கது.

வானவர்களிற் சிறந்தோர் மணிகண்டனுடன் மூவர்
மான மன்னரிற் சிறந்தோர் வழுதியுடனொரு மூவர்
மேன்மை வேளாளர் தமிழ் மிகச்சிறந்தோர் மன்றாடி
தானகன்ன னெனுந்தடக்கைச் சுருக்கரை மன்றாடி மன்னன்

பன்னரிய புகழ்ப்படைத்த பல்லவராயக் குரிகி
லென்னவரு மூவர்களுமேனைய வேளாளரும் வேன்
பன்னவர்க்குத் தொன்றுதொட்டு வழிவழியாயடிமை செய்வா
ரன்னவர்கள் குலதெய்வ மாகிநிற்ப நெங்கோமான்.

என்பன. இன்னும் இவர் வரலாறு அதிகம் தெரியவில்லை.

சிறப்புப்பாயிரம்

மங்குளேய் பொழில் வான்றடவுபட்டாலி மான்மியந்தனை
க்கலை வல்ல, புங்கவர். மதிக்கப் பொருணயஞ், சிறந்து பொலி
வுறத்தமிழினிற் புணந்தான், தங்கிய புகழ்சேர். அழியனருண
சலக்கவி யுதவிய புதல்வன், இங்கித. மிகுந்த. வம்பலவாண் னெ
னுக்கவி ராய நாவலனே.

உ.

முருகன் துணை.

சிவமலைப்புராணம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

விநாயக வணக்கம்.

தானவாரியு மாங்கவ னுத்தியந் தடநி
தான வாரிச னுமபணி லெள்வியஞ் சயிலத்
தானவாரிய னுடத்திறை மலைமங்கை தருமுத்
தானவாரிபெய் தநத்திதான் சிரத்தினிற் றரிப்பாம்.

பரல்வண்ண நாதர் துதி.

நீர்கொண்ட கடல்குழம் நிலவுலக முழுதளந்த நெடியமாலும்
ஏர்கொண்ட சதுமுத னுமிமையவரு மருமறைபு மிறைஞ்சியேத்த
வார்கொண்ட களபமுலை மாதுலல மங்கைகபுடன் மருவினா முஞ்
சொகொண்ட பட்டாஸிப் பரலவண்ணர் திருமலர்த தான் சிந்தை
[செய்வரம். 1]

நல்லமங்கையம்மன் துதி.

கல்லமங்கை யாய்ப்பின்வாக் காட்டுமலர்ப் பதத்தோனும்
கமலத்தோனும், விலலமங்கை கொண்டருச்சித் திடவாக்கு
வேண்டுபெரு விருப்பம் நல்கும், மல்லமங்கை வாய்க்க மழைபுனை
ந்த பரமனிடம் மருவிவாழும், நல்லமங்கை யிருகோக நகத்தா
லையகத்திலுற நாட்டுவா மே. 2

கயிலரசநாதர் துதி.

அரியயன்வே ளிருசுடர்கள் முறைசெய்தொழி லவர்தமிக்
சை யன்றென்றியாருந், தெரியமதன் றையெரித்தும்கிரந்தடிந்
தும் முனிநர்வவர் தேறியோரு புரிதருநா னுயிர்களின்பப் புணை
நீத்துமம்மைவிழி புதைத்தஞான்று, கரியவிரு னுறக்கண்டும்
நின்றகயி லாயனையெங் கருத்துன் வைப்பாம். 3

ஞானம்பிகை துதி.

சுனிசிலைமா சனையெரிதது வெற்றிப்பெற்றெங் கருமைவிழிக்
கோதையார்மா, ஷினிநமக்கென் றெனகிருந்த விறையவன்
மேற் சாயகடைந் தேலக்தூண்டிக், கனியெனவுள்ளுடைந்தாணி
ன்சரணமென மற்றவனுள் கலங்கா வண்ணம், இனியவலப்பாக
மன்பி னீந்தஞா னுமபிகைகா ளிறைஞ்சுவோமே. 4

கணபதி துதி.

காமலையை யுரித்தவன்மேற் சிதைத்திசைப்பேர் தரித்தவ
னைக்கவின்கொள் சாய், காமலையிற் றிருமருப்பாற் பாரதப்
போர் பொரித்தமலர்க் கையாணைஞ், காமலையும் வேல்பிடித்த
முருகனுக்கு முன்னவனைக் ககனத்தார்ப், காமலேதந்தருளு
மைந்து கரத்தானை யடிபணிந்து கவலேதீர்ப்பாம். 5

வேறு. குமார்க்கடவுள் துதி.

இலகுமதிவே னியனுமைதன் னெழிலார் குறங்கின் மணி
ப் புயத்திற், கலபமயிலின் முனுகிலன்பர் கருத்தின்வேதா கம
முடிவி, னலகின் முனிவர் சுரசபன்மா லணியுமகுட முடிமிசை
யிற், குலவுகுமா னிருசரணக் குளிர்வொற்கமலம் வணங்கல்
செய்வாம். 6

இதுவுமது.

விர்தமதமுஞ் சூர்மருகர் விறலுங்கெடுத்த குறுமுனிவன்
சுந்தவிசைச்செந் தமிழ்நியச் சாற்றங்குரவன் சிவன் விழியில்
வந்தகிறுவ னிமையமயின் மதலைகங்கை மடர்தைதருங்
கந்தன்மணிக் கிண்கிணிச்சரண கமலமெமது கருத்துள்ளைப்பாம்.

வேறு. தெய்வயானை துதி.

சகமுண் டிமிழந்தோன் பெருந்தவமுஞ் சதவேள் விக் கோ
னுயர்தவமும், புதலவரும் வாரணமரிதாய்ப் புரிந்தவமுந் தருங்
குமரி, குகன்மஞ் சரிப்பன் னிரண்டுபுயக் குவட்டிற் றினைக்குண்
கன்புழை, யிகல்வேல் விழிக்குஞ் சரிபதப்போ தினையெயும்
மிதயத்திருத்தல் செய்வாம். 8

வள்ளிநாயகி துதி.

கலைப்பனுவ லாட்டிமலர்க் கரமும்விண்ணுட் டரமகளிர்கர
முமேனற், புலத்திலவருந் கிளிகடியப் பொருந்தவமைத் திடு
மிதனும் புயல்போன்மேனி, வலத்தகரர் குலகால வைவேலோ
ன் செம்பொன்மணி மகுடமாறுந், அலத்தகமும் தடவியசீறடி
வள்ளிநாயகிதா ளகத்துட் சேர்ப்பாம். 9

வேறு திருந்திதேவர் துதி.

கண்ணுதற்றிரு வடிதொழு வருமயன் தண்ணன்
விண்ணுளோர்பில மீதுளோர் தவமுனி வேந்தர்
எண்ணிலாதவர் நெருக்கற மணிப்பிரம் பேந்து
மண்ணல்நந்தித னடிமலர் முடிமிசை யணிவாம். 10

வீரவாகு தேவர் துதி.

மாரவாகுலர் தவிர்த்தினி தாகியமகிழ்வு
கூரவாகுமன் றனைவனத் திடைவரக் குறித்த
பாரவாகுவீ ராறுடைப் பண்ணவற் கிளைய
வீரவாகுவைச் சிந்தையில் விளங்கவைத் திடுவாம். 11

அகத்தியமுனிவர் துதி

சகத்தாணை யன்றவனை மகவானையரவாகச் சாற்றுமெ
ய்வா, சகத்தாணைக் கிரிதுனைத்த தண்டாணை யொருபத்துத்
தலைபாணைக்கீ, சகத்தாணை கொண்டு வென்றோன் றனைப்பரமன்
செய்தாணைத் தவறிற் செல்வா, சகத்தாணைப் பரவுகிரு வகத்தா
ணை நித்தமுமஞ்சலி செய்வாமே. 12

ஆஞ்சநேயர் துதி.

மருவிருந்த கடம்பணியு மார்பன்சொல் பணிசிரத்து
மனத்துந்தாங்கிப், பொருவிகந்த சிவமலையின் மாருததிக்கினி
லிருக்கும் புனிதன் பூவிற், நிருவுரந் கொண்டாற் திளையோன்
முதலெழுபான் வெள்ளமெனுஞ் சேனையுய்ய, வருமருந்து தரு
மனுமன் பாதப்போ தெப்போது மிகப்போ துய்ப்பாம். 13

வேறு.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் துதி.

அத்திருக்கணைத் தந்தருள்செய் யன்னைழல்பா லினிதருந்தி
யத்தியணங்கு வடிவமைத் தோ னடிமாமுளரி யகத்தினிற்கொண்
டத்திராத்தி யெனும்நாவார் யாத்தகற்பு ணதுபுணையா
யத்திகடந்தோன் பதம்பரவு மடியார்சரணுக் கன்புசெய்வாம்

சுந்தார் மாணிக்கவாசகர் துதி.

மாமுதலைத் தடிந்தகநீர் வைவேலோன் திருந்தாதை மனி
முப்பாடி, யேமுதலை வாய்ப்பின்னை யினைத்தந்தோ னிருசரண
மேத்திக்குடற், கோமுதலை யொன்பதுநாற் கோடிக்காய்மால
யன்கண்கொண்டு காணு, மாமுதலை மாமீதில் வரவழைத்தோ
ன்சரண மலர் மணதுட் கொள்வாம். 15

நக்கீர தேவர், அருணகிரிநாதர் துதி.

துதலின்னிழி காட்டி னுநீ நுவற்றிடுப நுவல்பிழையே நோ
க்கா பென்ன, முதலவன்முன் வலிபேசு முருகாற்றுப் படைப்பு
லவன்முளரித்தாளும், அதிமகூர ரசமொழிநு மினியதிருப்புக
ழ்ப்பாடி யருள் சேராறு, வதன னருள் பெறு மருணை கிரிநாதர்
கழலுடமென்னுள் வளருமாதோ. 16

பொன்னம்மை துதி.

தன்னிகரிலாத சத்திசிவமலைவாழ் தலத்தார்தா னீசர்நாட்
டா, என்னசரின் மற்று முள்ளா ரைங்கரன்னை ஒளித்தபணியத
னைவானத், தின்னிடையிற் கரநீட்டி யேந்திவர் வழைத்தெவர்த்
குமிசையக் காட்டும், பொன்னம்மை பெனுந்தாயை மறவாமலெ
ப்போதும் புந்திசேர்ப்பாம். 17

வேறு அவையடக்கம்.

தெரியுநான் மறைமேடாச் சிவபரன் குருவாம் வேலன்
சரிதம் ததனையான்செந் தமிழினைச் சொலமதித்தல்
கரியமை முகிலிடத்திற் காணுமிந் திரவிற்பற்றப்
பரிபுர மலம்பச்செல்லும் பாலனைராசு மன்றே,

பண்டநூற் தவர்க்குச் சூதன் பகர்வடமொழியை யானும்
தண்டமி முதனாற் சொல்லும் தன்மைவா நிதியோரேழு
முண்டிடு முனிநேர்வாரி யுண்பெனென் றெருவனவகை
கொண்டுநீர் தன்னையன்னிக் குடித்திடன் மாணுமன்றே. 19

சேடனாயிர நாவினூற் கற்ப்த்துஞ் செப்பக்
டொணுச் சிவகடலைக்குகன்சரிதம் யான்குறல்
நீடுமீள்வுல கிறனெலா நீக்ருவன் யானென்
றோடிமின்மினி யொன்றொளிகாட்டுத லொக்கும். 20

வேறு.

இப்புவிபெலா மதிக்கத் தக்கவிலை பெற்றதொரு வியன்மா
ணிக்கந், குப்பையிலே கிடந்திடினு மிகழாமற் கொள்வரந்தக்
கொள்கைபோலச், செப்புமுலை வள்ளிபங்கன் திருப்புகழாகையி
னல்யான் செப்புமிப்பா, வெள்ளிமைய தாபிடினுங் கைக்கொ
ள்வ தன்றிறல்லோ நிகழ்ந்திடாரே. 21

பாயிரம் முத்திற்று.

நைமி சாரணியச் சருக்கம்.

கண்ணகன்ற நீர்க்கலுழியும் வாசனைகமழும்
தண்ணெனும்மகில் சந்தொடு வேய்புதற்றருவும்
விண்ணாளையே மிடைதலான் மதிகதிர் வெய்யோ
னண்ணும்வெங்கதி ரொளிபுகா நைமிசாரணியம். 1

துன்னுவானவர் துயர்க்கெட முப்புரந்துலைபக்
குன்றவார்க்கிலே யேந்திய பிறைமுடிக்கேர்மா
னன்றிலேறொரு கடவுளை வழிபடாவகஞ்சேர்
வென்றிமாதலர் தொகுதியே யிடந்தொறும் விரவும். 2

பரிதிவெங்கதி ரினம்புகாப் பான்மையாற் பார்த
விருளிநுந்திடப் படவரகபணி விளக்கெடுக்கும்
பொருளின் மாதவர் புரிந்தி மகத்தெழு புகையைக்
கருமுகிற்குல மெனமயி னடித்திடுங்கண்டு. 3

கருகிபாகம் புராணசாத் கிரமெலாஞ் சொல்லும்
 பொருளுந் தோன ரிடப் பூவையுங் கிள்ளையும் புகலும்
 மிருக மும்பற வைககுல மானதும் மேன்மைத்
 தரும மும்பெரும் புநதையும் பெறவருள் தரிக்கும் 4
 ஊனருந் திடிற் றுலையிலா நரகமுண்டென்றோ
 ஆன தன ரிவெம பரிபிடுட டொடருமென் றறிந்தோ
 மேனமைமாதவா புதலுமவ விதிவிலக் குணந்தோ
 பூனையுமபுலா லநுதிடா துயிர்க்கைபு பரியும். 5
 கருநதுழாய்ப்பசுவ கண்ணியன மேவிகருக கமலத
 திருநதநான்முகன் மனைவிக்கும் வசிட்டனுக் கினிய
 வருககிடுகு மெய்கநற்பியல கறபிககு மழகிற
 றிருநதுமாதவா பன்னியா பண்ணையுஞ் செறியும். 6

வேறு .

எலிபராபாடமீதி லே நினைவாடல செய்யு மினமான் கன்று,
 யுஷ்முலைப்பா வினிதருநது களி கவைககால ஞண்டினப்புப
 பொருநகிமேவு, மொஸ்கிறை ரரிக்குநா யுண்டிடக் கையால்
 வாரி யூட்டும வதம, வலியகங்க மொடுபசிய கிளையொரு பரு
 சரததில் வாழு மாதோ. 7

வேறு

இவ்வண்ண மிகலென்று மினறாருந தனிவனத்தின்
 மைவண்ண வயனதேவா வருந்தியுநா டுதற்கரிப
 செவவண்ண ரனினமலாத் திருப்பாதப பெருமான்றன்
 மெய்வண்ணந தனையுணரும் விமலமாஞ் சிவகயினால். 8

ஆதியுமை யொருபாகத் தண்ணறிந வஞ்செழுத்தும்
 பூதியுங்கண் டாடிமெப்பாப பொருளெனவே போற்றுகிற்பார்
 தாகிவருக கமலநகைன றனைச்சென்னி யிற்புடைத்த
 சோதிருடு வேலண்ண றாயபுகழ் விளக்கவல்லாள். 9

இத்தகைய முனிவர்க்க னென்னிலா துஷ்டநாற்புண்
 மதகையத் தாரிபார்த்த மணிகண்டன் பதம்பரவும்
 விக்கமெய்ச் சுகமுனி வியாக்கிரவா சனத்தினிடை
 யெதகவரு முவரதுபணிர் தேத்தவன்வி னினிதிருந்தான்

ஆங்கவன்றன் முகநோக்கி வரியதவத் தினர்யாரும்
பூங்கமலத் தோனைநிகர் புனிதமா தவசனைத்
திங்ககல நீபுரைத்த சுவதலத்தின் மகிமைபெல்லாம்
யாங்கள்கேட் டீழுவிரைநீத் திதையமுவர் ம்மினனும். 11

திக்குள்ள தலங்களினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் குன்றெறிவேற்
கைக்குமர னினிதுறையுங் காரணமெய்த் தலகனவா
யெகசிரம மதனாலு மிணையின்றிப் புகழ்விளங்கு
மிககதல பொன்றினீ விளம்புகியென் மடிபணிந்தார். 12

வேத னுரணன் காணரு மெய்ப்பரன்
பாத பங்கயம் பற்றிய சிந்தையின்
மாதலத்தினா யாரும் வணங்கிடச்
சுதமமுனி சொல்லுந் துணரோ.

13

வைமிசாரணியச் சருக்கம் முற்றிற்று
காபபு பாயிரம் உள்பட விருத்தம், 35.

புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்.

அளந்திடற் கரிதாங் காந்தமா புராணத்தாறுசங்கிதையி
னிலாரும், விளம்பரு மீசசங்கிதை தன்னின் விளவினைக் கன்று
கொண் டெறிந்த, களங்கனி வண்ணன் தனையான் செய்த கட
முனி குரவனங் கந்த, னுளம்பதிந் துறையு மகிமைசேர் தல
மொன் றுளத்தினி னினிதினா சாய்ந்து. 1

அரவண யானும் பிரமனு மறையு மளப்பரி தாகிய வமலன்
குரவன்வா னளவு குன்றெறி வேற்கைக் குமரவே னறுமலர்க்
கமலச், சரண்மனத் திருத்தி மெய்மயிர் பொடிப்பத் தழு
தழுத் தெழுமெழி பெயரக், காமல ருச்சி மீதினிற் கூம்பக்
கண்ணிலா னந்தனர் பெருக. 2

எத்தவன் கவினும் விழுமிதாந் தலமு மியம்பருங் கங்கை
யிற் சிறப்பாய்ச், சித்தியு மெய்மை முத்தியு முதவுந் தீர்த்தமு
மூன்மெனுஞ் சுகந்தி, னுத்தமொருமுந் ததியு முள்ள தோர்த்து
முணர்வினிற் றெரிந்து, வித்தக முனிவர் யாவருங் கேட்ப மறை
களும் வியந்திட விளம்பும். 3.

புராணவரலாற்றுச் சருக்கம், முற்றிற்று
ஆ திருவிருத்தம் 38.

சிவமலைச் சருக்கம்.

கவனமால் விடையவன் கருணையாலரு
ஞவமையில் கந்தவே ஞவந்து நிச்சலுந்
துவஞ்ஞா விடையிரு தேகாகைமோர் சிறை
சிவமலை மகிமையின் றிரங்கல் செப்புவாம். 1

அந்த மாதியின் முகிய வமலனு மொருவன்
றந்த கந்தவே விரினிதுறை சிவமலைத் தன்மை
சந்த நான்மறை சகத்திர முகமதாய் விரிந்து
முந்தை நான்முக னொன்று மொழியமுற் றுதால். 2

ஆயினுஞ்சிறி தறிந்தவா றிகைக்குது மமலை
சேயி லின்னரு வாலெனச் செழுமற் ற நூல்க
ளாயும் வேதவி யாதனு மடிகொற் குரைத்த
துயவாசக முறைசொல்வ னெனைவன்பிற் சொல்வான் 3

வேறு.

கரியத னுரித்துப் போர்த்த கண்ணுதற் கடவுண் மேனாட்
டரியலர் புரங்கல் வெல்லத் தறுகண்வா சுகிரானாக
விரிகதிர் பரப்புஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையைப் பற்றி
வரிசிலை யாகக் கையின் வளைத்திடுங் காலேதன்னில் 4

அந்தமேருளி லுச்சியி னண்டங்சள் பரவச்
சந்த தஞ்சிவ பரனுறை தனிக்கொடு முடியொன்
றிந்த மானிலத் திடைசுந்தி வீழ்ந்தது விதனால்
வந்த நாமமுஞ் சிவமலை யெனப்பெயர் வழங்கும். 5

வேறு.

ஆதியா முகத்திற் செம்பொ னடுத்திடு முகத்தின் வெள்ளி
ஐதிய செப்பு மூன்ற முகத்தினிற் கலியுகத்திற்
றீதினாச் சிலையா மிந்தக் செய்கையாற் காமரூபச்
சோதிமா மலையென் றும்பேற் சாற்றினுந் துறக்கநாடத். 6

வேறு.

வானதி முடிமேற் றேய்தலா லொளிகொண் மாரதி தவழ்
தலா லாததி, தேனவிழ் கொன்றை கூளினமென்மேற் செறி
தலாற்றாறுவென் றேறு, மேன்மையாற் சத்தி கிவமென வெங்
கும் வினங்கலாற் றேறுடை யதனான், மானிடங் கொண்ட
வளத்தினான் முக்கண் வானவ னிகர்க்குமம் மலையே. 7

" அண்டமு நிலனு மளக்கலாற் செம்பொனாகமேற் பொலி
தருமதனான், வின்மென் வெவரும் விளபபவந் ததனான் வேணு
கானங்கன மெ வுதலாற், றண்டருக் குலங்க ணிரந்தர மிடைந்து
தழைத்துருப் பகலாமகாட்டுதலால், வண்டுழா யலங்க லணின்த
ருண் மெவளே மாயவ னிகர்க்குமம் வரையே. 8

கந்தமா மலர்மே லிருந்தலாற் கலைமான் கண்டிட னுவுரை
தலின, லந்தமா னுத்தி வந்தடுபதனா லாடக வருவமா குகை
யாற், சந்தத மென்க னுறுதலாற் பலவாஞ் சராசரம்படைத்த
தன்மையினால், வந்தனாற் றசைய முகம்பெறு மதனான் மலரவ்
னிகர்க்குமச் சுவலம். 9

வேறு.

தான சீரென வருவியா றெழுகி மாதங்கப்
பான்மை காட்டிவந் தடுத்தவ ரிடர் துகட் படுத்தி
மேன்மை தங்கிய சித்திக ளுதகனியிக் குயர்ந்த
வானை மாழுகத் தண்ணலை நிகர்க்குமம் வறிக்கல். 10

வேறு.

அஞ்சிறைத் தோகை மஞ்ஞமீ ழுறலா லாதியாம் பரம
னான் வாலாற், றஞ்சமென் றமார் பாவலாற் சத்தி தாங்கலாற்
றலையிலா றுளதான், மஞ்சன் குறவர் வள்ளிசே ருதலான் மானி
னையட்டிடும் வலியாற், குஞ்சரி களப முலைகலந் தினேக்குங்
குமரனை நிகர்க்கு மக்குன்றம். 11

வேறு .

கரிட கிந்துல மூடியே கருமைகாட் தெலா
லரிய மரத்திடு கண்கள் பற பலவுள் வதனா
முநர் நீழலகண் டிருந்தலாற முன லா சாயப்
பொருத வந்ததா லீகிர னிகாகருமப பொருப்ப. 12

வேறு .

அங்கி யிடச்சார் பதனிலேயேன மணைந்துமண் டனையக
ழந் திடுதல, பங்கவான் கங்கை சிகரமேற காணுஉ வெள்ளன
மரிக் றேன பீது, புக்குநீண் முயமைக கண்டன நென்ன
பொருந் தெல பாகலம புருநதியா, னிக்கண மதனிற் றிருவடி
காணப் பென்னமான முயலுத ள்ளையும. 13

சங்கவப் பெயின மடநல்லார் கொழுநர் தங்கனோ டீடி
வே றிருப்ப வங்கவர் வதனென்றுசா ளரத்தி னணைந்திடு மதி
யையென முருத்திற, நங்கவா டவர்க ளணைத்தலு மருணன்
றணைக்கண் ட வாரிசமனைப, செங்கமம் நீக்க வய்ருதன மென்னச
செழுமதி போற்றிசை செல்லுந 14

பரிதியூர் தேரிற் கட்டுமோ ரேழு பசும்பரி தன்னைவல் லெ
யினா, தருமகா ளருங் கொடிஞ்சியஞ் சிறுதேர் தன்னிடை கட்
டுதற் காமென், றிருகா மேலசிறு பிடிப்பதற் கெழுலு மிங்கி
வைகண்டபா கருணன், வெருளிமத் திகையாற் பரியினைப் படை
த்து விரைவினின் மேற்கடல குளிப்பான். 15

உடுக்குல மகனைக் குறச்சிறு மியர்க ளொளிதிகழ் தரள
மென்றெண்ணி, வடுத்தவி ரிளமென் முலைமிசை சூட்ட வடத்
தினுக்காமென வதன்பா, லடுத்துவாரிச மாமலசினைப் பறித்த
வங்கையாற் பற்றுதற் கோச்ச, விடுத்தணுற் றென்றோ டொன்
றுந் வண்ண மெருவ மேருவினிடையே. 16

வேறு .

அங்கங் கானவ ராகமே-அங்கங் கானவ ராகமே
சங்க மண்டத் தவர்களே-சங்க மண்டத் தவர்களே. 17

நாகமோதுபுன் னாகமமைவனம்-நாகமோதுபுன் னாகமமைவனம்
கோகமாமதி லும்பர்குலங்களை-கோகமாமதி லும்பர்குலங்களை 18

யமுமினார்சொல்வி தத்தையே-பழகும் பஞ்சர தத்தையே
அழகு பஞ்ஞைக ணித்தமே-விழைவதாய்ச்செயும் தித்தமே 19

வேறு .

இன்ன தன்மைப் வர்கிய வெழிற்சிவ மலையின்
அன்ன வாகனன் மாதவ ரருமறை பாலும்
செஷ்னி யாருடைத் தேசிக னினிதுவீற் திருப்பான்
அன்ன வெற்பினுக் கிணையெழு புவனத்து மரிதால். 20

வேறு .

சிவமலை யென்றிடச் சிதைபுந் தீவினை
சிவமலை யென்றிடத் திருவந் தெய்திடும்
சிவமலை யென்றிடச் சேரும் புண்ணியம்
சிவமலை யென்றிடச் சித்தியாகுமால். 21

வேறு .

ஒருகாலம் மலைசூழ்வோ ருலகமுழு வதுஞ்செங்கோ லோச்
சிவாழ்வார், இருகாற்குழந் திடுமவிரே யிர்திரபட்டந்தரிப்ப
ரிணையில்லாத, மருவார்பூங்குடம்பணியு மார்பலைய வரை யிட
த்தில் வந்து காண்போர், திருமாலி னுத்திவந்த வயனாகப் புவி
சிருட்டி செய்வரன்றே. 22

வேறு .

சகமதினிற் காசிதில்லை யருணையாதித் தலங்கடனிற் புரி
யுமகந் தவங்க டானம், பகர்விரதம் பூசையிவை செய்யும் பேற்
ற்றிப் பலனயுதந் தருபிரந்தப் பதியிற்செய்யி, னிகரிபிர்தத் கிரியி
டத்தி லயில்லே ருங்கி சீங்காம வினிதுறையுந் கந்தவேளைத்,
திகழுவிற் சிறந்திடுகார்த் திகைநாட் கண்டோர் சிவபதத்தில்
வீற்றிருப்பார் துண்ணந்தானே. 23

வேறு .

தவர்பயி லிரந்தச் சிவமலை யிடத்துத் தங்குகன் னியதிகள்
முடித்துப், பவமகந் றெழுந்தோ ராறுமுச்சரித்துப் பங்கயக்
கடவுளை முனித்தோன், நிவனொளி மலையைச் சூழ்ந்துமே லமர்
ந்தசேயினைத் தெரிசனஞ் செய்யிற், கவிலையி லின்ப சாகாத்
தழுத்துங் கயிலையங் சிரிக்கிறை யாவார். 24

உத்தமதரமார் தலங்களே ஈ னந்த முலகினி னிலைபெறு
மதனின், மெய்த்தகு தலங்க டில்லையே யாதி வியன்பதி பல
வத னுள்ளு, மத்த னுலையமா மேருவின் சிகர மாகையா லறு
முத னமரு, மித்தட மலையி னிகர்வதாய்ப் புனியோ ரேழினி
னியம்புவ ரெவரே. 25

வேறு.

வன்பினு லந்தப் பதியினிற் கொலைசெய மதுஷுண விலை
மாத, ரின்ப மாரந்திடப் பொன்பணி களவுசெய் திடலெந்த
முறையானும், வெம்பிய மனத்தி னினைத்திடி லென்சித்தி
மெய்முத்தி தருமென்ற, லன்பி னுனினைப் பவர்பெறும் பேற்
றினை யாவரே யளப்பாரால். 26

சிவமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ னிருத்தம், 64.

சத்திமலைச் சருக்கம்,

அத்திரளி ழித்திரும னுளைய ஷும்ப
ரெத்திசையு மேதொழு நிறைஞ்சகிவ வெற்பின்
மெய்த்தகுபு கழத்திரம் விளம்பினமவ் வெற்பே
சத்திமலை யென்று பேர் தரித்தமுறை சொல்லாம். 1

வேறு.

கங்கை தங்கிய செஞ்சடைக் கடவுண் முனிமய
ம்ங்கை யம்பிகை தனையங்கு மணம்புரிந் தனந்தர்
துங்க வெண்மதி யொருபுடை யுதித்தெனத் தோண் றுந்
தங்கு பேரொளி வெள்ளியம் பொருப்பிடை சார்ந்து. 2

புவன கோடியுளு வமையில் கோயிலுட் புருந் சிங்
கெவளை யுந்தடை புரிகெனச் சிலாதர னியற்றுந்
தவப லன்றரு நந்திவர் தனைசொச் சாற்றிப்
புவள வாயுமை நலந்திறைத் திருந்தனன் பன்னுள். 3

ஆய காலையி னிந்திரன் முதலீய வாழார்
காயும் வெவ்வுட னைக்கனல் கடல்விடங் கடுங்கூற்
றேயுந் தீயசூ ரியற்றிடுங் கொடுமையை யெவர்க்கும்
நாயனூர்க்குரைத் தகற்றாதுந் தாயிரென நடந்து. 4

ஏன மன்னமுங் காணாந் மிமையவ ருறையும்
வான ளந்தபொற் கோயிலின் வாய்தனில் வந்து
கூனி ளம்மிறைக் கண்ணிய மலைமகள் கொழுன
னூண் நாயக வருளுந்ருவாகிய நாதா. 5

அறமணுத் துணை நினைகிலன் பாதக மனைத்தும்
நிறையும் நெஞ்சினால் நூர னு மவுணனால் நெடுநாட்
சுடையி லுற்றெயர் படுத்துயர் செப்பமுற்றாநா
லிறைவ காத்தரு ணீயெனக் கூஉய்முறை யிட்டார். 6

வேறு.

திரைக்கட லெ' லிபேபா லீர்திரன் முதலாந்தேவரிம் முறை
முறையிட லு, மரக்கெறி குமுத வாயுமை புணர்நீத் தரியனை
யீதில்வந் தையன், வரைப்புய நந்தி தனைவிளித் திங்கு வானவர்
தம்மையுய்த் திடெனக், கமக்கம லங்கள் கூப்பியாக் கவனுங்
கடவுளர் தம்மை யுன்னுய்த்தான். 7

வந்திடு மமர செம்பிரான் கமல மலரடி பணிந்துமுன் நிற்ப,
விந்துசே சரனாக் கவர்முந் நோக்கி யியம்புவான் பொருவருஞ்
சேபைத், தந்திபே ரவுணக் குலங்களை வாட்டித் தருவதும்
மியற்றிநு வளைத்துஞ், சிந்தையி லோம் கொள்ளலி னிருக்கை
சேருமென் நினைதருள் செய்தான். 8

அமரர்கள் விடைபெற் றகன்றபி னென்மை யானுடைக்
குரவனை முகத்து, விமலனை ராறு முகத்தவ னானென் மென்
துதல் விழிகளின் மிரண்ட, வமலமாம் புலிங்க முதித்தவப் புலி
ங்க மாறையும் பவனனக் கினிவா, னினையவர் பரவுங் கங்கையி
லுய்க்க விவரவை தாங்கமைந்திராய். 9

சந்திர மவுலிக் குரைக்க மற்றவனுஞ் சரவண நதிக்குற
மிசவுர, தந்ததி லுப்க்க வாறுமா மகவாய்ச் சலசமென் மலர்
மிசை யினிதாய், வந்தநான் முகனுஞ் செந்திருமாலும்வானவர்
முதல்வனுந் துதிகக, விரதளம் பிறைபோல வளாரதினி திரு
ந்தா னிறையவன் விழிவருங் குமரன். 10

வசுர்மதி புணையும் வேணிபன் விழிவின் மைந்தனைத் தந்த
ருள் செய்தி, சகமுழு தீன்ற வெம்பெரு மாட்டி தானறித் திற
றைநாள் வரையி, எனககிழந் தன்பாய்த் தன்னிடமரக வருள்
புரியாதுகண் ணிடமாய், மகவினைத்தந்தா னென்னுவெங்கேவ
மனத்திடை சீளைத்திட வெழுந்தாள். 11

குருமணிக் கலங்க ளழுததுமே பசிய கொம்பென நடந்
திட மலைமான், மருமலாக் கமலச் சீறடி பெயர்ப்ப மற்றவள்தா
ளணிசெம்பொற், பரிபுர மதனை யெகதை நோக்குதலும் பதித்
திடு நவம னி யதணி; நிருமக ட னினு மெழிலபெறு மொன்
பான் சேயிழை யவருதித் தனமால. 12

மின்பரி புரத்தி லுதித்திடு மொன்பான் விளங்கிழை யவ
ரையு மெகதை, யன்பொடு நோக்க வமமடந் லையாதம் மாலினர்
தனிமிளவயற்றி, னின்புறு கருபப முறுகலு மதனை யிமய
மான கண்டுவெந் தழலி, பின்புநெப் சொரிய மூண்டிடுங்
கனல்போற் பெருகுதவெங் கையமேற கொண்டு. 13

வேறு.

பரிபு ரந்தரு பாவையர் தங்களைப் பார்த்துக்
குரும ணி க்சலன றுங்கிய கொப்பனீர் நீர்க்கொள்
கருவு யிராத்திடா திருந்திடக் கிட விரென் னிசைத்துக்
கரு முகிந்தலம கண்படு கயிலையை நீங்கி 14

தீருவும் வானியும் தவஞ்செய்துந் திண்டுதற் கீரிய
விரும லாப்பதம் சிவந்திட நடந்துதெற் தேகி
மருவ லார்புரம் பொடித்தகரர் முத்திதீனில் வந்த
வொருத னிப்பெருங் சிவமலைச் சீரவி லுற்றான். 15

இருள டங்க லுந் பருகிட வெழுந்த செங்கிரணத்
தருண பாணுளிற் திகழுமச் சிவமலை தலைக்கண்
மெருது மன்பொடு தடங்கி டுசுசிவி லொருபா
லருளெக நிகவ முயன் றுகொண் டிருந்தன ளமலை 16

இன்ன வுறுமை தவமுயன் றிருந்தன ளாக
மன்னு நூபுரந் தனில்வரு மொன்பது மாதர்
சின்ன வெண்பதி நதியுடன் கடுக்கையுந் செறித்த
பொன்னின் வார்சடைப் புண்ணியன் றிருவடி போற்றி 17

ஐய வெங்களுக் கண்டங்க ளனோத்தையு மீன்ற
தைய லம்பிகை தந்திடுங் கொடியசா பத்தான்
மெய்யு றுங்கருச் சமந்தியா மெலிந்தனம் விரைவி
னுய்யு மாறருள் புரிசெனப் பணிந்தினி னுரைத்தார் 18

இரந்து வேண்டிய மாதரை யெய் பிரா னோக்கி
முருந்தை வென்றிடு முரண்மா துமையவண் முனிவாற்
புரிந்த சாபத்தை நீக்குவார் புவனத்தி லெவரே
திருந்த மற்றவ ளிடத்தினி னீவிரகள் சென்று 19

அண்டி னோடிசாப் பகலினு மவன்பணி தலைக்கொண்
டின்பு றப்பணி செய்திரே லுங்கள் பா லிரங்கி
யன்பினற்புரி சாபத்தை மாற்றுவ ளுங்க
மென்பெலா மகன் றினியதாஞ் சுகம்பெறு வீரால் 20

தெக்க ணத்திசை தனிலுயர் சிவமலை யிடத்தின்
மைக்கண் மாதுமை தவத்திருக் கின்றனள் வனசு
மொக்கு ளன்னபூண் முலைத்துணை மடநல்லீர் நீவி
விக்கணத் தினிற் சென்மினென்றி றையவன் மொழிந்தான்

ஏற்றின் மேல்வரு மெம்பிரந் னருள்கரந் தினிதாய்ச்
சுற்றி லுச்சகந் திரத்தினு மனத்தினுந் தசங்கி
மேற் றலங்கிழித் தெழுஞ்சிவ வெற்பில் வந்தெய்தி
யாற்று நற்றல வுமைமுன்வந் தடிதொழு தேத்தி 22

இந்த மால்வரை தன்னினீ யருந்தவ மியற்றிடு மதனூலிக்,
கந்தரக்கிரிப் பெயர்ச்சத்தி மனையெனச் சொற்றிடப் பொலிந்
தோங்கு, மந்த ரத்தளவாம் வெள்ளி மலையினு மசிகரல் விருப்
பாய் நின், மைந்த னாக்குகன் வாசமுற் றிடுமிதன் மகிமையா
ரறிவாரே. 35

என்ன வோதிமுன் னேன்மலை மங்கையை யிடபமே லுகந்
தேற்றிக், துன்னு பூதவெம் படையொடு கயிலையஞ் சோதி
மால் வரைச்சார்பிற், பொன்னி னுண்மல ரம்புயம் பூத்திடும்
புனற்சர வணத்தெய்தித், தன்னை நேரிலா னுமைமுத நோக்கி
நின்றனையரைக் காரணென்றான். 36

பனிவ ரைத்திரு மாதுமம் மகார்தமைப் பார்த்தினி தருள்
கூர்ந்த, நனி மகிழ்ச்சியின் மூனிரு சேபையும் நளினமென் கா
மோச்சி, யினி தெடுத்தன னோருரு வாய்முக மிரண்டுமூன்
றொருமுந்நான், கெனு மணிப்புய மாகினன் மேலவர்க் கிறை
வனொமொரு கந்தன். 37

ஆன்ன தன்மைய தாகிய மைந்தனை யணிமணிக் குறங்கே
ற்றிப், பொன்னி னன்னமென் றிதலைகள் பூத்தொளிர் பொம்மல்
வெம் முலைத்தீம்பா, நன்னை நன்மணி வள்ளத்திற் கொரிந்து
மைந்தனுக் கருளுட் னூட்டி, யென்னை யாளுடை யானுக்குந்
தனக்கும் நன்னிடை யில் வைத்தினிதாக. 38

சரர்கள் கற்பக நறுமலர் பொழிந்திடத் துந்துமி யைந்தா
ர்ப்ப, வரகரா வெனக் கணங்களு மூனிவரு மடியருந் துதித்
தேத்த, விரவுஞ்சர மகளிர்மூன் னடித்திட விஞ்சைய ரிசைபா
டக், கரையிலா மகிழ் சிறந்திட வினையிலாக் கயிலையுச்சியி
னெய்தி. 39

ஏற்றி னின் நிழிற் தெம்பிரா னிமையவெந் பின்ற மங்கை
யுமாகு, மாற்றருந் திறற் குகனெடுங் கோயிலின் வந்தரி யனை
மீதில், வீற்றிருந்தனன் பூனினின் வந்தவன் மேகமேனியன்
விண்ணோ, காற்றல்சால்கண நாதரு மூனிவரு மடியினை பணி
ந்தேத்த. 40

வேறு.

கொந்த லர்க்கருந் குழலுமை வெள்ளியங் குவட்டிற்
சுந்தை யன்பொடு பரனுடன் சென்றபின் சிலம்பின்
வந்த மாதரார் கொள்கரு மூதிர்ச்சியால் வருந்தி
யந்த சத்துயர் சிவமலை யதனிலே றிருந்தார்.

41

சத்திமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் 105

வீரைச்சருக்கம்.

வேறு.

சூரனெஞ்சுமுற் கிரவுஞ்ச சயிலமுந் துளைத்த வேலனைத்தந்த
காரைநேந்தரு குழலுமை தவஞ்செய்த காரண மதனெழான்
நூரை வென்றிட வருமலை சத்தியென் றுற்றதை யுரைத்தாம்பின்
வீரைமாநக ரென்றொரு திருப்பெயர் மேவியதை சொல்வாம் 1

வெள்ளி மால்வரைக் கோயிலி னரியனை மேவியபின் வெள்ளைப்
பிள்ளைமாமதிப் பிளவணி வேணியன் பிராட்டி. தன்முக நோக்கி
வள்ளைவார்குழை மாதநின்பத மலர்மணிச்சிலம்பினில் வந்த
கள்ளறமலர்க் கோதையர் கொண்டிங் கருப்ப மங்கதனிலே. 2

பொருளி லாதமெய் வருந்தின சவர்பெறும் புதல்வரா னவராரு
ஐருளி னேநிநீ நல்கியகுமரனுந் கன்புட னேவற்செய்
பெருமை நீங்கிலா த்துணைவராய்த் தூண்டை பிறந்திடுமரிபேறு
வெருவவங்கையாற்புடைத்தும் வடியுளவென்றி வீரர்களாவார்.

அன்னதாலவர் கருவுயிர்த்திடும்வகை யருள்புரி கெனவீசன்
சொன்ன வாய்மைகேட்டகங்களி துளும்பிடத் தோரைநல்லவளுங்கா
ரென்னும் வார்குழ னுபுரமாதர்க ளின்னணமினிதாகப்
பின்ன மின்றியே கருவுயிர்த் திடவெனப் பேசின ளருளோடும்.

வாரிணங்கிய மூலைத்திரு மடந்தையும் வானியும் பணியுந்தாட்
பாவெம்முலை யுதம்பவ னிம்மொழி பகர்தலுஞ் சிவவெற்புச்
சாரல்வாயுறு மொன்பது மாதருந் தடக்கையின் வார்கொண்ட
வீரவார்குவே யாதிய வொன்பது வீரர்கடமைப் பெற்றார் 5

மின்னுமம்மட மாதர்கள் வெயர்வையிற் பிறந்தனர்-விறல்பூண்ட
முன்னு வீரரோ ரிலக்கரில் வாறவன் வந்திடு மத்தனலை
பன்னு வீரமா புரமேன வாயதப்-பதிக்கினிதாம் நாம
மின்னு மப்பதிக் கேடுவால் வரும்பெய ரிசைக்கிடமுற்றாதால் 6

மீ வ னு .

ஒருமில் வண்ணம் வந்த விலக்கத் தொன்பானும்
வீரர்கள் ஒரு மெய்ச்சிவ வெறபின் மீதேறிக்
காரமர் கண்டத் தெந்தையை யுனனிக் ககனத்தா
சாரும் வியப்புற வேதவ நோற்றா சதுபோது. 7

மீ வ னு .

ஹீறுபெறு நா னுமுகன் மேயபத மின்று
ஹீறுமென வெண்ணிமருண் மேவமணி வண்ண
ஹீரில்பத மானதுமினித்தளிநு மெனது
வேறுபல வெண்ணமுற மெய்ததவ மிழைத்தார் 8

இன்ன வாறுவா தவமபுரிந் துமிமதை யிதழிப்
பின்னலான் ஹிருவுளத தெண்ணி யவர்க்கரும் பெற்றி
தன்னை நலகட வண்டங்க ளனைத்தையுந் தந்த
மின்னிடைக கொடி குகனெடும விடையினமேற் கொண்டு 9

துலைவிலா வலிப்புக வெம்படைத திரள்குழக்
கலையரிக் குலம நெருங்கிய சுவமலைக் கண்வந்
தலகிலாத திறலவீரர்க ளானவாக கெல்லந்
தலைமை வீரவாகுப் பெயர் தரித்தவற் பார்த்து. 10

புரங்கொல் புன்னகைப் புண்ணியன் கடனவானீ வி
ருர்த் தவாதுசெய் தவகுகண்டு நெஞ்சக முவந்தேதம்
நிரந்த சந்திரு நீங்கிடா நிலைமையா ஹிருக்க
வரங்கள் வேண்டி னுரைத்திடும் வழங்குது மெனதுங். 11

ஐய நின்றுரு வடிமலர்க் காம்பணி வினடசேய்
தூய் வேண்டுமென் நிசைத்ததும் பரங்குன்

கையில் வேற்படை தாங்குமிக் கந்தனைஞ் சிறுவன்
மெய்ப்பண்பாக நுழமுன்னவ நெவரினு மேலோன். 12

இவன் மொழிப்படி யேவல்செய் தாறறுமி வெமககும்
புவனம் யாவையும் தந்தவிப புனிதைக்குஞ் செய்யும்
தவலருபணி தனிலொரு சகத்திர மடவகா
யிவன ளிக்குவ னீவிரவேண முடுமிப லனை ததும். 13

என்னவே புகன் நெமபிரா னுமையொடுங் கயிலை
தனனி லொடிலாக கோயிலபுக கிருநதனன சயிலக்
கனனி தந்தடுங் குபசனச சிவமலை காணின
மனனு வீரராம துணைவரபா லருளொடும வநிநனு. 14

வேறு.

கயத்தொடு கயத்தை மூட்டிக் கடுஞ்சமர் விளைததும் வெற்பாம்
புயததுணை வீரா மறபோரா புரிநதீடச செய்துஞ் சீறற
வயத்தொடு வயத்தைத் தாககி யரியபோரா மூட்டிவிததுஞ்
செயத்தகு மிவவாறுட நெரிநதுவிற நிருநதார மனனோ 15

ஆர மாமுலை நூபுர மாதர்க ளருளும்
பார வாசுள வீராக ளப்பருப பதத்தின்
சாசல வாயுதித திடுதலா லபபதி தனக்கு
வீர மாபுர மென்றுபோ விளங்கிய தனநே. 16

வினாச் சந்திப்பு முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம். 120

அகத்தியமுனி உபதேசச் சந்திப்பு.

மனிதருஞ் சுரர்களு மாதலஞ் செய்யும்
புனிதருந் தொழுகதலப புகழ் பகாரதனம்
கனிதரு மணியினா கந்தகேள் குறு
முனிவனுக் கருகம் மொழிந்த தோதுவாம் 1

கருத்தி ழாய்ப்புகங் கண்ணிய னுநதியங் கமலத்
திருநது வந்திடு மயன்றனைத் குட்டிவே னிவவா
றருநது லைவசேர டாடல்செய் திருக்குமர் நாளில்
வருநது முன்புக்காய்க் கட்டினு முனியங்கு னந்தான். 2

வேறு.

வந்த மாதவன் மூவிரு முகமுடை வள்ளல்
சந்தமா மலர்ச் சேவடி பணிந்து கைகூப்பி
மூர்ந்த வேதனூர் தெளிகிலா மறைப் பொருண் முழுது
மெந்தை யேயெனி மேன்றெரிந் திடும்வகையிசைத்தாய் 3

ஆங்க தன்றியே பதஞ்சலிக் கமலன்முன் னுரைத்த
திங்க கன்றிடும் வடமொழிக் கெநிரதாய்ச் செப்பும்
பாங்கி ருந்தமி ழியலெலா முரைத்தனை பரிவாற்
றேங் கருட்கிட னுனையன்றி வேறிலைத் தெரியின் 4

மாற்ற ரும்பிறப் பறுத்துநின் மலாடி நிழலின்
வீற்றி ருந்திடும் படிக்கருண் மெய்ம்மையா கமத்தி
னாற்றை யேற்கினி தருள்செய வேண்டுமென் றடிபிற
போற்றி நின்றிடக் கருணையாக் குமாவேள் புகலும். 5

தரும சிந்தனை யுடையாவ ராய்த் தவம் பயின்றவராய்
அருமறைப் பொரு ளாய்ந்நிடு மகத்தராய்ச் சன்னக்
கருவகற்றிடு முயர்ச்சியிற் கலந்தவன் பினராய்ப்
பொருவி லாவுரி ிடத்தன்பு பூண்மனத்தி னராய். 6

ஆக்க மாகிய வரனுரு வாகுமஞ் செழுத்து
நீக்க மின்றியே பாரின்றிடும் நினைவுடை யவராய்த்
தீக்கை சுத்தரா யிருக்குமச் செய்கையோர்க் கிவறவன்
வாக்கி னாற்சொலு மாகமம் வகுந்திட லாமால். 7

தான நன்மகம் பொறைதவந் தருமநல்லொழுக்க
மேன்மையாங்குல மொடுகல்வி விச்சையாசாச
மானதம்வெளி யிரண்டினும் பூசனைமகிமை
யானநற்குண மியாவுமுன் னிடத்தினினம்மந்த. 8

ஆதலா லுனக் கோதலா மெனவுரைத்தங் குப்
பேத மொன்றிலாத் துணைவராம் வீரனைப்பிரிந்து
தாதகித்தருநீழலிற் றணித்திருந் தினிய
வீரதரத்துடன் குறுமுனி தெளிந்திட வருள்வான். 9

வேறு.

எந்தைதன் னுஞ் தினைமுந் தனினு மெழுந்தநா லியப்பருவேத
மந்தமி லுச்சி முகத்தினி லுதித்த தாகம மதனை யெம்மனை
வந்தனை செய்ய ஷுராத்தன னெந்தை மஹன் மடியினிலிருந்து
சிறந்தயன்புறயாங்கேட்டனமதனைத் தெருட்டுவ னுனக்கெனச்செப்பி.

வேறு.

பகரு தற்கரும் பதிபசு பாசமேர மூன்றா
மிகழ்வி லாப்பதி போலவ வ்விருணமயமுதி
தகைமை யாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பாசம்
நிகரிவப்பதி பொருந்திழற் பாசம் நில்லாது.

11

என்ன வவ்விய றையெலா கெடுத்தினி தியம்பி.
பன்னு மங்கையிற் கனியெனத் தெருட்டினன் பதும
னின்ன முந்தெரி யாமறைப் பொருளின யீசன்
தன்னுளம்பெரு மகிழ்வுறச் சாற்றிய குரவன்.

12

அருளொடுங்குகன் மொழிந்திடுமாசும மனைத்தும்
மொருதரஞ்சொன வுடனுணர்ந் துலகெலாஞ் சொல்லும்.
பொருளும் போனிறைப் பூரண வடிவ மாந்தன்மை
மருளெலாந் கெடத் தெளிந்தனன் மலையமா முனிவன்.

அகத்திய முனி உபதேசச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 133.

அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம்.

மாயச் சூசன் மருக நிருவர் மெய்
தீயக்காய்த்திடுஞ் செந்தமிழ் மாமுனி
நேயத்தான் மலை நேரிழைத்தருள்
சேயைப்பூசனை செய்முறை யோதுவாம்.

1

எந்த வேளையில் யாதுகேட்பினுமவை யாவுஞ்
சிறந்தபாருலந் தீர்த்திடச் செப்பின னெனக்குத்

வேறு.

தந்தை தன்னிலுந் தாயினுந்தமினும் மன்பாம்பு
எநதை கந்தவே ளெனநினைதகத்திடு னிசைப்பான். 2

வேறு.

வரையரசன் பண்டுசெய்த மாததைதின் சாரதவிள மானின்கன்றே
கரையிலுபிற வீககடலைக் கடக்கவருளசெய்தபெருங் கருணைக்குளறே
இரவு பகற்றணிததுணையே யுயிரொயிரேயாருயினை யிலலா நின்னை
பரவியருசசனைபுரிய வெனமனது பூண்டதெனப் பரிவிற் சென்னனான். 3

வேறு.

வேலையுண்டி நெ தவமுநி யிவவுரை விளம்பலும் மதுகேளாச
சேலைநேர் விழியுமையவள ருளிய திருமகடுறொரு கோடி
காலையாதவ ரொருபுடை யுதிதெனகக வினுறுபடிவததின்
நீலமாமயின் மீதினிறநேரென்றின னிகரிவ வேறபடை தாங்கி. 4

முனிவரன்கண்ட தீரத்தமு மகிழ்ச்சி மூண்டிட நீர்ப்படிந்திடுதற்
கினியமா தீரத்தமொன்று கண்டவகை யிருத்திடுவ குண்டுகைக்கவகை
தனையுமுட் கலந்து படிந்து லீறணிந்து சவகரன் விழிமணிதாங்கிக்
கனியுமன்புருவா யாமெழுததெண்ணிக் கந்தனேடிருண்பு வந்து. 5

நெய்முதலா னநியகுற டிரிஞ்சுகுழம்பிநுக நிறையவாட்டி
மைதவிரகக காரதிமஞ்சனமாட்டி கலைமுது மணிப்பூணை
கொய்மலாததா மஞ்சாரதவ குளிரானயிணைபவவுங் கூற்றைக்காய்த்த
வையனுரை யாகமத்தின் விதிப்படிக்குவனைநதமுத டாதுயாக. 6

வேறு.

திருமுன்புநினைதெனஞ்செய் தீரெட்டு முகமணிபற் திப்பின் சேய்யும்
பொருவிலருக்கிய முதலா யீரதுகந்த வேண்மலத்தார் பூசைமுற்றும்
கரவிலன்பினுடன் புரிந்து கொண்டர் தமக்கிரங்கிப்பிந்தக் கடியகாளி
லருளுருவாயமுனைததனையென் மஞ்சலீத்துத்துதிக்கின்ருன்ன பிளேமும்

வேறு.

முனர்கண் முதல்வனு முக்கணன் குரவியேநிதி
காலியல் கருங்கட் செவ்வாய்க் கவுரிதன் வந்ததிப்பாநதி
பாதிபேயன்பிழைகமா த்தாய் பணிசென்ன வந்தாய் பொந்திப்
தேவர்க்கிடவாபோநரி சிவமலைக் கெழுந்தேயோநரி. 8

வெய்யதா னவர்கள் செய்யும் வினையினான் மெலிந்து நிறகு
மையர்க ளுய்யவந்த வுருட்டு ருகடலே போற்றி
மையலகொண் மனத்தேனின் பொன் மலாடிககனப னாகச்
செய்ய்விங் குவாதுவந்த சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி 9

தத்தியினாநீவேலிச் சகத்தவ ரமர ரியா கதும்
புத்தியுந் தருமபேறும் பொருளுல் லுணாடிடுக்கப
பத்தியுமெளிதினங்கைப் பழமென விருநான் கென்னுஞ்,
சித்தியுமுதவவந்த சிவமலைக் கொழுந்தேபோற்றி 10

வேறு,

எனத்துதித்திறைஞ் சிடுங்குடமுனிவன்மே லெயிரான ருள்
கூர்ந்து, சினததைவென்றிடு முனிவனின் மெழுக்கமுஞ்செய்த
பூசையுமனபு, மனை ததுங்கண்டியா முவந்தனம் வேண்டிடு
மருவாங்கேனென்ன, மனத்தின மாசறு முனிவனு மண்ணலை
வணங்கிமற்றிது கூறும். 11

கார்த்திகைத்திட வருங்குழலுமையவள் கண்ணினி யெனவந்த
கார்த்திகேயநின் னடிமலர்க்கருசசனை கடையனேன்செயுமிநதக்
கார்த்திகைப்பெரு மதியினிற்கலைபிரை கதிராமதியுடன்றோந்த
கார்த்திகைத்திரு நாளினிலெநதைநீ கருணையினிநிதுற்ற. 12

இந்தவெற்பினைத் தரிசினஞ்செய்தவ ரிகதிருகர்தனனின்
வந்திருந்தவர் வந்திடமுயன்றவர் மவதொருகணமேனுஞ்,
சினதைசெய்தவர் பாதகராயினுந் தியவெம்பகைகீககி
யந்தமில்பெரும் போகங்கெய்த்துநின் னடிமலாபெறவேண்டும்.

இன்னுமோர்வா யியான்கண்டதீர்த்தத்தை யெளிதின்றறர்கித்
தோர், மன்னுமங்கையாற்பரிசித்தோர் வந்தில வரனமுறைபடிகர்
தோர்கள், சென்மமேழினிற் செய்திடுமபவவினை தீரது நின்
மலர்ப்பாத, நன்னிழற்கணை யினிதிருந்திடுபபடி நல்லருள்செ
யவேண்டும். 14

என்னவேபொதியாசலமுனிவா னிசைத்த லு மதுகேண்ட
என்னதாடுகென்பு பணிந்துமைமகன் பொதியாசலநதனின் வந்து

மன்னுமாதவ னைச்செலவிடுத்துமெய் மகிழ்ந்துவீரர்களோடுந்
தன்னதிச்சையா யாடல்செய்திருந்தனன் தடவரை நெடுங்கா
னில்.

15

அகத்தியமுனி பூசைச்சருக்கம், முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம். 149.

அநுமன் பூசைச் சருக்கம்.

வாரிலரப்பக் கிரியுருவ வடி வேல்விடுத்தோன் நிருவடியின்
வாரியயின்றோ னருச்சித்து வழுத்துராறு சிறிதுரைத்தேம்
வாரிதுயின்றோ னேவலினான் மலர்மான்சனகி தனைத்தேட
வாரிகடந்தோன் குகனடியின் மலரிட்டருச்சிப் பதுசொலுவாம்

அந்தமேருக் கொடுமுடிக ளதிரப்பிடுங்கி த்திசையதனாற்
சிர்த வெறியும் வலிபடைத்த திறல்சேர்வாயுச்சிவ னருளாற்
றந்த மதலை குகனைநெஞ்சிற் றரிக்குமறிவன் பொரவெதிர்த்து,
வந்தவவுணர் காலனனு மானென்றுரைக்கும் வயவிரன்.

2

வேறு.

மாதவஞ்செய்யச் சிந்தையிலுன்னி வளம்பெறு காசியில்
வந்து, மேதகு கங்கை நதியினிற் றேய்ந்து மெய்ம்மைபாம்
வெண்பொடி யணிந்தங், கோதரு மெழுத்தஞ் செண்ணிவான
ளவு மோங்கிய பனிவரை மகடன், காதுயகனைப்பூசனைசெய்
துட் கனிவொடு துதித்தினி திறைஞ்சி.

3

ஆலயவலமாய்ச் சூழ்வருபோதி லருமறைமுடிவெலாந்தெ
ளிந்த, சீலமாதவனும் வியாதனாக்குறலுந் தெரிந்துமா முக மன
ன்கியம்பிக், காலமோர்மூன்றுந் தெரிந்திடுமுனிவ கருதருந்தவஞ்
செயக் கடல்சூழ், ஞாலமேற்புனித தலமுரையென்ன நான்
மறைமுனிவர னவிலும்.

4

பரிதிதன்னிடத்தி லரிய தாங்கலைகள் பயின்றிடு மனுமகே
ணெஞ்சிற், கருதியவாங்கல் னிரைவினிழீந்து கதிதரு மொரு
தலமதனிற், சுருதியுந் தெரடர வொம்பிரான் றனக்குத் தூயமா
டிதைப்பொருளுரைத்த, ருருபானவன்னிலைதேடுவேற் கொற்
றவன்னிதுவீற் றிருக்கும்,

5.

சிவன்மலையதன்பே ரக்கிரியிடத்திற் சென்றுவானவர்த
மைக் காக்க, ஷுவரிநஞ் சயின்ற நீலகந்தரத்தி னெருவனைப்ப
திட்டைசெய்து வப்பின், கவளமாகவிற்று முகன்பினருதித்த
கந்தவேடனையுமர்ச்சிக்கிற், பவமுழுதகற்றி வரம்பல பெற்றுப்
பாசமோ சனஞ்செயலாமல். 6

அன்னமாதலத்தி னறுமுகத்தவனை யருச்சனைபுரியிலிவ்
வகிலந், தன்னிடைப்புரித தலந்தொறுமுறையுஞ் சமபுவையு
மையையைங் கரனை, மின்னயிற்கரனைச் சிவாகமநூலின் விதி
வழிவழாமன்மெய் யன்பின், பன்னருமுகம னுடனருச்சனைகள்
யன்னிய பயந்தரு மாதோ. 7

வேறு.

தெக்கணதி சைக்கணது செம்பொணுரு வாரு
மக்கிவ ராககிரி யானதின் வடக்கு
மூக்கணன் விருப்பொடு முடிக்குந்நீரோ
மிக்கபுனி யோர்புகழ் காவேரிநதித்தெற்கு. 8

ஆதிசிவன் பட்டிமுனி யன்பினொடு காணப்
போதியிடை தாண்டவம் புந்தநகர்க் கீழ்பால்
கோதில்பசு வுக்குநிலைகூட்டுபதி யென்ன
மேதினிசொல் வஞ்சிகநர் மேற்றிசைய தாகும். 9

வேறு.

கூறு மந்தச் சிவமெனும் குன்றந்தான்
மாறிலாவண்ட மட்டுமுயர்தலால்
ஆறுசேர்சடை யான்சிவலோகத்துக்
கேறாட்டிய வேணிநிகர்க்குமால். 10

எனவிவையெனது குரலனும் வியாத னிசைத்திடமாருதி
வினவி, மனமகழ்ந்தெழுநது நருமதை நதியின் வந்ததி னியதி
யிற்படிந்து, புனலிடைசயம்பு வாய்முளைத்தெழுந்த புனிதமாயி
லிங்கமொன் றெடுத்தி, தினகரனுந் தேரினைத் தடைசெய்
சிவன்மலைச் சாரலின்வந்து. 11

வேறு

மண்கிழித்தும் புவிசெழிக்க வருங்காஞ்சி நறுயாடி
விண்கிழித்தும் புறந்தினெழு மேருமுடிச் சீவமலையைக்
கண்குளிரக் கண்டுதடக் கரங்குவித்தக் கிரியின்மிசை
புண்களிக் குஞ்சுருதுவழிப் படியிலிங்கப் பதிட்டெய்து 13

பூத்திரன்கொண் டருச்சித்துப் புனலாட்டிச் சாந்தமுதற்
சாத்தியழு தானிவே தனஞ்செய்து தாழ்ந்து துதித்
தேத்திவலஞ் சூழ்வருபோ திரவிகர ணம்புகுதா
வாத்திரிழ வினிதுறைய மருட்குமர னுருவுகண்டான். 13

வேறு.

கண்டவுடன் ருழந்தெழுந்து கற்பகப்பூங்கா நிகர்த்த கர
ங்கள்கூப்பி, விண்டமொழி தழுதழுப்ப வுடல்முழுதும் புளக
முற விழிநீர்சோரப், பண்டொருகா லந்தனினு மறியாவற்
புதம்பெருகப் பகர் பேரின்பத், தெண்டிராவா ரிதியினிடை
மூழ்கியருவுருவுருவாஞ் செய்வகதாங்கி. 14

தன்னையறியாதுமகிழ் தலைசிறப்பக் கூத்தாடித் தட்டமி
ட்டுப், பின்னாவன் றிருவடியினருச்சுனைசெய் தினியமுத்திபெ
றுச்சித்தத்தின், உன்னருங்கற்பகப்பூவி னலர்கொடுவந் தருச்
சுனைசெய் துயர்வான்கங்கை, யின்னறுமென்புனலாட்டித் தூசு
சுந்தமலர்மலை யிவைபுஞ்சாத்தி. 15

வானமுதை யிகழ்ந்ததிரு வமுதுமுதற் சிற்றுண்டி வகை
பாரீய, யானறிவே தனம்பண்ணி யிடையிடையா சமுனார்க்கிய
மாதிரீந்து, தூநலங்கொண் முகமனீ ரெட்டிடனை மாலுசைது
வன்றிச்செய்து, தேனொழுது கூடம்பணியுஞ் சேத்தனடி தாழ்
ந்துதுதி செய்யலுற்றான். 16

வேறு.

திரவாரி திடர்ப்பட வேரொடுதிரு
காவேறெடு காங்கய னேசாணம்
அரவானைத் மெய்க்கணி யாயனிலோ
காவா சாணங் குமாரசாணம். 17

முட்டாடிமனை யோனை முனிந்துவிலங்குட்டாய்சரண மி
றைவா சரணம், மட்டார்குழல் வாரண மானுதனந், தொட்டா
டிய மாசுகளே சரணம். 18

திருமாலயு னிந்திரன் மாதவர்சொல்-பொருளாகிய வந்
புதனே சரணம், அருளாலிம வெற்பா சன்மகாாம்-வருமாதா
மை கண்மணி யேசரணம். 19

வேறு.

என்றுதுதித் திறைஞ்சிற்கு மனுமன்முனந் தோகைமயி
லேறிவானோர், ருன்றெறிவேற்படைதாங்கி கருணையே திருவுரு
வாங் குமான்றோன்றி, வனறிற்சேர் மாருதிரீ செய்திமெழு
சனாகண்டு மகிழ்நதோம வேண்டும், நன்றுவரங் கேளேனவு
மஞ்சனேபுத் திரண்டாழ்நது நவிலுற்றான். 20

வேறு.

பிரசமா மலரின்மேய பிரமன்மா லின்னங் காண்ப்
பரமனந் குரவரின் பொற் பதத்திலர்ச் சனை செய்தன்பி
ரிரவொடு பகலு நீங்கா தேவல்செய் தூய்யு மிந்த
வாமரு ளடியேற் கென்ன வள்ளலுங் கருணைகூர்ந்து. 21

வேறு.

அருகதனில் வருதியெனப் புறந்தடவி கனகன்வலி பட
கத் தூணில், வருமடங்கலேற்றினிகர் புயவலியும் பெறுதியென
வரமுநல்கிப், பொருவருவா னதிரீருந் தருமலருங் கொணர்ந்து
நம்மைப் பூசைசெய்திங், கிருபின்முத்தி யுந்தருது மெனறுதன
துருவினிடையிற் புகக்காளுல். 22

எந்தைபிரான் கருணைகொடு கொடுத்தவரம் பெற்றவன்று
னியம்புலண்ணஞ், சந்ததமுத்தப்பாமல் வானுலகிற பாய்ந்து
நறுந்தருப் பூக்கொய்தங், கந்தாகங் கையுங்கொணர்ந்து குகனு
டன்சங்காணையர்ச்சித் தங்குதன்பேர், வாகுடவேவர் புனற்றட
ங்கண் டினிதுசிவ மலையினிடை வசிக்குராளில் 23

கர்னினியெலாஞ் சூழ்ந்து யாழில்வல்ல நாரதன்றெக் கண
த்தை நோக்கி, மாசுதவிர்த் திடுகாசி கேதாரங் காஞ்சியண்ண
மலையேங்குகத்தாட், டேசமுனி பதம்சலிக்கரப் பரமனிடங் கா

ட்டுசெம்பொற் றில்லையாதி, தேசபுகழ்த் தலங்கனெல்லாந் க
ண்டிசைநஞ்சி யொப்பில்சுவ வெற்பில் வந்தான். 24

குடமுனிக்காத் திருவுருவங் கொண்டவந்த சேய்தனையும்
ஞன்றந்தந்த, மடமயிலை யொருபாகம் ஓவத்தபிரான் றனையும்
வழிவாய்ப்பக்கண்டு, தடமலர்க்கை யிணைகூப்பி நிலமிசையெ
ட்டுருப்புமுதற் றுழந்தெழுந்து, திடமனத்தனாகிநின்றதுநரிசிக்
கும போதனுமன் சேணிற்பாயந்து. 25

கற்பகநன் மலரொடுவின் கங்கையுங்கொண் டண்ணல்
சூகன் கமலத்தாளில். அற்புடனன் னீராட்டித் திருமலரா லரு
ச்சனை செய் ததனைக்காணுஉ, மற்புயமா ருதியுமிசப்புகழ்ந்து
முக மன்புகன்று வானிலுற்ற, பொற்புறுநன் மலரிங்கு வந்த
தெவ்வா நெனமுனிவன் புகறலோகும். 26

வஞ்சகக்கம பத்துடையோன் காருமுது மொருநொடியில்
வன்னிக்கீர்த், வஞ்சனைதன் மகன் புகல்வான் யாழ்முனிவ ஞர்க்
கிளைகளனைத்தும் வீட்டிக், கஞ்சமலர்க் கண்ணையனிந்திரன்வா
னோர் முனிவர் கவலைதியிற், பஞ்செனச்செ யெந்தைதனக் கரிய
தோகற் பகப்பூ பகர்தி யென்றான். 27

மாருதிசொல் வினவியயாழ் முனிவானுஞ் சத்திசிவ மலையி
னீங்கிச், சீருலவும் பொன்னுலகிற் சென்றனனிந் திரனவன்
சொல் செய்திகேட்டுப், பாருலகில் வந்து சூகனடியிலருச் சனை
புரிந்த பரிசுபின்ன, ராருமறி யப்புகல்வாம் வாயுமகனது முகன்
பொன்னடி நீங்காமல். 28

பத்தியுட னிம்முறையாய் நெடுநாளாச்ச சனைபுரிந்து பரமன்
பாகம், வைத்தவுமை தருமதலை தாளிணையிற் பணிந்து நினை
மறவாலன்பர்க், கொத்தமுத்தி யெனக்கருள வேண்டுமெனப்
புகன்றிடனு மும்பர் போற்றும், வித்தகனாகிய குமரன் மாருதி
யை நோக்கி யிவை விளம்புவானால். 29

நவிலரிய பஸ்கோடி யுகங்கண்டு வேண்டுவரனிகள் பெற்
றுப், புவியிலும்ப ருலகினிக ரெவருமின்றி மேருகிரிப் புறத்தி
லேகித், தவவடிவி னிருதியங்கண் வருதியாம் பின்னாழுத்தி
தருது மென்னச், சிவன்மதலை விடைகொடுக்க வவன் பணித்த
மொழி மனத்துஞ் சிரத்துந்தாங்கி. 30

மத்தகய முனிவன்பின் வந்தபிரா னடிநாளும் வணக்கஞ் செய்யச், சத்திசிவ டலைப்பிரியப் பொருந்தாமற் றனதுசத்தி தன்னிற்பாதி, எத்தலமு மிணையிற்சிவாலை நிறீஇ வின்னெ றியா லிலகுமேரு, அத்திரிபான்வடபாலை லினிதுசென்றாங்குந் தனனாலறுமன்றானே. 31

அதுமன் பூசைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம், 180.

இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.

வேறு.

மந்தி ராசலம் பொருபுயமாருதி வந்து
புந்தியார்வமோ டருச்சனை புரிதரம் புகன்ற
மிந்தி ரன்கு கனோடமராடிய வேதஞ்
சுந்த வங்குவந் தருச்சனை செய்திற மிசைப்பாம். 1

அண்டமாயிரத் தெட்டினிற் செலுத்தா சாண்மை
கொண்ட சூரபன் மன்செயுங் கொடுமைகண் டஞ்சி
விண்டலதவா யாவரும் மேருமால் வரையி
னெண்டி சாமுக முனிவரு மொருங்கமர்ந் திருந்தார். 2

அந்த நாள்வயி னொருபகன் மலைமக ளருள்செய்
விந்தை யாடலை மதித்தொரு முகமதாய் மேவி
கந்த மாதனத் திருந்துதன் னிச்சையாற் ககனார்
விந்த மாதிய பொருப்பெலாம் வேறொடு மகிழ்ந்து. 3

நண்ணு மால்வரைச் சிகரங்க னிலமுற நாட்டிக்
கண்ண கன்றபாற் கடலினை யுவர்க்கட லாக்கி
எண்ணு மற்றயு கடலையும் வேறதா வியற்றி
விண்ணின் மீன்களை முறைபிறழ்ந் திடும்படி விடுத்தா. 4

மன்னு திக்கயந் தனைத்திசை மாறிட மறித்துப்
பண்ண கங்கனெட் டினையுமோர் திக்குறப் படுத்துப்
பொன்னி நாட்டுள தருக்களைப் புவிநடைப் பொருத்தி
இன்ன வாதெம்பி ஈன்வினையாடலசெய் திருந்தான். 5

தேன விழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயச் செவ்வே
ளானவன் செய்யு மாடனி தென்றறியாமற்

ஞானவர்புரி மரயனஞ் சனை யெனமதித்து
வானவர் சத மகனெடுஞ் சினத்தொடும் வந்தார் 6

நாடி யினகிவை புரிந்தவர் யாரென நண்ணித்
தேடி னாரெவர் தமையுங் கண்டிலர் இணைத்து
வாடி நினறிடுங் காலையின் மதலையாய் வந்தங்
காடல் செய்துடுங் குமாளைக் கண்டன மமரர். 7

மாய வஞ்சக வல்லனா மகரனீங் கிவனஞன்
சேயனுமபடி மழவுருத தாங்கியிச செய்கை
யேயெ னுநதுணைக் குள்ளினி தியற்றின னென்னுக்
காயும் வெஞ்சமா தொடங்கினன் குமரன்மேற் கண்ணன். 8

விசய மாமழுத் தோமாளு சக்கிரம் வேல்வாள்
தசைமணங்கபழ முத்தலைப் படைகொடு சரங்கள்
இசையெ லாஞ்சுதி தீப்படை புனற்படை திகாந்த
மசைய கண்டிடு மாதரும் படைமுதலனைத்தும். 9

குகலை மெனமொழி தெளிகிலா மழவுருக் கொண்ட
மதலை மேலவிடுத தார்த்தன ரவைவநது மலைமான்
றிதலை பூததொளிர் திருமுலைப் பரலயில் சேய்தாள்
அதனை முமமுறை சூழ்ந்துபின் போயின தன்றே. 10

தொட்ட பற்பல படையெலர் மதலைதன் றுணைத்தாட்
கிட்டி வந்தனை செய்தல்கண் டிந்திரன் கிளர்தோட்
ட்டி யாலமுண் டானலன் கவுத்துவந தன்னை
யிட்ட மாரபின் னுனலனையன னின்னும் 11

தக்கன்மா மகம பொடி பெழக் தேவர் மாதவர்கள்
திக்கெலாமிரிந தோடிடத் தடிந்தருள் செய்யு
மிக்கவிரபத்-திசனலன் சிவனுடன மேவுக்
சக்கரக்கர னுதவிய தனயனு மல்லன். 12

வீரமிஞ்சிய வவுணருக் சிவையனும் வெய்ய
சூரபனமனுந தான்ல னாயிரந துணைக்கைப்
பார தேசரிமுகனலன் மாயவன் பிண்டிய
யூரமாயணி தாரச வீரனு மல்லன் 13

மற்றுள்ளவரீ நமக்கீனையோ வென மதித்துக்
கொற்றவச்சிற்ற் தனையெடுத் தெதிரதாய்க் குருகி
பற்றலார் புரம் பொடியெழு நகைத்தவன் பாலன்
மற்றடம்புய வரையின்மே லெறிந்தனன் மாதோ. 14

துங்க வச்சிரப் படைவுந்து திருவடி தொழுமுன்
கங்கை மைந்தனோர் கார்முகங் குனித்தொரு கணையா
லங்கெதிர்த்திடு மிந்திரன் முதலிய வமரர்
தங்கள் சென்னியும் புயங்களுந் துணிந்திடத் தடிந்தான். 15

அண்டர் கோன்முத லமரர்க ளியாவரு மமரிற்
கண்ட துண்டமாய் வீழ்ந்தனர் பொன்னவன் கண்டு
சண்டமாருத வேகமாய் வந்துமை தருசேய்
முண்டகப பதற் தொழுதுமுன் னின்றிவை மொழிவான். 16

மாயை தந்திடு சூரபன்மன்னெனு மவுன்
னையு மண்டங்க ளாயிரத் தெட்டி-னுங் கிறைபூண்
டேய புன்றொழில் செய்வித்த தனறியுஞ் செருக்காற்
றாய கற்புடைச் சசிபுயந் தோய்த்திட நினைந்தான். 17

ஆன்ன வராகண் டிரதிரன் சசியுட னகன்று
பொன்னின் மேருவி னமரர்கள் சிலரொடும் பேரூண்
பின்ன ரிந்திரன் றருமகள் சயந்தனும் பெயரோன்
மன்னும் வானவர் பலரொடு மும்பரில் வடிந்தான். 18

வெள்ள மாயிரஞ் சேனையோ டருக்கனை வெகுண்டோன்
கள்ள வீழ்ந்தபூங் கற்பக நாட்டிடைச் சென்று
கொள்ளை யிட்டெரி யூட்டியிந் திரன்றரு குமரன்
றள்ளருந்திறற் சயந்தனென் றொருபெயர் தரித்தோன். 19

*அத்தனிப்பெருஞ் செல்வனை யமரரைப்பற்றி
மெய்த்துணைக்கர முதுகுறக் கயற்றினால் வீக்கி
அத்தி நாளுறு வீர மாயேந்திரத்தடைநது
சித்த நோகுற வல்லியிட் டருஞ்சிறை செய்தான். 20

என்று யோசுநீத் தெம்பிரா னிமயமா மயிலை
என்று நன்மணம் புணர்ந்தவ னிடங்கலந் தின்புற

மென்று நின்றனைத் தருகுவ'னிளம்பிறை பேரால்

என்று நீவளர்ந் தருளிமேலிவ்விடம் வரது.

21

ஞன்ற மன்னதோட் குரரி முகன்முதற கெட்டிய

கன்று வெஞ்சினத தவுணர்சக் கொன்றுபோர்க் களத்தி

லென்று நூற்றின்மே லெட்டுக மியாமிருந னுன்பு

மென்றுநீ தவிர்த்தரு ளசெய்வை யென்றுகாத் திருந்தேம். 22

ஐய நின்றுவின யாடலென் றறிந்திலா தசுரர்

செய்யு மாயமென நெணனிநின் பாலவுதா தேவர்

வெய்ய தாளுசம ரியறறியிக கிருந்தனர் மிசைசேர்

மைய லுழிவின வலியினு லவாகுகிது வாத

23

தெரிகி லாதுசெய தீபைகளைததையும் பொறுத்துத்

திரவரமபெறு ஞாபன மாவையுஞ் செயிததுச்

சுராகளுந்நிதிம படிசுருள புரிகெனக துதித்துப்

பரவி யோடுனும் பணிந்தனன பண்ணவர் குரவன.

24

அந்த மாதியின் றுகிய வருடபெருங் குமரன

சுந்தை யிறபரி வாகியே தேவாக டமமோ

டிந்தி ரனறனை யெழுமொன வெழுந்தவந் தன்னோர்

கந்த வேடிரு தாண்மலா பணிந்துகை கூப்பி

25

அண்ட மியாயைய மீன்று யிரனைத்தையுங் காக்குந்

தண்டளிப்பத வமபிகை யருளிய தனய

தெண்டிரைக் கடல விடமுண்டு சீதரன் முதலாம்

அண்டா தங்களைக் காத்தரு ளமர்த்தங் குரவ

26

ஆரிபணப்பகு வாயா வாகிய சாபம

பிரிவுறச்செயு மைககரற் கிளையவெம் பெரும

பரவினோர்படிந் தாடினோ பவந்துடைத் தருளை

புரிபு கோதி தவபல னுதனிய புதல்வ.

27

அருணவ்யபுய மலரவ னகருதையை யுடக்குந்

தருணநான்மலாப பானிய வடியலர் தம்குழிய்க

கருணையேதிரு வருவமாய் வந்தருள் கருந்

பொருணி ரம்புள கமக்குறு முனிக்கருள் புனித

28

கீதவாரியை யுண்டிடி வடவைமேற் திரண்
மோத வந்ததாம் நின்னுடன் யாம்பொரு முயல்வித்.
திதெலாம்பொறுத் தின்னருள் புரிசெனச் சிவந்த
பாத பங்கய முடியுறப் பின்னரும் பணிந்தார் 29

சரண் பணிந்திடி புங்கவர் தங்களிஹையாம்
புரந்த ரன்றனைப் பார்த்திவை புகலுவான் சூரன்
வரங்குலைந்திட வவன்குல முழுவதும் வாட்டி
நிரந்தரந்தரு நீங்கிடா நின்னக ரரசு. 30

தருதும் வானவர் தம்மொடு மேருவிற் சார்ந்தங்
கருவெனப்பெரு விடைகொடுத் தந்திர னரிய
திருவிருக்கும்விண் ணட்டவர் தங்களுக் காயோர்
திருமுகத்துட னுடல்செயறுமுகச் செம்மல். 31

வேறு.

ஆம்பொன்மால் வரைக்கு முருகையன் விடைபெற்றெழும்
போதவ் லமார் கோன்பொன், செம்புகம் முகநோக்கிப் பணி
வரைமா தவத்திலவந்த செல்வித்த, வெம்பெருமா னென்றறி
யா தமர்பொருதி வச்சிரங்கொண்டெறிந்த பார, வெம்பிழை தீர்
ந்திடும்படிக்கு விளம்புகென வந்தனனும் விளம்புவானால். 32

வேறு.

பாத கண்டத்திற் றெக்கண திசையினற் பகலை
யிரவு செய்தவன் றனைச்சிவன் செய்துநின்றிரைஞ்சுந்
திரம காதவன் கொடுவரு காவிரிக் தென்சார்
தரணி யேழ்புகழ் சிவமலை பென்றெரு சயிலம். 33

அந்தமால்வரை யுச்சியி னறுமுகத் தமலன்
சந்த தங்குடி யாயிருந் தருளுருக் தாங்கி
வந்திருந்தவர் தமக்கெலாம் நல்வரம் வழங்கு
மிந்த முப்புவ னத்தினு மதற்கிணை யிலதால். 34

கயிலை தன்னினும் சுந்தமா தனத்தினும் கரிய
புயல் கிழித்தெழு திருத்தணி தன்னினும் புலியிற்
புலி னு மந்துள பொருப்புசு டின்னினும் பகைவே.
லிலிலவன் விருப்பந்தவிற் றிருக்குமவ் வடுக்கல். 35

ஆசிலக்கிரி துனிற்சென்று வேற்படை யவனைப்
பூசை செய்திடிற் செயபிழை பொறுப்பதை யன்றி
நாச மென்றுமில் பெருவரம வேணடுவ நல்கிப்
பேசுருந்தனி முத்தியு முதவுவன் பின்னர், 36

என்று யொன்னவ னியப்பலு ம்கபகியிசைப்பா
என்று சொற்றனை பையவமலை பொன்னி நகிப்பா
லொன்று மெனறிடிற் நெக்கணத்துவாரியி னோங்கும்
வென்றி வீரமா மயேந்திர ஞாங்கரின் மேவும. 37

துங்க மிககுயா ரூரபன் மன்றமர் சூழ்ந்து
சிக்க வேறெனப் பறபல கோடியாக திரிவா
சங்க னெய்தியா மறுமுந்த தமலனை யன்பிற்
பொங்கு பூசனை புரிவதெவ வாதெனப் புகன்றார். 38

வேறு

ஆதலாற சிவ வெற்பி லன்னுகியே
போத மூக கியைப் பூசை புரிந்திட
நதுகாலம தலலவினிச சில
போது தனனிற புராரி குமரனால். 39

வேறு

மட்டிலாபபெறு வரம்பெறு சூன்வாழ்வன்றி
எட்டின மேலுமா யிரலண்ட மீதினிலிருக்கும்
பட்ட தானவர் கினையெலா மொருங்குபட்ட டிருநாள்
கிட்டவந்தது வஞ்சக ரொழிந்ததின் கேளியாம். 40

அரந்தை தீர்த்தருள் சிவாசல மெனும்வரை யதிற்சென்
றுரந்த வாதவேற் படையவனடி யிலன் புகந்து
திரந்த ரும்படி பூசனை செங்குவ மென்னப்
புரந்த ரற்குமெய்ப் புளகுறப் பொன்னவன் புகன்றான். 41

இனிதுரைத்தனை பையநீ யென்றுவா னவர்கோன்
புனிகள் முப்புரம் பொடித்திட வுரக நாண்பூட்டிக்
குனிவி லாச்செயுந் குன்றிடை யடித்தன் குழுவந்
தனியழமச்சுறு முடனுறச் சார்ந்தினி திருந்தான். 42

வேறு.

இன்ன வாழிவ ரிருக்கும் றவுணர் க ளெவர்க்கு
மன்னர் மன்னனாஞ் சூரபன் மன்னெனும் வலியோன்
தன்ன தானையாற் சயந்தனாகியசுரர் தம்மை
இன்ன னாத்மு மவுணாக ளியற்றுதல் வினவி.

43

கருக வேடனை விழியினற் கருணையாற் றந்த
தந்தை யான்மதுத துளித்திடு சலசமீ திருக்கு
மாணனா நிரு மாலவ னிர்திரனமர்
வந்து பொளியம் கிரியின் முக்கண்வா னவனை

44

பரவி நின்றலு மெந்தைமான் முகமலர்ப்பார்த்து
வருக வென றரை செய்தனை மலசவர்ப்பார்த்துச்
சிரம சைத்தனை புரந்தரற் கெதிர்கை செய்தான்
விரவு வானவர் தமையெலாம் நோக்கினன் விழியால்

45

இன்ன தன்மையா யாவர்க்கு மினிதருள் சுரந்த
பொன்னின் வார்சடைப் புண்ணியப் புனிதனை நோக்கி
அன்ன வாகனன் பாக்கா தன்னுடனமரா
பன்ன கததின்மேற் றுயில்பவன் யாவரும் பகர்வார்

46

இடியை நேர்தரு சொற்பகர் தானவர்க் கிறையாங்
கொடிய சூரபன்மன் செயுங் கொடுமைகள் கூற
முடிவு ருதினி யாகிலுங் காத்தருண்முக்க
ணடிக ளென்றலு மஞ்சலீ ரெனர்ப்பகர்ந் தமலன்

47

வேறு.

கருணையே திருவுருவாய்க் சண்ணுதனி லுதிதருளுங் கந்
தலேனோ, யருகைமத்துக் குறங்கிருத்திப் புறந்தடவி யுச்சிமோ
ந்தன்பிடுகெக்கிப், பொருவினமைந்த சேட்டை தன்பால் வீரமயே
ந்திரமென்னும் புரத்துள்ளைகும், அருள்சிறிது மில்லாத சூர்க்
களைகளெனச் சொல்ல தனைத்துமீட்டி.

48

தேவர்கிறை விடுத்தமக பதிக்கிளைய பொன்னுலகாள் சிற
ப்புறல்கிப், பூவுகைறிஷோன் முதலெவரும் பொருந்தாசினியின்
முறை புரிபச்செய்து, வாழினாவி னெனவுரைத் திராயிரம்வென்

ளம்பூத வடவைத்தியைத், தாவியவித்திடுஞ்ஞடோ தமன்முத
லாம் யடைத்தலைவர் சயிலநேராம். 49

உரமிசூந்த புயவீர கோரிலக்கத் தொன்பதின் மருலகமு
ண்டோ, வரவிந்த மலரவனிந் திரன்வாடுன ரிவ்வனிக மனைத்து
ங்கூட்டி, இரதகயதூரகமுநதந் திணையிலாப் படைக்கலமு மினிது
நல்கிப், பாமன்விடை கொடுத்தருள வப்படியே யெந்தைதென்
பாற் பாரில்வந்து. 50

தானவர்கள் கிளைமுழுதுந் தொலைத்துமக பதிமைந்தன் ச
யந்தன் விண்ணோ, ரானவர்தஞ் சிறைநீக்கிப் பரங்குன்றில் வந்து
தெய்வயானை தன்னை, மேன்மைபெறு பணப்புரிந்து பொன்னு
லகா ளிறைமைசுரர் வேந்தறகீரது, வானவர் சேனாதிபதியாங்
குமரநாயகன் கயிலைமன்னும பின்னா. 51

கற்பகப்பூ நறியமணங் கவர்த்து வந்து தென்வசந்தக் கால்
கள்விச, விற்புருவ வரம்களிர் சித்திரப்பா வையினடிப்ப விண்
னோ ரேத்தக், கற்பனை யாழ்வல்லோர்க ளிசைவிரவத் துந்நி
மிகள் கல்லென்றாப்பப, பொறபுமிகும் வெள்ளிமலை போன்ற
வெள் வாரணப்பிடரிப்போந்துலாவும். 52

மிக்கசெவ்வச் செருக்கானுஞ் செப்பைவென் றண்ணர்
தெழுநது விழுமுகொங்கை, மைக்குழலீரதிராணி யின்ப வாரிதி
யிறோய் காதன் மயக்கத்தானு, மக்கயிலை நிகர்த்த சிவாசலத்
தெய்தி யெந்தைபிரானடியிற் பூசை, மெய்க்கிரமமாய்ப்புரிவோ
மெனவிருந்த நினைவயந்தான் விண்ணோர் வேந்தன். 53

அங்கதின்ன மருட்கையெய்க்குக் கானலைதெண்ணீரெனவே
யலைமான்போலப், பைங்கனத மண்டபத்துலே யமைத்த சித்திரப்
பொற்பாவை யெல்லார், திங்கண்முகச் சசிபோற்கண்டின்பரல
மன்புடனே திளைக்கவெற்பார், துங்கமணிப் புயத்தனைக்கக்
கையுறவாறதனாற் றுயரம பூண்டும். 54

செப்புமுலை யயிராணி சேரவந்தா னீயெவ்வான் செப்பு
கென்று, மொப்பரிய சயந்தனுற்றலார்ம்கனீ யேயுக்கிற் குற்ற
பென்று, மிப்படிநன் மதிமாறு பட்டுமக் பதிமயத்தி யிருக்குந்

காலே, எப்புவியுங் கண்டுவரு மிபாழில வல்ல நாரதனங் கெய்
தினனால். 55

இந்திரனைக் கற்பகக்கர விடையினிற்குன் டாசிரமொழிநி
யமபவன்னு, னந்தமுனிவரனை முன்போலேத்தி முகமன்புகலா
தார்நீ யிங்கு, வந்ததென விற்குநிலலாதே கெனவும் புகலவிந்த
மகவானுக்குச், சிந்தைகலங்கிய தென்னென்றையுற்றுச் சசிமருங்
கிற் சென்றான் மன்னோ 56

இந்த முனிதனைச்சசிகண்டஞ்ரவிசெப் தினியமுக மன்ப
ல்குறி, யந்தனின் மீதிருத்தி பெப்புவியின் மீதி நந்திங் கடை
ந்தாயென்னச், சந்தமலருங் கூந்தற் சிற்றிடைசேல் விழித்துவ
ர்வாய் கனியினின்சொற், குந்தநகை யயிராணி கேட்டிட நார
தமுனிவன் கூறுவானால். 57

பூதலமெலாஞ் சூழ்ந்து வந்தனனங் கொருபுதுமை புகலக்
கேண்முன், சீதரன் பூவுலகாவு காணவுருக் கொண்டுகெனத்
தென்பார் தோன்று, மேதகுசிவாசன மென்றொருமலையங் குளத
தன்மேல் வெற்புஞ் சூருங், காதரில் வேற்படைதா மருங்குந்தனினி
துருக்கின்றன் கருணைகூர்ந்து. 58

சித்தர்முனி வேரியக்கர் கின்னரர் மாலயன்முதலார் தே
வர்யாரும், நித்தமகலாது குகனடியி லருச்சனைபுரிவார் நியமந்
தோடு, மத்தகைய மாதவத்தி லஞ்சனைமாதருநிய சே யனுமா
னென்போன், இத்தலத்துத் தருமலரு மந்தரகங் கையுங்கொடு
வந்தினை யிலாத 59

ஆறுமா முகத்தவனைப் பூசைசெய்து மலரவனோயாகிச்சிறி,
மாற்தா யெதிர்த்த பகைவரைத்தடியக் கனகனுயிர் வாட்டும்
யாளி, யேறுமாவலியு மின்னும் வேண்டுமினி தாம் வரங்கள் யா
வும் பெற்றான், வேரியாமுரைப்பதென்னை யிந்திரனச சிவசயில
மீதிற்சென்று. 60

கஞ்சனையஞ் சப்புடைக்குங் கரகமலக் குகன்பதத்தைக்
கண்டாற்றீயிற், பஞ்செனவே பாதகங்கொழிந்து மனத்தெண்
னும்வரம் பலிக்குமென்னத், தஞ்சமென்றோர் தமைக்காக்கத்தக்

கவனாக் கவனையன்றித் தானின்றென்ன, விஞ்செலுரைத் தியாழ் முனிவன் நிசைமுகத்தோலுலகினிடை யேகினுஞல். 61

நாரதன் வுரைபகர்ந்து போயபின்னா புரந்தரன் பாணறைமென் கூந்தற், கூரயில்வேல் விழிச்சசி சென்றறை செய்வாண்மரை யன்புகூர்ந்து காத்த, தாரணி யீராறு புயச் சண்முகவேள் பூமியிலம் பரத்தைத் தாண்டும், பாரமகா மேருநிகர் சிவமலையென் றெருநாமம் படைத்த வெற்பின். 62

உச்சிதன்னி விருந்துதன்னைத் தரிசித்தோர் பூதிநீதோ ருள்ளந்தன்னின், இச்சையுட னினைந்திடுவோர் தமக்கிரிய வேண்டுவர மெல்லாநதந்து, பச்சைவண்ண னறியாத பகரல ருந் தருவனெனப் பகர்ந்தான்வினை, விச்சையுமுனி வரனீது நிச் சயமென்றே பரிவின் விளப்பலோடும். 63

சிவமலை மென்றுரைத்திடுசொற் செவிபுகுமுன் மருணீர்க்கி த்தெளிவுவந்து, பவளவிதழ்த்தவளநகைப் பான்மொழியாபி கை தந்தபாலுருகு, முவவாயிலான் றன்னுடனயான் மடன்று சமர்புரிந்தபிழையொழியப் பூசை, யவனையன்றிச்-செயலெமது குரவனன்னு றுரைத்த தலமவனிதன்னில். 64

மேதகு சீர்சிவா சலத்தினப்பொழுதி னெய்துதந்து, நிறந் துரென்னும், பாககன்றன் றுனைவெள்ளம் பரவிய தான் முற்ற மற் படிநனிற்று, மேதினிவிட்டகன்ற பின்னர் பணிவமென விருந்தவெண்ணம் மயர்ந்துமிக்க, சிதமதிமுக மடவார் மையலி னுஞ் செல்வமென்னும் செருக்கிலாழ்ந்து. 65

இத்தனைநாள் தானுமெந்தை யினைபடியைப் போற்றுகலுந் ந்தேனந்தோ, உத்தமவானோரிடத்துங் கலகபேரிதம் விளைவித் துண்மைமேவும், வித்தகநாரத முனிவன் செப்பிய சொலென்ன ளவின்மேனான்மாயன், அத்திகடைந்தார முதந்தந்தவண்ண மான தெந்தை யருளிஞலே. 66

என்னவுரைத் திகலையிர வதத்திலீவார் தமர்துயர மிரு பாற்குழப், பொன்னுல சுந்தனை நீதுப்பூதத்தின் மீதினிற் சம் புத்திலெய்தி. மன்னவர்தம் புரமெரித்த வரிசிலையாம் பொன் மேரு வரையின்வந்த, மின்னவிருஞ் சிவன்மலையை யாயிரங்க ண்ணற்கண்டு வியப்பமெய்தி. 67

உளர்தியிழிந் தண்டமுத றெஞ்சிமிழ் செவன்மலைநுச்சு
யெய்திக், கார்திகமு மணிகண்டன் றனைமுமவ னிடப்பாகங்
கலந்துமேவும், பார்முமுதுந் தருமெங்கும்கையுமை யவன் பத
த்தங் பணிந்துவெய்ய, ரூர்கிரிவா ரிதிகடிந்து மன்பர்குழாக்
களைக்காத்துச் சுடர்வேறும்பும். 68.

முருக வேடனையுங்கண் டடிபணிந்து காகமலமுடிமேற்
கூப்பிக், கருணை திருவடிவா யெங்குடிமுழுதுங் காக்கவிந்தக்
கடியகானத், திருமலையி லெழுந்தருளி வந்தனை யென்றுகோம
மெலாஞ் சிலிப்ப வன்பின், உருகியுடற் கண்களெலாம் புனல்
பெருக மனமொருமித் துவப்பிடுதும். 69.

கற்பகப்பூ நதியசருக் கரைதேன் மஞ்ஞன மினதீர் கன்னற்
சாறு, பொற்பமை தண்டாரிரண்ணைய வானமுத மான்றரு
நெய் புதியதீம்பால், பற்பல வாங்கலிவருங்க நானஞ் சந்தனம்
புழுகுபசிய மஞ்சள், வீர்புருகற் புரமாதி வேண்டிமுப காண
மெலாம் விண்ணோர் நல்க. 79.

எண்ணிசண்டா முகமனெடுங் குகனடியிற் பூசனைசொற்
திருமூர்தி, னுண்ணிறையு மாந்த வேள்ளமுமட டெடுத்த
கத்தினுட்கொள்ளாம, நண்ணிவெளிப் படுவதென விழிப்பினல்
பாய்ந் துடல்முழுது நனைய மெய்ம்மைப், புண்ணியன் சன்னி
தினின்று கரங்கூப்பி யினையதுதி புகல்வதானான். 71.

வேறு.

வேத மந்திர வருவமா மெய்மைய சரணந்
தாதவிழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயா சரணம்
சேதரன் செருக் கடக்கிய சேவகர சரணம்
பூத நாயகன் குரவனும் புண்ணிய சரணம். 72.

அடியரேஞ் செய்த கொடுமிழையனைத்தையும் பொறுத்தெங்
குடிபெலாம்புரந் தருளிய கொற்றவா சரணம்
நெடியவன் பிரமன்பணி நிருமலா சரணம்
படியிலேங்கிய சிவமலைப் பண்ணவா சரணம். 73.

வேறு.

இன்ன னந்துதிசெய் வானவர் கோன்முனெம்பிரான் மயி
ன்மிசை தோன்றிப், பொன்னகர்க்கினறவ வன்பொடு நீசெய்
பூசனையுவந்தனம் வேண்டும், மன்னு நல்வாங்கள் கேளென
மகவான் வணங்கியெங் குலக்குறைமுழுதும், முன்னமே தவிர்
த்தா யினி யெனக்குன்றா முளரிதநதருளெனச் சொல்வான்.

பன்னெடுங்காலம் பொன்னினுட்டிறையாய்ப் பற்பலபோக
ங்கடிக்ஞம், நன்னலலாழ் வெய்திப பகைதனை முறுககி நமை
மனததுன்னியங் கிருகதி, பின்னை யானநத வீடியார் தருதும்
பெயர்நதுடு நின்னகர்க் கெனனக், தன்னலர்க்கடந்த வேற்
படைதாங்குந தோனறலங் குமரவேள சொன்னான் 75

அருந்திறன்முருக னிடமுறை புகல வண்டாகோன் சிவ
மலைபதனைப், பிரித்திடமனது பொருநதிடாதிவலபிற பின்னரு
மவ்விடை யெழுநா, ளிருதுதன் னுமமுலகினில் விளங்க விரதிர
தீரத்த மென்றன்பு, பொருநதிடக்கண்டு சாருடன் சென்று
பொன்னகர் புருநது வீற்றிருந்தான். 76

இந்திரன் அருச்சுனைச் சருக்கம் முற்றிற்று,
ஆ விருத்தம், 256.

நகுடன் சபந்திர்த்த சருக்கம்.

வேறு.

காவின் மன்னவன் கந்த வேளெனும்
தேவர்க்குப் பணி செய்ததோதினும்
நாவினாறபிழை நகுட மன்னவன்
சாவ நீங்கிய தன்மைச் சாற்றுவயாம். 1

மகிதலம்முழு தாளுமன்னவன்
நகுடனெனபதோர் நர்ம வேலினான்
தகைமை மாகமந் தனிற்ச தீஞ்செய்து
நகவில் போகமார் நாக நண்ணினான். 2

சுரர்கள் யாவருந் தொழுது குழுவரப்
பாமன்றினையே பத்திபாற்பக
லிரவினூந்தொழு மேழு மாதவர்
திரவெழின் மணிச் சிவிகை தாங்கவே.

3

வேறு.

இந்திரப்பட்டந்தரித்து வருநகுட னிந்திராணி யின்ப மெ
ய்த, வந்தவெழு முனிவர்தம பெருமையை யிவ்வளவேனு
மனத்தெண்ணுமல், இந்துமுகர் சரியிடத்தி லேகியின் சர்ப்ப
வென்று னிசையின் மிக்க. சந்தமுனி வெகுண்டவனைச் சர்ப்
பமாகெனச்சபிக்கச்சர்ப்பமாகி.

4

அந்தரத்தி னின்றுமிந்தப்பார்நோக்கித் தலைமீது தாக வீழ்
ந்து, நெருடலம் பதைப்பநெடு முரசெறிநது சதமகத்தி
னோன்மை கீங்கி, யந்தரவான் முகநிழித் தமராபதி யன புழ
யார் தகன்றபார, விற்குகிரித தென்பாலிற் காளத்தித தடவரை
பால் வேய் சூழ்கானில.

5

சால நெடுங்கால முடன் மண்புரளக் கிடந்தன்னோர் தமி
யனாகக், காலேதனிற றுருவாசன் கங்கைநதி பூழவரு காசிதன்
னில், ஏவ்வொரு மாவிலிங்கப் பதிட்டைசெய்து பூசனை செய்
தேற்றிப் போற்றி, மாலவன் சங்கரனான குறமுலப்பதி, காண
வருகும்போது.

6

உரக வருவாய்க் கிடக்கும் நகுடனென வறியாம லொரு
கற்பாறை, சுரநெறியிற் கிடந்ததென மதிதது மதித்தேறவந்தத்
துருவாசன்றன், சரணமெய்யிற படுதலு நல்லறவு வந்தாங்க
வன் மலர்த்தா டன்னைச்சூழ்ந்து, பரவிமுன்னு ளகத்தியுறந்
றன்பணியா முறையாவும் பகர்ந்து பின்னர்.

7

எந்தையே யர்வுருநீத்தினியானுய்ந்திடு வண்ண மியம்பு
சென்னச், சிந்தையா குலத்துடனே மிகவிளம்பத் துருவாசன்
செப்புவான்முன், விர்தமடக்கிய முனிவ னிட்டபெருஞ் சாபத்
தை விலக்க வல்லா, சொந்தவுல கத்துமிலை யெத்தேவா தம்மா
லுமிதுதீராதால்.

8

ஆயினுமெம் மனத்தினி லொன்றுதித்ததுகே ளிருந்தமிழ்
நூலாரணங்கள், மேயசிவா கமனைத்துங் குறுமுனிவர்க்குரைத்
தருள் செய் வேனாமந்தத், நாயவன்ற னாயத்தைச் சூழ்ந்து
வல மாகவந்து விதித்து நின்ற, லேழுமர யுருநீங்கப் பரகதி
புங் கிடைத்தடுமென் றியம்பினானால். 9

அந்த வாசகம் வினவும் பனிக்குடன் முனிவனைப்பார்த்
தையவந்தத், கந்தனைளினிதையுங்காரணமெய்த்தலெமான்று
கழறுசென்னச், சிதைகதவிடு குதனுறையுந் தலமனைத்து மன
த்தினெண்ணித் தெளிந்தபாச, பந்த மறுத்திடு மெம்மான் பத
ரானத்தி லிருந்தியல்பிற் பகர்வதானான். 10

வேறு.

வானவர் நளிற் சிந்ததோர் மனிகண்டனுடன் மூவர்
பான மன்வரிற் சிந்ததோர் வழிபட்டனொரு மூவர்
மேன்மை மேளார் குமின் மிகரந் ததோன் மன்றபு.
தானகன்ன னெவந்தடந்தைச சருக்கரை மன்றடிமன்னன் 11

பன்னரிய புகழ்படைந்த பல்லவாயக் குரிசி
லென்னவந முர்தருமேனைய வேளாளரும் வேன்
மன்னவர்க்குந் தொன்றுதொட்டு வழிவழியாயடி மை செய்வா
ரன்னவர்கள் குலநெய் வமாகிநிப் பனெங்கோமான். 12

ஆங்கவர்களுட பொருளோ டாவியென பொருமுன்றுங்
காங்கேயன் றனாகவிய காரணத்தா லவருறையும்
பாங்கு பெறுநதருநாடு பார்மகட்குத் திலதமதாய்
ஓங்கு புகழ்க் காங்கேயநா டெனநாம முற்றதுவே. 13

வேறு

அகல்விசும் பினிற் கங்கையின் மாடமேலாகிய கொடி
தோய்த்து, பகலவன் கதிர் வெம்மையுங் குளிர்நளி படைத்
துட மிகவிசுந், துடவாந்திடு பாகம மங்கமெய்ச் சுருதிதூல்
புராணங்கள், புகழுமுத்தமி முத்தினமோங்கியே பொலியுமத்
திருநாடு. 14

அந்த நாட்டினிற் சிவசலந் தன்னிலெம் மாறுமா முத்த
தண்ணல், சந்ததங்குடி யாயிருந் தடுத்தவர் தமக்கெலர் மரு
ளோடுஞ், சிந்தையுன்புற விர்தரச் செல்வமுஞ் சித்தியு நனி
நல்கிப், பந்தபாசமு மறுத்தொன் நிகரிவப் பரம முத்தியும்
மீவான். 15

அத்த டங்கிரி தனிற்சென்று கடன்முழு தங்கையி னெடு
த்துண்ட, வித்தகக்குறு முனிவரனாகிய மெய்த்தவன் முன்க
ண்ட,வுத்தமம் பெறுந் தடம்படிந்தணிந்த நீறுருத்திர வடந்தா
ங்கி, முத்தி தந்திடு மப்பெருவுரையினை முப்முறை வவஞ் சூழ்
ந்து. 16

திருமுன் றுந்நா நின்றேத்திட நீபெருந் தீயதோர் பெரு
ஞ்சாப, மொருவி முன்புபோ லாசின துரிமைபெற் றுயர்சிவ
பதஞ்சேர்வை, யிருமையுந்தரு மத்தல மலதுவே நிலையொரு
தலமென்னப், பெருமை மாதவன் மற்றதற் கேகெனப் பேசி
யாங் கவன்சென்றுன். 17

வேறு.

அரிபதுரு வாசமுனி மொழிவினனி மனமுருகி யாங்கு நீங்
கிப், பெரிபவரையுங்காணும் பின்னகவளி விசையிற் பெயர்ந்து
வந்தி, கரியவிழிப் பசந்தோகைக் கவுரியொரு பாகம்வைத்த
கடவுண்மேனான், தரியவர்கள் புரந்துலைக்க வெடுத்தவில்லன்
வந்த சிவசயிலங்காண்பான். 18

பாவவினை வேறுபுத்துப் பரமசுக மருளவல்ல பான்மைத்
தான, காவிநிமிற் படிந்துநண்ணு நாககிரியுமை பாகன் கழல்
பிரமேசர், தாவிலகத்தியலிங்க முளசைமுக்க னிகரர்பொற்
றானேயேத்திப், பூவிரியும் பொழிந்கறையூர் மருடலிங்கங் கண்
டுசிவ பொருப்பைக் கண்டான், 19

கண்டவுட னிறைஞ்சியயர் வசன்றுடலம் பொடிப்பவுள்
ளங் கசியத்தூய, தண்டமிழ்பாதவல்கண்ட தீர்த்ததிற் படிந்து
சிவ சயிலந்தன்னை, யண்டிவுலமாய்ச் சூழ்ந்து குபரவேடிருமு
ன்பதாகநின்று, மிண்டினு லெனக்குவந்த கொடுஞ்சாபந்தீர்த்
தருளிம்மெய்ம்மையான. 20

என்றுமும தன்பர்தம்மோ டிருக்கவருள் செய்தியென
யேத்கியிவ்வா, றென்று முவொன்பது நர்ணியம்மாய்ப் புரிந்தி
டலு முமைசேய் பசுசைக், குன்றுசின்ற படைத்ததென வரும்
யிலின் மீதுவந்து கொடும்பாம்பாகத், துன்றாகுடணைநோக்கி
யுரகவுருகதனை நீததுத் தொன்மைபோல. 21

இத்தரணிககரசாகி நெடுங்கால மறச் செங்கொலினிதி
னேச்சிச, சித்த சுத்தமெய்தி மலபரிபாகமாகி யிர்தச் செகம்
போய்விடு, நித்தியமென்றறிந்திடுமெய்துஞ் ஞானம் வந்தா னந்
தம் நீங்கா தோ வகு, முத்தியும் பெற்றிடுதியென மொழிந்த
கன்றான நேவருக்கு முதனமையானுன். 22

பண்டுபோல் மாணிடமெய் கொண்டுமலர்ப் பகழிவேன்
படிவந்தாங்கி, எணடிசையுந் தனிபுரந்து பலபோக மகபதிபோ
லினிது துயத்தது, தண்டளவ மூரனுமை யொருபாகங் கலந்
திருக்குந் தமபிரானறன், புண்டரிகப் பதநிழலிற் கலந்திருந்தா
னகுடனெனும பூமான் மாதோ. 23

நகுடன சாபநதிர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று,
ஆ விருத்தம். 279

வளளி நாயகி திருமணச் சருக்கம்.

உம்பர் பணிந்திட விர திரனாகிய வுலகாள் மன்
வெம்பணியாகிய சாவமகனற விதஞ் சொன்னும்
கும்ப மிரண்டன வுநதனமேந்திய குறமாதை
யெம்பெருமான குகனண்பின் மணந்த வியல் சொல்வாம். 1
வேறு.

என்னையாளுடைக் குமாவேள் 'சயிலையிலிருந்து
பினன ராடலின் மனமபுடை பெயர்ந்திட வெழுந்து
வன்னமாமயின முதுகினிலிவந்து வரன்மதியந்
தன்னிலொன்றிய திருத்தணி வளையினிற் சார்ந்து. 2

பச்சை மாமயில் விட்டிழிந் தப்பருப் பத்ததி
னுச்சி மீதினிற கதிரவன கதிர்புகா துயர்ந்த
நெய்ச்ச பாசிலை சந்தனச் சோலைன் னிழை
லிச்சையாய் மகிழ்ந் தாடலசெய் தினிது விற்றிருந்தான். 3

அன்னகாலையிற் புலியிடை வடதிசை யடைந்து
பின்னர் நாவலன் றீவினிற் பெயர்ந்து பாரதமா
மென்னவோதிய கண்டத்துளெய்தி யாழ்வல்ல
மன்னு நாரதன் வெள்ளிமால் வரையிடை வந்தான். 4

அங்கனோத்திரைப் புனத்திடை யமைந்திடு மிதனிற்
சங்கை கொண்டதூன் மருங்குலை வாட்டிடுந் தகைய
கொங்கை தாங்கி வெண்முருந்திள மூர்ன்மின் கொழிக்கத்
திங்க ளென்றவா னுதலினிற் குறுவெயில் செறி. 5

கார்த ளங்கரத் தொருகவ ணேந்திரீள் கருங்கார்
கூந்தல் பின்புறஞ் சரிந்திடக் குமுதவாய் மலரந்து
தீர்தண் மென்மொழி சூயிலினங் கிளியினந் திகைக்க
வாய்ந்த சொற்களாற் கதிர்கவர் குருகின மகற்றி. 6

புடை பெயர்ந்திடுஞ் சித்திரம் போன்றங்கு நின்ற
மடமயிற்சூற் வள்ளியை விழியினுற் கண்டு
படவராவுல கத்தினிற் பண்ணவ ருலகிற்
புடவி தன்னின்மற் றெவ்வுல கத்தினும போந்த. 7

சந்தரத்திரு மடநலார் தம்மிலித் துணைநாள்
இந்தமாதுபோற் கண்டில மிறையவன் விழியில்
வந்த வெர்னீதயாங் குகனுக்கே யாமென மதித்துக்
கந்த வேடனைத் திருத்தணி தனில் வந்து கண்டான். 8

கருணை தங்கிய வாறிரு கண்ணுடைக் கடவுள்
சரண பங்கிய முடியுறத் தாழ்ந்தெழுந் தைய
விருணி ரம்பிய வனஞ்செறி வெள்ளிவெற் பிடத்தின்
மருளு மான்விழி படைத்ததோர் மங்கையைக் கண்டேன். 9

வேறு .

கண்ணதன் மலையிலெயினர் பத்தியினுற் கடி கமழ் குவளை
செங் கமலர், தண்ணருங் குமுத முருக்கொடு முல்லை சண்பகங்
கோங்குலப்புகூர்ந்து, வண்ணமென் குமிழான் மலர்கொடுவந்து
வரைத்தெய்வ மாகி விற்றிருக்கு, மண்ணலைப் பூசை செய்வதற்
கமைத்த வண்ணிவார் மாரையென் றயிர்த்தேன். 10

முருகவே ஸெம்ண்ம் முனிந் துச்சைந் தைகயினுன் முடித்தலை
துளக்குறப் புடைத்து கருகிடக் குகையில் வல்லிபூட்டியநாட்
காத்திலர் தேவரில்யாரு, மருள்கனிந தவனை சிறைவிடத், தா
ண்டானவன்மன மகிழ்ச்சிடயாது, புரிஞுவ மெனததோநதரி
யதே வாங்கப் பூவைசெய துதவினன் மலரோன. 11

கரியமால் பிறப்பிற கூர்மமென் மலர்ததழ் கண்ணிண
மீனரி மருககுல, பொருபடை மிடறு தயிலிட முதரம் பூவணை
யல்குல்வேளுநு, பரிமொழிகளிற் குழல்குடை வதனய பரும
னிமுடிமுலை பரமன், சிரவணி நுதல்பொன் மனைகரமாகச செ
ய்யணங் காம்பவ மன்றே. 12

பொருவரு கலைமான் மேனணை யரம்பைப்பான்சசி யாதி
யாமாதர், மருமலர்க் கூந்தல் வள்ளிகண் டொடெய் வதனமா
முருபடிய னாய், பெருமையர் லன்றே வாங்கவர்தமமைப
பேருல கத்துனோராரு, உருவினிற் சிறப்பின் மகிமையிற் பெரு
க்க முளரவ ரெனவுரைப் பதுவே. 13

எங்கொடும் படைகயாந் திங்கணன் வதன மின்னுடாக் கவ
ன்மனை வியரிற், செங்குழ தமவாய் விழிகருங் குவளை சிறடி
நகமுநி வினையாய்த், தங்கிய தெனக்கு சிறிதுறுப் புருவந்தரு
கெனப் பணிநத தாலன்றே, பங்கய மாதின் கரம்முகந் தடங்
கண்பதத்தினிற் சிறிது போன்றனவே. 14

வேறு .

ஏந்துகொங்கை யிணைகள் கல்லாரமே
வாய்ந்த நோக்கு முருக்கொள் கல்லாரமே
மாய்ந்த வோதி பணிமலர்க்கோதையே
சேர்ந்தா காரளி செய்யுமங் கோதையே. 15

வேறு .

இன்னனம் வள்ளி நாயகியெழிலை யிணைத்திடு நாராதமுனி
யை, மின்னயிற் படைதாங் கண்ணலாக் குமான் வீருப்புட
நோக்கியேயந்தப், பின்னலங் கூத்தர் சிறிவிடைமாதின் பேரெ
ழிற்சிறப்பதார் தமதாய், இன்னமு முறைத்தியேன்முக மலர்
ந்தேயாழ்முனி பருவ தானுன். 16

காரையந் தரத்தி லையவிட்டிருளைச் சுருத்திக் கட்டக்கிளி
ளறலைச், சேச்சமல் படுத்திக் கொண்டையங் காயைச் சேர்வெம்
பார்த்திடச் செய்து, பாருறுகாவை மட்டுறப்படுத்திப் பசியதா
ஞ்சைவலக் கொத்தை, வாரிமே லெறிந்து கிகரிலா திருக்கும்
வனமயின் மறும்வர்க்குமலே. 17

எந்நையாம் பாமன் செஞ்சடைக்காட்டி னிருளாகற் றியி
மணி பென்ன, வந்திடும் பிறையை யினனிடையேற்றி மாமனாழ
பொழிந்திடும் புருந்த, இந்நிரவிலை நிலைத்திடா தகற்றி யிருந்
தவர் விழிமணக் கவர், கிந்துநர் தீட்டுந் திருநதற்கிணை யத்தி
ருநத லன் நிலைவறியே. 18

சுரமுபுணச் சுடர்முதலானோர் பாரையும் வெற்றிகொள்
வலிய, மாறவேள் சுருப்புச் சிலைதலை குனிந்து வணங்கி நாணுந்
றிடக்கண்டு, பாருறு திசைகள் பத்தினுமக்குப் பகையிலை யெ
னச் செருக் கடைத்து, வீரமேற் படைத்து விளங்கியபுருவ விறு
கிணை விளம்புவர ரெவரே. 19

திரபுர மெரித்த பகழியை வீரன் திருக்கையிற் படையா
யந்தகளை, விரிதிரைக் கடலின் வந்தவெவ் விடத்தை வென்று
தண்ணமுத்தையுள் ளாக்கி, யரிபரந் தகன்று நீண்டுமை யாரவி
பணிமணிக்குழைபொடு பொருதிக், கிரியாக் கிழித்த நின்னை
வேஷுடனே கேண்மை கொண்டடுமிணை விழியாள். 20

வள்ளைகத் திரிகை யென்றுதூல் சுற்ற வல்லவர் வீணிலே
விப்பது, நுள்ளவர துரைக்கி னவ்விரு வகையா பிரத்தினி லொ
ன்று நேராகா, தெள்ளிதிற் செய்த மணிக்குழை கண்டோர் கிந்
னாகண் கவர்ந்துமேன்மையவர், யெள்ளலில் செம்பொ னுசு
லுண்டாயி- கிரிநகுழைக்கிணையெனலாமல். 21

கள்ளவிழ் நயிபு கண்பக மலரைக் கடிந்து மேன்ருமிழி
ளம்பூவை, யெள்ளியிட, போதை முனிந்தகைத்தி தெதிரா
ன்று மின்றிவீற்றிருக்குந், துள்ளுசேனயனக் கடிமலர்க்குந்
துடியிடைப் பொற்றொடி செங்கை, யெள்ளியை யவடன் முக
கிணைக் கிணையே குருபொரு ளுரைப்பவ ரெவரே. 22

‘வள்ளமேற் சலஞ்செய் தூசலையலைத்து மன்னுகத் திரி
கையை யிசழ்ந்து, தள்ளிவாய் கிழித்து, மணிக்குழைவாணி தா
ங்கிய வெழிற்குழை நேராய்ப், பள்ளவர் புருதியி லரிதுயி லமர்
ந்த பண்ணவ னுநதியங் கமலத், துளஞ்றை விரிஞ்சன் படைத்
திமெ பொருளி னுவமைவே றுரைப்பவனெவனே 23

தளிர்மடித் துவர்வா யன்னடைத் திஞ்சொற் றடமுலை கரந்
தளஞ் செனகைக், களிமழிற சாயல் வள்ளிதன் வகைக் கமலநே
ராகுதற் கன்றோ, குளிர்மதி பரமனிடத்தினிற புருத்துவகோவி
டை நிலையிலா துலைந்து, நளிர்கடற் றேய்ந்தந் தேவராலயத்
தை நாடொறுஞ் சூழுகலாமால். 24

வேறு, மாங்குயின் மொழியினுள் வதன நோக்கிவா
னோங்கிய மதநிக ருற்றிணைமென
வேங்கிய மனப்பிணி யாலுடமபெலாம்
வீங்கியு மிளைத்தலு மேலினுனரோ. 25

வடிமதுத் துளிகுருக கமலமென் மலரில் வைத்தடுங்குமு
தழும் பவளக், கடி கையு மதற்குட் டாளமாலிகையுந் கண்டன
போலுமா முகத்திற, குடிகொளுஞ் செய்ய வாயுமெலலிதழங்
குளிர்மவெண் முாலுமெனப், பிடிநடை மாதின் பவளவாய்
கண்டோர் பேசுவதன் றி வேறிலையே 26

வால்வளைக் குலங்கள் வாய்விளந்தேங்க வளரிளம் பசங்குமு
கொற்றைக், காலினிந றரிய தவமுளு றிடச்செய் காரிகை மணி
மிடற்றிலுக்கு, நூலபல தெரிந்து கவிசொலும் புலவோர் துண்
ணிய மதியினு ராய்ந்து, மேலினி யுலமை யாதுசொல் குவரோ
மேதினி யிடத்தரி யேமால். 27

கிருப்பிறு தகமோ வானவருணவேச சித்தச னேந்திய
சிலையோ, விருப்புற வவன்முன் னுதுகாக்கமோ மெற்கொளும்
பிரியதோ பணைக்கைப், பொருபு மாமுகத்தோன் தந்தையைச
நுழ்த்து பொருக்கென வாங்கியுண்டதுலோ, மருப்பசந் துள
வேச னிசைக்குமேல விசையோ மாதரான் பகர்ந்திடு மொழி
யே. 28

மருமலர்க் கூந்தல் மானுதன் தோள்போல் வாய்த்திலம்
யாமெனவெண்ணி, யொருக்கைத் கண்முத்தரும் பிடிள்ளுடை
ந்து முண்ணம் கண்டியர் வரையிடத்தின், வருகழைக் குலமு மந்
தவாராகி வந்து தாழ்ச் தெம்மைநின் வாராப், பொருதாவமை
யென் நிரந்ததாலன்றோ பொருந்திய தப்பெயரதற்கே. 29

பதுமமென் மலரைப் பயமுறப்பங்கப் படுத்தியாழ் கயத்தி
னில் வீழ்த்தி, மதுவிழிந் தொழுகுங் காரக் களைக்கான்மேல் வண
ங்கியே நின்றிடக்கண்டிங், கிதுவது விரண்டு மிணையொழி பின்
னரியாது நேரின்றி னீற்றிருக்கும், புதுமலர்க் கூந்தற்றுடியி
டைச் சேற்கட்பொற்றொடி திருமலர்க்கரமே. 30

வேறு.

ஐங்கரன் முனிசொல் லெழுதியவேடோ வ்வெழுத்
தானியோ பொதியர், தங்கிய முனிவனன்னையோ வதனந்
தனைமுழு மதியென வெண்ணிப், பொங்கிய நிலவை யயிராவந்த
புட்கொலையா தெனப்புக் கல்வேன், குங்கும மணைந் ததும்பிய
ண்ணுந்து குவித்திடுங் கனதனத் துணையே. 31

மங்கையர் சூடாமணியெனவந்த வள்ளிக்கு வயிறெனமலரிற்
றங்கியவேத னினர்தளிராலேச் சமைத்தபி னரியமாதவற்குத்
திங்களின்வதன நிலமகளுடனே திருமகள் பதமலர் வருட
வங்கநல்லியோக நித்திரைசெய்யு மாலிலையென்ன வானதுவே.

பாரவெம்முலைபைச் சதைக்குட மென்னப் பற்றுவான்
புகுந்தசிற்தெறும்பு, சேரனாதனினின் னூர்ந்திடுமொழுங்கோ செ
ழுழுகையிரண்டினை யேநது, மேரு மங்கமலநானமோ வன்றி ரீப
முகத் தெழுந்திடுங் கரமோ, ஆரமாலிகைதாழ் வயின் வயின்
செறிந்த வழகொழுகிய மயிரொழுங்கே. 33

சந்ததவாச நறவு கொப்பளிக்குந் தாமரைத் தவிசினிவி
ருக்கும், ஆந்தணனாற்றி னீர்ச்சுழியதனையா யிழையுந் தி செப்த
ன்னேன், செந்துவர்வாயின் னுத்தியையந்தச் சிதநீர்ச் சூழிகள்
செய்தனனோ, வந்தவாறன்றி மற்றொருபொருளே யிணைசொல
யார்க்குமுற்றதால். 34

உயிர்தொறும் பரமனிருந்துசெய் தொழில்சு ளாய்த்துவிப்
யானெனவவன்சொல், செயீர துநூலாலறிவதுபோலச் செழுமணி
மேகலைகூறை, யியதுறத் தாங்குந் தன்மையினெங்கு மிணையி
லா வோவியவுருவக், குயின்மொழிதனக்கு மருங்குலுண்டெ
ன்று கூறுவதன் றி வேறிலையே. 35

வடிமதுத்துளிக்கு நறுமலர்க்கொம்புமார வேளுருவமின்
வல்லிக், கொடியினவஞ்சி விசம்புமெல்லிய நூல் கோளரிவெண்பி
றைக் கொழுந்து, துடியையம் பொய்கைப் பிடியெனப்பலருந்
சொல்லுவ தன் றிவாரிதிசூழ், படிமிசை மதூக் கவிஞர்தம்மன
மாய்ப் பகலாம் பாவைதனிடைபே. 36

சேயிறையல்கு லாவெனவதனத் திங்கள்கண் டஞ்சிடுமெ
ன்றுந், சாயலைக்கண்டு மயிலெனவந்தத் தகையரா வெருண்டி
டுமென்று, மேயுமிவ்விரண்டு காரணந்தனை மெண்ணியன்றோ
படாங்கொண்டு, மேயபொற்றிகிரி யனவல்குலதனை வெளிப்ப
டாவகைமறைத் தனராண் 37

மதிதுதற்பவள வாய்மயிற்ச்சாயன் மடவரநிறன் மணிக்கு
றங்கு, சதிர்பெறுகதலிக் குலத்தைபுங் கப்பந்தன்னையும் வென்
றமை காணூஉ, வதிர்குரற்றறுகட் புகர்முககால்வா யானையின்
கொடுங்கை மற்றதனை, யெதிரிடவஞ்சித் துதித்தலாற்றிதிக்கை
யெனப்பெய ருற்றன மாதோ. 38

வேறு.

கனவினிலு மெ மெ ய தி ரே காணிலச்சங் கொண்டு
வெய்யோன் கதிர்க்காத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாலியெதிர்
பொருதவஞ்சி மறைந்துகின்று, முனைகொளுடுவங் கணைதொ
டுத்துத்துணைவரொடுஞ் சேர்த்தவனை முடித்தானென்னத், தறு
விராகவன்விரந்தனை நகைக்கு மடவரல்தன் சாது மாதோ. 39

காவிறிற் ப யி லு ம த ன வே ள் விருதாங் காகளஞ்
சின்னமாய்ச் செய்து, மாவரா லினையும் வனத்திடைத துரந்து
மன்னிடு மெழிற்கணைக்கலை, யேவுபெய் தூணிகண்டிளம்புமு
ங்கி யாமினி யிதற்கிணை யெவ்வா, றுவமென் றிரங்கி தின்றதா
லன்றோ வதன்பெய ராவமானதுவே, 40

மாதவன்விழியு மாரவேள்கணையு மதூரமாம் பாற்கடற்
பிறந்த, கோதையில் ஸ்ருமாய்ச் செய்தனை பினுமோர் குறை
யுளதென்னெனில் வள்ளி, பாதநேராக வேண்டுமெவ் வண்ணம்
படைத்தரு ள்ளம்மையென்றன்றோ, வேதமில் விரிஞ்சன் றனை
ச்செழுங்கமல மின்னமுஞ் சுமந்து நிற்பதுவே. 41

வேறு:-இத்தகு கவிஞ ரோத்திழை யவளை யானவண்காணு
மப் பொழுதே, பத்தநின் பொருப்புப் புயத்தினிற் றரிக்கு மல
ங்கலுக் குரியளா மென்னச், சித்தமேற் கொண்டுவந்தன னவ
ள்பாற சென்றுநீ மணம்புரி யெனவே. மெய்த்தவ னுரைத்து
மகபதியுலக மேவினன் பின்னரொம் பெருமான். 42

வேறு:-இருக்குமுதன் மறைபலவுந் தேடரிய பதமும்பூ
விடத்திற்றோய, விரித்துடுத்த கச்சிடையும் வீரகண்டா மணிப்
பதமும் விளங்கவுற்ற,கருத்ததனி னாரதன்செல் வடிவமெலாங்
குடியிருக்கக் கணையும் வில்லுந், தரித்தவேடக்குமா னுகியுயர்
வள்ளிவரை தன்னில் வந்தான். 43

சந்தமணங் கவர்ந்துதென்ற லுலவிவரு மலைச்சார றன்னி
லோர்சார்,வந்ததினைப்புனத்தினிடைக்கினிகடியும் குரற்குாலை
வணக்கநின்ற, செந்துவ்வாய்த் துடிமருங்குற் சீரடிக்குக்கும
க்கொங்கைச் சேற்றக்கட்சித, சுந்தமலர்த் திருவுமொப்பில்கனி
மயிலை விழியினைகள் களிப்பக் கண்டான். 44

வேறு:-சிங்கவே மெனத் துடங்கொள் சிந்தையை
யங்கசன்கணை யலர்கள் போழ்ந்திடந்
திங்களானனச் சேற்கட் சிற்றிடை
மங்கை மேலிதன் மருங்கிற் சென்றனன். 45

ஓவியவுரு வுறழுகின்றிடம், பாவைதன்முகப் பதுமநோக்கி
யே, மாவும்வேலையும் வரையும் வென்றனேற, நேவனுண் மகிழ்
வோடு செப்புவான். 46

அல்லோநேர் குழலாரணங்கனாய்ச்,சொல்லுநின்பெயர் சொல்
லிலாயெனில், மல்லலூர்சொல்லேனின் மாநகர், செல்லுநல்
வழி செப்பு கென்றனன். 47

வேறு:-மாதர்நோக்கினின் மைக்னெழுதவோ, பாதபங்க
யம்பற்றி வருடவோ, சூதைவென்றது ணைமுலைமீதினில், சீத
குங்கமச் சேறினையப்பவோ. 48

இவகுதண்பிறை மேய்க்கு நுதலினில், திலகந்தீட்டவோ
சீவிக்முழனில், மலரினாற்புனை மாலிகைகூட்டவோ, கலகமான்
கலவி நூலோதவோ. 49

கந்தமார்கன்னிகாங்குமிழ் முருக்சு, கந்தவாம்பல்செவ் வம்பு
யஞ்சண்பக; மிந்த நன்மலர் யாவையுங்காட்டினை, யந்தமுல்லை
யுங்காட்டி யருளுவாய். 50

அத்தங்காட்டினை யாட்கங்காட்டினை, சித்தமாச்செழுந்து
கீற் காட்டினை, நத்தங்காட்டிய நாகரிகக்குளிர், முத்தங்காட்டி-
யென் மோகந்தவித்தியால். 51

காரைகாட்டுமைக் கண்ணினை காட்டிவேள் போரைக்காட்
டினை போருக்குமாமணித், தாரைகாட்டுந் தனத்துனை தந்தல்
குந், றேரைனுட்டிச் செயம்பெறச்செய்குவாய். 52

வஞ்சகமான் மலர்க்கணை தாக்கியென், னெஞ்சடைந்தது
நின்பதபங்கையந், தஞ்சமன்றிவேறில்லைத் தயவுகூர்ந், தஞ்சலை
ன்றினியாண்டருள் செய்குவாய். 53

கரமென்றும்மலர்க் காந்தருங் கண்ணென்றுஞ், சரமுந்
தோளென்றுந் தண்கழையுங்கொண்ட, வரவமேகலையாயிதழ்த்
தேன்தந்து, விரகதாபவிடாய்நவிர்த்தாருவாய். 54

வேறு:-ஹென்றிவேல் பயிலுமின்றி வேட்டுவவுருவர் தாக்
கும் வன்றிறற் குகனில்வாறா மாமயற் குணங்கள் காட்டி, நின்
றிநி மேல்வைதன்னில் நெடியதா மிரலேகா ளந், துன்றிய பம்
பைசங்கந் துடிக்கட லோலையைச் சாய்ப்ப. 55

வெந்திறல் வேடர்குழ வில்லொடு வாளிதாங்கித்
தந்தையா நம்பியென்போன் சார்தலு மஞ்சவான் போல்
விர்தமால் வரையி லோங்கும் வியன்சின வேங்கையாகி
யந்தர மளந்து நின்றா னனுமுகத் தமல னங்கண் 56

வேறு:-கண்டனரத தருவைவந்த வேடர்குழா முற்றுமெரி
கண்ணி னோக்கிப், பண்டொரு காலத்தனிலுங் கண்டியா வே
ங்கையிந்தப் பசும்புனத்தின், விண்டொடர்ந்து நின்றதென்ன
திங்கொவேள்வாய்க் குபத்தால் வொட்டிவெட்டிக், கண்டவண்
டஞ் செய்யுமென்பார் வேரோடேதனையுமெனக்கடி. தற் சொல்
வார். 57

வருகுறவ ரிவ்வாறு சினத்தினொடு புகலவவர் வதன னோக்கிக்
குரிசிலாகிய நம்பிகூறுவானம்மனோர் குடிக்குத்தீங்கு
தருவினாற் புரிந்திடவும் முற்றுமோ மதியிலீர் சாற்றுமென்ன
திருமகமுறந் தீதுநர் தினைமாவங் கனிகழங்குஞ் சோரல்கி 58

வேடர்பிரான் தமர்கனொடுஞ் சீறர்க்கு மேவியபின் வேங்
கையாகி, யாடல்செயு முருகேசன் பண்டுபோல் வேடயுருவாகி
த்தோன்றி, யேடவிழ்தார்க் குழல்சரிப வாலோல மெனச்
சொல்லி யிதன்மே னின்று, பேடைமயிலன்னாட னருகில்வந்து
பலமொழிகள் பேசலுற்றான். 59

வேறு:- குறவர் பூங்கொடி யேயிக் குரல்கவர், புறவுகின்னை
முதலிய புள்ளொனாம், நிறையுமியோசனை நீளத் துரத்துவ
னறைய லந்தரு மாதவி நண்ணுவாய் 60

அல்லேனோருழ லாயுன் னணிமுலைக், கல்லதன்றிமனமுங்கல்
லானதோ, வல்லமாரன் வடிக்கணை யாலென்மெய், சல்லடைக்
கண்ணதாக்கிச்சலஞ் செய்தான். 61

என்னவோதி யிறையவனிற்றலு, மன்னமென்னடை யாய்
தொடி மாதரான், மன்னுநானொடு மானில நோக்கியே. கன்ன
வின்கவை கைக்கக்கழறுவான் 62

இம்மொழி யெம்மீ கேட்கிலிதுபொழு, தம்ம தும்மை யடர்
த்தத் துனிவரற், செம்மையன்றுநீ சிவனைத் தாங்கியே, நன்மை
யோடு நடவுமினி யென்றான். 63

வேறு:-மெலைவிட்டு வருங்காளை யுடனிவ்வா றுயிழையாள்
விளம்பி நிற்குங், காலையிலெம் மன்னைதனைப் பெற்றெடுத்த வே
டர்பிரான் கருமைவாரி, பேரல் மறவர் புறஞ்ஞழ வருதலைக்கண்

டினிய மொழிப் பூவைபன்னாள், வால்வளைக்கை தனைநெரி
த்து மெய்நடுங்கி மூச்செறிந்து வாடிச்சோர்ந்து. 64

வேடுருவாய் வந்தருகன் முகனோக்கி யெமர்சன்பொல்லா
வெய்யர்நில்லா, தோடுகெனப் புகனுதலுந் தயவினிமாதுக்கு
நம்மே லுண்டுண்டென்ன, வாடுமுக வரவிந்த நாண்மலரைக்
காட்டமுது மறையோனாகி, யாடுதலையும் மோங்கிக் கனைக்கு
நெஞ்சுந் தளர்நடையு மாகிநின்றான். 65

வருவேடர்தம்பெருமான் திருமகடன் முகனோக்கி மாதே
யிர்தப், பெருமறை வேதியர் விருத்தர் யாரொன்னக்குதலைமொ
ழிப்பேதை சொல்வான், தெரிவரிய கான்மீர தேசமதிலிருந்து
தெற்குத் திசையிற் சென்று, கரியகட லாடுதற்காய் வந்தன
ராம் வேங்கையெதிர் கண்ணுற்றஞ்சி. 66

கடிதோடவலியுமின்றித் தடுமாறி யயர்ச்சியொடுங் கவலை
கூர்ந்து, முடியாத பசியினொடு மிக்குவந்தா ருழுவைகண்டு
முடுக்கப்பட்ட, படியாலொன்றையும் வேண்டா ரொருவர்வழி
த்துணைகூடிற்ப் பற்றிக்கொண்டு, நெடிதாமெம் மலைக்கானம் நீங்
கியப்பாற் சேர்வமென நிகழ்த்தி னூரால். 67

என்னவருந்தவப்பேற்றால் வந்தமகள் புகனுதலு மிணையில்
வேடர், மன்னவனோ ராறுமுகங் கரந்துவந்த வேதியன்றன் வத
னம் நோக்கிப், பன்னரிய முதியவரே மூன்றுநாளிங்கிருமப்
பால் யாம்வந்து, நன்னர்வழித்துணைகூட்டி விடுதுமிகு பசியார
நறவினோடும். 68

கந்தமிகுங் கனிதினைமா வேண்டுமட்டு மிக்கன்னி கைகொ
ணர்ந்து, தந்திடுவா னருந்தியினைப்பாறியிரு மெனவேடர் தலை
னோனான், சிந்தைமகிழ்ந்துரைத்திடலு மயல்நின்று தமர்வேடர்
செப்புவாரிவ், வந்தணனைத் தனியிருக்குங் குலமகடன்னிடத்
திருத்த லழகிதன்றே. 69

எனச்சொல்ல வேடர்பிரா னிருங்கானில் கிவாக்கிரத்தா
லிடர்ப்பட்டிந்தத், தினைப்புனத்தி னிடைவந்தான் மறைக்குரிய
வேதியன்மெய்த்திடத்தனல்லன், கனைக்குநெஞ்சுந் தலைபனிப்புங்

காட்டுமுதுமூப்புடையோன் காலையல்லன், பனப்பயத்தால்
வணை யிப்பொழுதே யேகென்றல் மான்பதன்சீற.

தனியிருக்குந் திருமகட்குந் துணையாகு மெனப்பலவு
சாற்றியிங் சீக, யினிதிருத்தி முதியவர்க் கெனவுரைத்துக் குன்
றவர்க்கா நெயினரோடுங், குனிசிலைவெங் கணைநூண்டி மரை
யுழுவை முயல்கரடி குரங்குமேனந், தனிமடங்கல் குருகினங்
கள் வேட்டஞ்செய் தவன்பதியிற் சார்ந்திட்டானல்.

71

வருவேட மகன்றதற்கி னெம்பெருமான் குழவந்தவ மாரி
லுந்நெகர்மேற், பரிவுடைத்தா தலின்னனோ தமர்க்கெழ்சப்
புலிதுடர்ந்த பயத்தாலிங்கு, மருங்கொடுவர் தனலித்த வேதி
யனென்றன நென்ன மனத்தினுன்னிப், பெரிது மனித ளாகி
மடப் பேதை முகம் பார்த்தினிய பேசலுற்றான்.

72

யான்பகர்ந்த மொழியனைத்துங் கரந்துனது தாதைக்கு
மயலினின்று, லுன்பொருந்து லெற்றடங்கை யுற்றத்க்கும் பகர்ந்
தெனதின் லுயிடைக்காத்தாய், வரன்புரித்த நன்றிகைக் குவரிசு
ழந் திடுபவிகைம் மாறென் செய்புகன், கான்பொருந்துங் குழலனை
ங்கேநீசெய்நன்றிக் கியான்செய்யுங் கைமாறென்.

73

வேறு.

இணையநன்பொழி யியம்பியமாதராய், நனிபசிப்பிணி நலைய
வாடினை, னென்னறுந்திணைம ஷமீந்தனை, தனை மிகர்த்த வருந்து
சாற்றுவாய்.

74

பாரலெம் முலைத்துணைப் பாலையேபசி, திரகன் மாவொடு
தேனவித்தனை, நீர்விடாய் கொண்டன மெடியவங்கிணர், சாரலி
ற்றடஞ்சனை தன்னைக்காட்டென்றான்.

75

வேறு.

வாட்டடங்கண் டாது சொல்வார் வடபாலேழ் வரைக்கப்
பால் மருதின் மூட்டுத், தேட்டிதழ்ச்செந் காலிமலர்ச் சுளை
யுளது சென்ற நந்து லூய் நிரென்னக், காட்டினல்லாரேருளி
ப்புங் கடுங்காளிலெய்வண்ணன் காண்பெனென்று, னாட்டமொ
ருமுன்றுடையோன் நனக்குபதே கித்தகுரு நாதன்மன்னோ

அரியமறை முதியவன்சொர் கிளங்கென்று வாவென்றின்
 னாகவென்று, பரிவுடைய உடலோடு கிடப்பெடுத்து நடந்து தடந்
 சுனையின் பாற்பொய்க் தெண்ணீர், பெரியமுது வேதியே வி
 டாய்தீர்ப் பருகுமொய் பேசலோடுந், சுரிவளைக்கை மானு
 நல்லாய் நன்றெனவு மெருநாலாக தடத்திழிந்து. 77

ஒருகைநீ திருவாய்ப்பெய் நவரிதியின் கொண்டவிடா
 யொழிந்திடா நன், திருவாசைச் வாய்ப்பனிகர்ச் செவ்வாயி
 னூறலிசீலர் கிவர்கததாறு, பருசியுயி ருய்நதிவன் பாலை
 நல்லா யருட்க்கடைககன் பாரதநீடுன்ன, விருசரண மலரி
 னிறழ்ந திறை, நகலு பெய்கடுங் கியம்பலுற்றான். 78

வேறு

எழுகுலத்தவா யாவநான் பொடு, தொழுகுலத்தினிற் றே
 ன்றுபெய் மரபா, யிழிந்து சரிசரி லெடுத்துமெளிபனைத், தழுவு
 தற்கு நினைததென் னொயரான், 79

அன்றிபுரியா ச, யாரிலா, சன்றுலென்கின ரிக்குண
 ன்கண்டிடி, ரொனறலாது நுடதனிராயாத, மென்றும வேதிய
 மென்றுவ குறிக்கிடா 80

எனநின்புனத திரபசநிசீ கன, பானமென்பு வின்ரு
 லம்வாயச, மானதியாவு மழிசுரும வினைவினை, யானவகே குவ
 னங்கது காநதிட 81

மந்தரமொரு மற்புபவேடரு, பெந்தையுமிவ னெய்திடு
 முன்னமோ, யுந்கநிபாடி யொலையிற் செல்வெனச், செந்தினை
 புனஞ் சேராடநகரன் 82

வேறு - மாங்குரிலான் கற்பியலு மனத்திடமு மெய்யெரு
 மான் மனத்திலேககி, சங்கதனுக் கென்செயலக மெனவினைந்து
 தனக்குமுனன மிளவலான, ஒஞ்ஞபனைநீ தடக்கூசுமத வும்ப
 றனை நினைக்கிடலு முயமொற்பென்னத், தாழ்த்துமொற்றைநக், கா
 முச லாடலிரு மென்ககாறுச சயிலம போப்பு 83

தந்திழுகத் தெ பெருபான் களவாந்கிலு வந்திடலுந்
 னத்தயல்கண்டு, கிநவகடு நடுவகியரி மெய்தித் தடலும் வெயர்வு

தாத் தியங்கியேனகி, எகதைபிரா னாமறையோன் றணைக்கடி திற
கட்டியனைத் திரிமேலுந்தன், புந்திமகி மும்படிக்குச் செப்பு
பணி கேட்பனிது போதுதனனில். 84

இவ்வாணப் பயந்தனைத்தீரத் தெனையினிது காத்தருள்
செய் பென்று கேதற், சொல்லாந் தீனாநிதகு மாறென
வே மயிலனையாள் செப்பலோடி, மயவாண் முகத்து முனனேன்
றனைப்பாவி யிருக்கையிறசென் றருள்வாயென, வைவேலே
னுரைத்திடலு மிப முக்ககோன கனறபினனா வனததிலோராந்

மாதவி மண்டபத்திலெய்தி வளாரியசிட்டனை மருவியி
ன்பச், சிதசா காத்தமுநி யிருந் தாநும மனமுமொன்றுச்
செவ்விதாகித், தாகவிழு மலாச போலி துந்நகிந் திரைபுன்
த்திற் சார்ந்து திஞ்சொன, பாசொரி ல்வாநது வரு குருகினத்
தைத் துறந்திருதான் மயிலெமமனா. 86

மாங்குயிலி னிரியமொதி மாதிருகு பிதன்மேல்பால
மாமாத்தின, பாங்குநாறு வப்பொழுந் தனபலையபுனங்காக்
கும பாங்குவந்து, தேங்கமழங் கெய்தாந்நா திருமுடையா
ந்த திதழ்வெருப்புந் சிவந்தவேச நய, பாங்குநடிக் கொங்
கைவிமமும் மெபமுந் தாநாதமுங் நய குமநாந்நாய்த 87

வாசமுமென் னுதலவோடி மொவையாநிரித வதை
யெலாங்கண், டாசிந்தந் நவ்வாபா யினனோந் திரைபு
னபவிட் டயலினெங்கன, மொவையி ரெதவா யிததன்
பெலாந் கிளிகவா நிகழ்கத் தெனைய, மெபமுந் திபசவருநி
மனத்துணிவா யிருநாயுடன கூறுவாந்நா 88

இன்னுயிருக் குயிரைய பாங்கிகேன வெயி மய்யாபாந்
பொருமற, துன்னுந் துந் காங்கல ருந்நா நிகழ்கதகரு
கனையிறசென்று, மன்னியந் தாடிவர வேகனை னென நரைகக
மதித்துநோக்கி, மின்னினிடை யிருநோசொலவாந் துன்னாப வா
சமலா மெய் சினமேலும்த். 89

திருநுதலேற குருவெயர்வு மிதழ்வெருப்பு வளைநெரிவுந்
சிவந்தநோக்குந், தருவதொரு கணையுந் தீதா வுள்ளவா றுரை

யெனவுந் தையனல்லாள், பொருபிழைக னென்மீதிற் கற்பிக்க
வந்தகையா போலுமென்னு, மருவச்செந் திருவனையாள் வெ
குண்டுசொல் வுயிர்ப்பாங்கி வணங்கிச்சொல்வாள். 90

அறியாது நிறியென்சொல் பிழைபொறுத்துக் கோடியெ
ன வன்பிற்குறிச், செறிவாய்நன் மனத்தோடு மிசுளையுடன்
மாதிருக்குஞ் செவ்வி நோக்கி, வெறியாருங் கடம்பணிதோள்
வேலவன்பூந் தழைகண்ணி விரைவினைந் தி, மறிமாளேக் கியரி
ருக்கு மிதணிழலி வின்றினைய வகுத்துச் சொல்வாள். 91

யானெய்த மதகிரியொன் றீர்சோரி சொரிந்திடவு மிந்தக்
கானிற், முனெய்தக் கண்டதுண்டோ மின்னையி ருரையுமெ
னச் சாற்றக்கேட்டுக், கானெய்தந் தார்மார்பா வுனதுபெரு
வயியுநீ கற்றிருக்கு, மேன்மைவித்தை தனையுமெங்கட் குரைப்
பதென விசுவாயவனியம்பிப் பின்னும் 92

அந்தணனிற் பெரியவனோ தானையின்றிச் சிலையினுட னப்
புமின்றி, விந்தகிரி போலுபயந்த தறுகண்மத வாரணங்கள் வேட்
டஞ்செய்யத், தந்தரமு மந்திரமுங் கற்றதுபின் சொல்லலாந்
தனியாயிடுகு, வந்ததென்ன காரியஞ்சொல் லென்னமறை யவ
னுன வள்ளல்கூறும். 93

வடதிசையி லிருந்துகன்னி யாகுமரி தோய்ந்திடவும் வந்
தேமென்றான், நடமுலையனிலவனத்திற் றங்கியதென் னென
க்கொடிதான் றடுத்ததென்றான், திடமனதாய்த் தடைதீரத் திரு
ம்பதின தூரளவுஞ் செல்வாயென்று, விடமகன்ற வல்குநல்லீர்
கார்த்திகைநாள் செல்வனியா னன்றானண்ணல். 94

வேறு.

காரிகைமீன்க. வென்று வருகுவை கழறுகின்றான்
வாரியை முனிந்தோ னென்றும் வருமிரு ளகன்றாலென்றான்
பூருவமையாவெங்க னுற்றது புகல்தியென்றான்
சூரியன் காலேதன்னிற் றேன்றிட மென்றான் றாயோன். 95
பூந்தழை கண்ணிகொண்ட புதுமையென் னென்றான் சூரைக்
காயந்தவ னினிய தோர்மான் கன்றகப்படுத்தற் கென்றான்

ஏந்திழை நின்மேல்வாச மென்னென்றான் பிரணவங்க
ளாய்தவன் பருத்திதன்னு லாகியவாச மென்றான்.

97

கோதைதின் னெஞ்சிற்கூறு குடியிருப்பென்று னெங்கோ
னுநீ ரானிந்தகச்சிங் கவிழ்த்திடிற் றெரியுமென்றான்
ஏதமில் மறைமோனின் றனிடையொயா மொழியாமென்று
ளேதினும் மிடையொப் பன்றி யொருபொய்மற் றில்லையென்றான்
நீயிவி யுற்றதென்னு டென்றான் நிகிலாதான்
தீயினு னின் றுவந்த செம்மறி யாகுமென்றான்
மேயமற் றாருநாமம் விளம்புதி பென்றான் தையல்
தூயவன் குறங்குசோகந் துடையதனுமென்றான்.

98

வேறு:-இன்னவா நெம்பிராணு மிரியதாய்த், தன்னுயிர் த்
துணை த்தாழ்குழற் றேடியுந், சொன்னவாசகத் தான்மகிழ்
துன்னியே, யன்னமன்னவ ளன்பிஷிருந்தனர்.

99

எனல்காத்திடு மேந்திழைசெய் கையுமாணையெய்தின மெ
ன்றிடுமந்தனன், பான்மையுமவர் பார்வைகள் சொல்லுமென்,
நீனமின்மனத்தெண்ணியிருளையும்.

100

வேறு: மாயிலனைய தலைநிதருத் தாள்பணிந்து விடைபெ
ற்ற வடபாலோர்சா, ரயலதனிற் றான்காக்குந் தினைப்புனத்தி
விடையேகி யங்கனுற்ற, குயில்க்கிசுள் புறவுமுதற் புட்குல
மெ லாந்துறந்து குலணிநிற்கு, மிபலறிந்தெம் பெருமானும்
பாங்கியிடத் தேகியிவை யியம்புவானால்.

101

வேறு:-கன்னியன்னப் பேடைநல்லா பெனதுயிரு மனது
மொக்கந் தவர்த்துகொண்ட, பொன்னையா விடத்தினிற்சென்
றிதவுசுத மொழிபலவாய்ப் புகன்றென் சிந்தை, தன்னமகிழ் வற
ச்செய்யிற் குலங்குடினோத் திரமுழுதுந் தழைத்துவாழ்வாய்,
பின்னுமொரு னோடிபல னினக்குண்டா மெனவிரங்கிப் பேச
லோடும்.

102

தலைநிதர் தெரிந்தவுயிர்ப் பாங்கிசொல்வா றுலகதனிற்
றலமையான, குலமதனி லவதரித்த வந்தணை யடாதமொழி

கூறலாமோ, மலைபெயின் குலமதனி லென்றுமிலா விழுக்கொ
ன்று வந்தந்மோவென், தலைவிநற் தனென்ன முனிவா யிப்
பேச்சின்னை தவிர்தியென்றான். 103

வாட்டடங் ண் பாங்கியிவ்வா றுரைத்திடும் மய்யன்மதி
மயங்கிப் பிதாய், கோட்டுமுலை மயிலையெம்பாற்சுட்டிவிட்டா
லுயிர்வாழ்வேன் கூட்டாயென்னிற், குட்டளிர்ச்செந் துவர்வாயா
டன்னுருவம் வெண்படாந் தனிலெங்கையாற், தீட்டிமட லூர்ந்
திடுவன் பழிவரும்நா லோக்கதனைத் தெரியாயென்றான். 104

மாதவவந் தணலில்வாறுரைத்திடலும் பாங்கியஞ்சி மதி
யின்மிக், வேகியர்கள் பெருமானே யெங்கன்குலக் கொழுந்
தான மெல்லிகலலான், பேதைமடப் பருவமொரு விரகரிபான்
குதலைமொழிபிரிந்ததில்லை, யேதுமறி யாமதலை நின்காதற் றவிர்
ப்பனோ யியம்புகென்றான். 105

தாதயிழும் கூந்தனல்லாய் நினதுறைவி யானவள்ளி தன
னுபார்வை, காத்தல்மகன் செப்கைதனி வீரத்திரு வென்பதூ
கருதிலாய்கொல், சீதாந்நன் விழியின்மணி சிவ புனிவன் றவக்
தில்வந்த செம்மான் கன்று, கோதறுநல வேடநம்பி குலஞ்செய்
பலன் றரும்படிவக் குன்றமன்னான். 106

என்னுயிருக் குயிரவளைத் தாமதஞ்செய் யாமலென்பா
லினங்கல்செய்யென், றென்னலரா மசூரர்குலம் வேறுத்து
வேல்நரந்தோ னுரைக்கர்பாங்கி, தன்னிறைவி பாலனை நது வே
தியனசொன் முறையை முற்றுஞ் சாற்றியன்னு, னின்னுயி
ரைக் காத்தருள்செய் யெனவுரைத்து மயில்கரந்தோ னிடத்
தில்வந்து. 107

என்கன்குலக் கோமாட்டி தயவுவநீ நடக்கிலின்ப மென்று
முண்டார், துங்கமறை யோயவன்பாற் செல்லெனவுஞ் செப்பி
யந்தத் தேரகையன்னு, ளங்கணமைத் திடுமிதணி னிருக்கவரு
முகங்கரந்த வந்தனான், மங்கைவள்ளியி டத்தில்வந்தான் பூங்
காவில் மாதவி மண்டபத்திற் போந்து. 108

மலர்கொய்து மோதலுயிர்த்து குழந்தையிதங் கின்பவனது
மகிழ்வாய்ந்து, கலப்பயி லூர் நம வ்விருந்து திண்புனத்
கைக காககச்சேறகட, டிகெததல மேரட பன்னா தனைநடு
பப வவருமிதண் சேராதவைந், யலசசயா கதிாகருங் (குரு
கோபபி யிருக்குமாத வமையாதவனில் 10.)

வாங்குகுசில யொரினாரு நாம வ் துதினை கொய்துசுலமாது
தன்னைப, பாங்குதனைப சூராரகா கொய்சென்று மவவேளை
பாவைபேழு, மோங்குபொருப, ஏதா மரமுற வேலவிடுகக
வெருவனா, காங்கபனப் புனம்பாரதது மடவரலைக் காணாது
கவலைகூரது. 110

நாளிருளி லெயினருறை சீனாரகுந கரிமையதாய நட
நது சென்றங், கொளளிடப்படங் திபரந் தனபெருங்
காதன மிடுதி யுரைப்பவனா, தெயிரிபரந மறையல
லோயிக காவி னுபபண்வனா தேமாய பாவசா, காளவிழ்சு
தனத்தருவினடியிருதி பெனவுபாததுக கடுமையாக. 111

எயினாதவப பேறான வளளிராயகியெனறு மிபற் பேற்
பெற்ற, மலிலனா டன்னிடைச்சென, மிரியில கற்றியெந
தை வரவுசெபபிப, பரிபலபகா விடைசெல்ல வாவெனவே
கொண்டிசென்று பராரைதமீதமா, வயலிலுறு மரதாரத் து
வினிடையிருகதி மினதலலோகிகு 112

ஆனமலா கொய்து கொணர் திவ்வெனப பாங்கியவள
ப்பாறசெல்லக, தினைனையா மறையவனாரு சொவிலைந்
யின்பர தினைததனயாதத், தாரிருது மாரிபுராத
தரைத்திருசுரு சமயாதனனில். சாரா மீதவனா,
கொய்பாங்கி குழறகணியகசரகதினலி 113

எம்பெருமான முககோக்கிப பாங்க சொலளா பொலளா
தா மெயினரானோ, சொரிபிதி மகயமுறந் சுகசீரொபாடிபு
தெரிவரினனே, மந்தனாகன குல திலகப பெராரனோ யெம
மிறைவி மீவ்ளோக்கிகாண்டு, வந்தவி நள விடி புரண ரன்னனா
செல வெனவுரைதது மற்றநககை 114

காந்தளங்கைப் பிடி துசெமமல கமலபல மோவதிருந் கர
த்தினலகி, வாயந்தவங்க ளிறைவியநியாபபேதை யிலோயன

பின் மகிழ்ந்துகாத்த, லாய்த்தமறை வல்லோய்நின் மேற்கடனா
மெனப்பலவு மனபிற்குறித், தீர்தண்மொழிப் பாங்கியவன்
திருந்நிடலாக தோகையொடு தேவர்தேவன். 115

வேறு:-விரைவினினடந்து பலபலவரையும் வெங்கடுங்கான
முநீங்கித், தரைகிழித்துயரு நீள்பெறுவிசர்பு தைவருந் சிவ
மலைச்சார்பிற், குரகம்முழ பூங்கா விடைமதுபிவற்றுங் குரவ
மாதவிசொரி கின்ற, விரைமலர்ப் பாய விடைவள்ளி யுடனே
வீற்றிருந் தவன்கமர் மேலேன். 116

சங்கிவ ரிவ்வா றிருக்கரீரில்லா வெம்முடை யன்னைபப்
பயர்த, தீங்ககன் மனத்தகா யருந்தமருஞ் செற்றவச் செருக்கினை
முருக்கும், வாங்குவெஞ் சிலைகதைத் தாதையு மூரின் மற்றுள
ரியாவருமீண்டிப், பூங்கிளி மொழியைக் கண்டலாதமுங்கிப்
பொருக்கென வெழுந்தயல் மனையும் 117

வேறு:-தெருப்பெரு சதுக்கங் கவலைபூந்துடவை செய்
குன்றுமலர்நறுஞ்சுனைகள், பருப்பதச்சார லருவிதாழ்விடங்கள்
பருமணி மேடையாடாங்கு, விருப்பமுற்றேய முடன்பல காலு
மேவிட நெங்கணுந் தேடித், திருப்பயில் காவில் புருத்திடந்
தோறுந் தேடியா ராய்ந்தமெனவில். 118

வரிவிழிப்பேதை மலாடிச்சுவடு மறையவன் றிருவடிச் சுவ
டுந், தெரிவரப் பற்றித் துடர்ந்துவிலலெயினர் சிவமலைஞாங்
கரின்வந்து, விரிமலர்க் காவின்ணங் குடனிருக்கும் வேதுபன்
றனை பெய்திந் ண்டார், தரிபலராகி வந்தடுமெயினர் தம்மையெ
மன்னையுந் கண்டாவ. 119

கண்ட லெல்லையினில் மனமிகக்கலங்கிக் கைநெரித் தெந்
தையைநீரக்கித், திண்டிதலெயினர் வீரமோர் கோடி, சிலையு
டைக்கையராயிங்கு, மண்டிவந்தனரே யென்செய்து மிணிபா
மன்னவா வெணவிரங்குதலு, மண்டர்கள் பெருமான் மாரிபேன்
மாரை யஞ்சுநென்றவ ரெதிரின்முன் 120

வந்தடுமெயின ரண்டர்கோடியின்மேல் வானவா ருந்
கெலாமேலா, மெந்தையென்றறிபா திகழ்ந்து வெஞ்சினத்

தோடிவனொரு மனிதனோவெய்து, கொந்தவிழ்க்கைதை மாதி
னைக்கரந்து கொண்டுசெல்வா நெனக்குறித்து, வெந்திறந் கணை
கங்கோடியின்மேலும் வேலவன் மீதினிற்பெய்தார். 121

ஆங்கவர்தோண்டேமல் வருகணைதனையே யண்டலர் சிரங்க
ளுஞ்சமணம், வீங்குடல் மரபு புபமிடை துடைகள் விராவி
ளிற் றுணியெனவேவித், தாங்குவெஞ் சிலைக்கை யெயினரோ
நிலக்கர் தம்முயிசொருகணம் பொழுதி, நீங்கிடத் தடிந்து
புன்னகைசெய்து நின்றனனிகரிலெம மண்ணை. 122

ஆங்கது காலை நாமதமுனிவ னுயிடையெய்தி வேல்காந்து,
துங்கவீரனையு மவனிடத்திருக்குஞ், சுகமனமொழியணங்கி
னையு, மங்கமெட்டுருப்புப் புடவியிறயடிய வடியணிந் தேற்றி
முன் வின்ற, சங்கரனுதவுந் குமரயானொன்று சாற்றுவன் கை
வெனவுரைப்பான். 123

மாதவன்சிவமா முனிவரனினர்கள் வளரமுற்றானது வெம்
மையை, யாதாவுடனே பலபலவளர்த்த வருந்தவ வெயினர்க்கா
மானைக், கோதிலாவவன்றன் குலத்துனோர் தமமைக்கொல்லு
தனீதிபன்றிவரிப், போதினிலுய்ய வருந்புரிகென்னப் பூதரக்
குமரிசேய் மகிழ்ந்து. 124

வருசமற்கால மதியெனவினங்கும் வதனைமோ ராறு முன்
னாங்கு, திருமலர்க் காமுக் கோடியாதவர்கள் திரண்டொரு
புடையுதிதென்னப், பொருவரு வடிவுங் கிண்கணிகதவர்க
புலம்புசெஞ்சீரடிமலரு, மருள் செறிகமலவிழிகணிராறுமாகி
வே லெந்திரேர்நின்றன். 125

வேறுஇந்தவாறுகண் டெம்பெருமாட்டியு, மந்தயில்லதே
சற்புதமெய்திரீய், பந்தவேதப் மபன்றந்தைக் கேகதியு, வெந்
தைமுன்னின் நினைபன கூறுவாள். 126

வேறுமன்னுரு கதிர்வேற் கார்தொருகோடி வேனெ
னுந் திருவெழில் கரந்து, யன்னிரு காமுக் கார்திருமுன் றுபனி
மதிவதனமுந் கரந்து, முன்னையவங்க முழுதவர்காந்து முதிர்
மறை வேதியொளி, வெண்ணிபாற்பொருளாய் மதித்துவந் தெளி
யிட்டிதம்பெற வினியிள் புகன்று. 127

நன்னெறி முறையே வழிவழிசிறந்து நலந்தரும் பொருள்
தனையுதவு, மென்னுயிர்ப் பாங்குக் கிதம்பல பேசு யெனக்கவட்
கொண்டுபோதித்து, மின்னிலவரைப்பின் னேழைமார் போலி
யா னீட்டிமீட்டிண்டிதேனயின்றும், பின்னரும் வணங்கி நின்
றவா நென்றோ பேசுக வெண்ணையாளிறைவ. 128

கருதருங்கவுரி மதலையென்றுண்ணைத் கனவினுந் தெரிந்தி
ழன் மறையன், நிருவுளப்படிக்குச் செய்தத்கும் பணிகள் செய்
குவன் மறையுநான் முகனும், பொருளின் மாதவனு முனிவருந்
கூரும் போற்றிநிங் கிண்கிணிச்சாணப், பெருமநின் மாறறம்
வினவிடா திருந்த பிழையெனக்குற்றதே யென்ன. 129

வேறு:-பேதைபொற்றலுந் தேவர்தே வாகிய பெருமான்
மாதா யிங்கு வருகென மாடி யில்லைத் துன்மேற்
கூதலாலவினா பாடலாய்க் கடிக்கமழ்வினது
பாதபங்காயம முடியுறத் தாழ்த்தனம் பரிநது 130

மற்றதில்வருங் குற்றமே தின்ன முன் மலர்த்தாள்
பற்றியாடலசெப் குழமியாம் பண்ணினினென்ன
வெற் றிவேல் விழி மெல்லியல முதுகுதைவரது
நற்றிறத்தருள் புரிதலு மாதோன்று நவிலும். 131

தடங்கைவெஞ்சிலைத் தாதையு மன்புறுதமரும்
விடங்கலுழந்திடும வேற்படை மறவரும் வெற்பி
னிட்டுக்கடோறுமுற றண்டிய வீரர்களெவரும்
அடங்கலுமமெளி யேன்பொருட டாகவந்தனோ. 132

உன்னருத்திறல் தெரிந்திடா தெதிர்த்தாய் ரொழிந்தா
ரன்னமாந்தர்க ளாயும்வண்ண மருள்புரிகெனலும்
முன்னநாரத முனிவனு மிம்முறை மொழிந்தான்
சொன்ன வண்ணமியான் செய்குறு மெனவருள் கூரந்து 133

சண்டுமாவ வெஞ் சினத்தராயெம் முட்டினிகல்
மாண்டகானவ ரியாவரு முய்கென மனத்திற்
காண்டலும்மவ ரியாவரு மெழ்தொலி தடல்பே
லீண்டி யெந்தைத் தரிணைமலர்ப்பரளின் நிசைப்பார். 134

மங்கு றேய்ந்திடும் வரைக்கெலா மன்னவனாகி
யெங்குலத்தினை யிரட்சைசெய் தெய்வநீ யெங்கள்
கங்கணக்கர மடைந்தையைக் கவர்ந்துகொண் டேகி
னங்குளாரொமக் கென்றுகொள் வாரியம் பேந்தாய் 135

இற்றை நாள்வரை மருவிலா வெங்குலத்தினுக்கேகார்
குற்றம்வைத்தனை யினிச்செய லாவதென்குலத்தி
லுற்றகானவர் நட்பின ஞ்ஞனோர் காணக்
கொற்றநன்மணஞ் செய்வினிதருள் கீ கொள்ள 436

யாங்கள்வாழுமு ரளவுமவந் தெம்மனை யிடத்திற்
பாங்கினன்மணஞ் செய்துகொண் டணங் கொடும்பரிவா
யிங்குவந்தினி திருக்கலா மித்திரமருளென்
றேங்குதன்கிளை யொடுபணிந் துரைக்கவுண் மகிழ்ந்து 137

அந்தவாறுசெய் குதுமென வாழிழைதமராய்
வந்தகானவர் சூழ்வர யாழில்வல்லவனு
மந்தளிர்ப்பத வணங்குட னெந்தையாங் ககன்று
வந்தமன்னதோர் வள்ளியஞ் சிலம்பின் மேவின்ரால் 138

எந்தைமண்ணை தன் றுதையு மெயினர்கு மாமுங்
கொந்தலர்க்குழ லெயிற்றியர் குழாங்களுங் கூடி
யந்தமில்லதோ ரற்புத வெள்ளமேற் பொங்கச்
சுந்தரச்சிறு குடிலெலா மணிபெறத் தொகுத்தான். 139

மருமலர்க்குழல் வள்ளியை மணவணிசூட்டி
யிருவிசம்புதை வந்திடு மிளந்தளிர் வேங்கை
விரைமலர்ப்பருஞ் சேக்கையின் மீதினிவிருத்தி
வரையெரிந்தவேற் குமரனைவலவரின் வைத்து 140

தெய்வயாழ்முனி மணவினைச் சடங்கெலாஞ் செய்யத்
தையல்தந்தைவந் தெம்பிரான் றிருந்தரந் தன்னின்
மையல்வேற்கணெம் மண்ணைதன் மலர்க்காஞ் சேர்த்து
மெய்ம்மை யாகநங் குலத்துயர் வேலவந்தமக்கு. 141

வேதமாகம் முனிவர்க ளொழுவர்கள் வையயோ
னையாகுமச் சடர்க்கும் பூமியந் தாமாந்

தினிராஜமும் மூர்த்தியுந் தெரிந்திடச் சிறியேன்

மர்ந்த பின்று காண் கொடுத்தன நென்றுநீர்வந்தான். 142

சங்கமர்த்தன பேரிக ளார்த்தன தடாரி

மங்குலென்னவு மார்த்தன மத்தள மீய்த்தனத

ளங்குமார்த்தன வந்தர வியங்களு மார்த்தன

வங்கண் வானவர் பூமழை பொழிந்தன மார்த்தார் 143

வேறு:-வெள்ளைகிடை மேலிய மெல்லியலுங் பஞ்சுகனும்

புள்ளாசின் மேன்மாலும் பூமகளுமோ திம மேற்

கள்ளவிழுங் கோதைக் கலைமகளு நான்முகனு

மெள்ளலிவா வாரணமே விர்திர லுஞ் சந்திரியுந். 144

கொந்தாசலங்கற் குழலரம்பை மாதருடன்

மூர்த்தவஞ் செய்யுமுப் பான் முக்கோடி வானவரு

மந்தரமே தின்றுதனி பாடலாய் வந்துசெயுங்

கந்தன் றிருமணத்தைக் கண்களிப்பக் கண்டிதின்றார். 145

திங்கண்முகக் குமுதமலர்ச் செய்வவாய்க் குறமாது திருக்கழுத்தின்

மங்கலநான் சாத்தியனல் வலய்வந்து நடைபரும்ப வள்ளிபாத

பங்கயமா மலர்க்கரத்தாற்பற்றியம்மி மீதில்வைத்துப்பரிந்துசாவி

பெங்குளானென நாடியருளொழுகும் விழகளிப்ப வெதிரிளேக்கி.

செய்யுமண விணையாவு முஞற்றியபி நெந்தைபிரான் செவ்

வாய்த்திஞ்சொற், நைபலுட னெமதுர்க்குப் போய்லருது மெ

னமெழுவிற் சாற்றக் கட்ட, வெய்யசிலை பெயினரொடும் வே

டர்பிரான் றுழ்ந்தெழுந்து மிகநன்றியாக்க, ஞய்யும்வகை பெ

மதுசிறு குடிற்ருவந்து நஞ்ஞலத்தி லுதித்தமாதை. 147

உலகரிய மணஞ்செய்து கொண்டதே கோடிதல முடைய

காணேஞ் சலசமலர் மேலவனை வல்பீழட்டிய தலைவ தலப்பேரு

மெல், குலமகளைக் கண்ணிமைபோற் சாத்தவட்ட னினக்கொன

வடி கற்றிளாழார். தலமதனுக் கேகுமென் வந்தத்துமின் பெரி

னர்பிரான் நன்னிற் சார்த்தான். 148

அருத்து நார்த்தனுமெனக்கையன் வினாபெற்றமல சலன்

பெருசென்றான், சருத்தடவகண் மந்திரெடு வள்ளிவகைமுதல்

வரையுங் காணுநீங்கி, யிருந்தவர்கள். பரவுசிவு மலைமேல்வர் தினி
திருந்தா னினீன் யிலெம்மாண். 149

என்னையாளுடைத் குகனுட னமர்புரி யெயினர்யாவரும்
பட்டுப், பின்னாக்குவ ன்ருளிஞற் பட்டவர் பெறலரு முயிர்
பெற்று, நன்னாலித் தெழுந்தகா லத்திரு நகர்தனக்கினிதாக,
மன்னு நாமம்பட்டாலியென் றுயது வளங்கெழு புலியேத்த150

வள்ளிநாயகி திருமணச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 429

வள்ளிநாயகி நகுமஞ்சேய் சருக்கம்.

மின்னிய வயிற்படை விசாகனொரு வேடக்
கன்னினை மணந்துவரு காதையை வகுத்தே
மன்னிய பொன்மின்னினொடுமாதகுற வள்ளி
பன்னரு மறங்கள் பல பண்ணியது சொல்வாம் 1

என்னையாளுடை யெந்தைகந்தனெம், மன்னை தன்னுட ன
கமகிழ்ச்சியாய்ப், பொன்னின்மேருயிற் பொருந்து கோடதா,
மின்னெடுஞ்சிவ வெற்பின்மேவுநாள். 2

துள்ளுறு சேல்விழித் துடியினேரிடை, வள்ளிநாயகி மகிழ்
நன் றன்முக்க, கள்ளவிழ்த்திடுங் காமனோக்கியே, யுள்ளமின்புற
வொன்றுகூறுவாள். 3

என்னையாளுடை யின்றைவமந்தாம், பொன்னகம் வெள்ளிப்
பொருப்பின் மஞ்செறி, நன்னகம்பல நண்ணப்பூவினி, லின்னகத்
தினீ யிருப்ப தென்னென்றாள். 4

வேறு:-காழிபங்கருங்கட் செவ்வாய்த், தேவியம் மொழி
செப்பலு, மா விண்மேல், வருமண்ணறன், கோவில்வந்தவன் கூறு
வான். 5

ஐன்னுயிர் த்துணை யிறைவிசேன், முன்னம்வேளை முனிந்தவன்,
றனையுன்னித் தனித்துமால், பன்னருந்தவம் பண்ணினான். 6

வேறு:-துந்தமாதவன் னிருவிழியதனி லானந்தரீரிருது
விதான், வந்தனவந்த, விசன்மீரோழு வகையதாமுல்கினிது

ள்ள, சுந்தரரத்திகழ்ந்த மாதர்கன்யாருந் துதித்திடத்தக்கபே
ரொழிலாய், வந்தனரமுத வல்லி சுந்தரமா வல்லியென பங்கை
யர்மாதோ.

7

ஆங்கவரெம்மை யுன்னியேயிர்த நாட்டிடை யரியமா தவங்
கள், பாங்குற நெடுநாட் செய்தன ரவர்தம பரிவுக ன்டியானற
னிச்சென்று, கோங்குமென் முலைக டாங்குமெல் லியலீர் கூறி
மெ வேண்டிம வரங்க, ளீங்கருள் செய்வோ முனமகிழ்வாக
வியம்புதி ரியம்புதி ரென்றேன்.

8

என்னலுந்தாழ்ந்து நின்னையாமணஞ்செய் தென்றுநின்
னிடத்திலிருக்க, வன்னவா கனை முனிந்கிடுமிறைவ வரு
ளெமக்கிவவா மென்னக், கன்னலின் மொழியீ ரிருவரி லொரு
வர் கற்பகநாடதுபுரக்கு, மன்னனிந் திரன்றன் மகளெனவருதிர்
மற்றொருபெதையர் தாமும்.

9

தீதறுமனத்து முனிவரிற்சிறந்த சிவமுனி யெனப்பகர்
கின்ற, மாதவா வெய்ய காணிடையரிய மாதவ முயன்றிருக்
கின்ற, னேதுமம முனிபாற் செல்லுமி னவர்முன் னொருபிணை
யெய்துமற் றதன்பாற், காதலகூர்ந்துடனே புணாகுவனநதக்
கண்முழைவயின்வயிற்சென்று,

10

மகண்மையாய்க் குறவ ரிடத்தினிற் சிலநாள் வளர்ந்து
செந்தினைப் புனர தனைக்காத், தகமகிழ்வாக யிருத்திர்முன்றே
வராகிபன் மகளிரை மணநது, பகருமற்றதன்பின்நினைப் புனங்
காக்கும் பாவை தனிடத்தினிற்சென்று, புகலரிதான மாதவி
நிழற்கீழ் பொருநது மெண்மணமகிலரிதாய்.

11

பேசுகந்திருவ முறையதாய் மணநது பின்பு தாய்தந்தை
சுற்றத்தார், மாசிலன்னகரார் பற்பல ரறிய வதுவை செய்கிடுவம்
யாமலீவீர், கூசுகலாது செல்லுமினென்னக்கூறின மவரிருவோ
ரும், நேசுமுற் றியாங்க ளுய்ந்தன டென்ன நேரிழை யிருவருஞ்
சென்றா.

12

அன்னவாறாக வவதரித்திருந்தா ரியாமலர்க்கந்த நாடன்
னிற், சொன்னவா சுகத்தின் புழுமணந் தின்புசுகத்தொடுத் தரு

ஞாகின்றோமா, லென்னவுங் குறவர் குலத்தினில்வந்த விறை
விதா லெனத்தெரிந்தயில்வேன, மன்னனைப்பணிந்து யாடுறாரு
பெண்டான் மற்றொருகன்னியெய் கென்ன. 13

புவனமோரேழிற் பொருவிலாக் தணிகைப் பொருபபி
டைச் செம்பொன வயத்திற், குவடெனப்பினைத் த முலையரம்
பையர்கள் குளிர்மல ரடிபணிற் தேவல், சவனமாய்ப் புரிய வினி
திருக் கின்றாள் காண்குவை நீயுமாங்கவளைத், துவளுநா லிடை
யாய் நீவிர்த டவஞ்செய் தொண்மைநா டாகையினுலும். 14

ஆடகமேரு வச்சியிலெந்தையருளுட னென்றுவீற் றிருக்கும்
கோடது வாகை யாலுமெம்மண்ணை கூறநர் தவஞ்செயலாலுந்
தேடருந்துணைவ ரொன்பதோ டிலக்கர் சிற்பு - னுநி டுந் தனாலும்
பிடுறு முனிவ னகத்திய னம்மைப் பெரிதுகற் தருச்சீனபுரிநது.

இங்கிருந்தென்று மடுத்தவர்க் செல்லா மிம்மையிற்றனத
னல் வாழ்வு, மங்கவந்தத்தி லிணையின் முத்தியுமீ யாடுறொன
வேண்டுதலானு, மெங்குந நகர்க்கு முத்தந நகரா மின்னகரா
கையினுலும், பங்கமில் சித்த ரெண்ணிலர் வந்து பரகிபங் குறை
தலினுலும். 16

ஒருகண மேனு நீவுகலன் விசும்பி னூடனா விச்சிவமலை
யைப், பொருவிச்சிச் சயிலந் தெரிந்திடு மனவும் புண்ணிய பூயி
யாமிதனில், பரிவுட னன்ன தானமாதுகளுந் பவுண்டரீகம் மு
தன்மகமுந், தெரிவுறச் செய்யி லன்னிய தலத்திற் செய்பலன்
றணிற் சகத்திரமாம. 17

இம்மலையிடத்தி லெமையரிச் சிப்போ ரித்திரபேசமார்ந்
துள்ளச, செம்மையராகி முத்திசேர்ந் திடுவர் சிறந்திடு மித்தல
மதனில், அமமலி பூங்கூ நந்தன வனங்கள் வைத்தவ ராலயங்க
ண்டோர், விமமிதக்கனகப் பணிகள் செய் திட்டோர் வினோல
முதவினோ ரின்னும. 18

பகரபிடேக் நிவேதனஞ் செய்வோர் பத்திமை யுடனதில்
வசிப்போர், புகரிலம்மலையை வலம்புரித்திடுவோர் போற்றியே
நண்த் தெரி சிப்போர், சகம்மூவதுமோர் குடைநிழறணி

லாள் சக்கிரவர்த்தி மன்னவராய்ச், கொடபந்நிகள்சேர் கயிலை
மாமலையிற் சிவகணத் தலைவர்களாவார். 19

வேறு:-என்று கூறிய வினையிலெம்பிரான்; நன்றுணை பகர்
தாழ்ந்து போற்றியே, மன்றவார்குழல் வள்ளிகூறுவாள, நன்ற
தாகுமின் னாட்டில்யானுமே. 20

அறமியற்றிட வானதோர்பதி, யிறைவகூற்றை யிரங்கிக்கு
றலுங், கறையயிர்ப்படைக் கரன்மகிழ்ந்துசெய், நிறைபருந்ததி
நிகர்க்குங்கற்புடை. 21

தேவி வள்ளிதன் நிருக்காம்பிடித், தோவியம் மெனவுருவ
முற்றுமே, நீவிவாஞ்சையி னிகழ்த்துவான் முன்னாட், டாவிலாப்
புகழ்தழைக்குக காஞ்சியில. 22

ஐயையாகுமம் மன்னையிவ்வுல, குய்யுமாறுசால் போன்றுந்
லெட்டு, மெய்மமைநல்லறம் விரும்பிசெய் முறைச, செய்யவலலை
யோ வெனவுஞ் செப்பியே. 23

வேறு:-இந்தமலைக்குப் பூர்வ திக்கதனிலிள மரக்காக்
கந்தமலர்ப் பூஞ்சோலை கடிகமழ் தாடமரையோடை
யந்தமிலா வளஞ்செறியுமறசை பென்னும் பதிகென்று
சின்னையுட னற்றருமஞ் செய்தியென முகமலர்ந்து. 24

சுமையுடன்குற் றேவல் செய வயுதம்விண்ணவர் மகளிர்
தமையுமுடன் கூட்டியங்க ணைகெனவுந் தானபுகன்றற்
குமைமகன்வீற் றிருந்தனனமற் றெண்டொடியவவாறு னென்று
விமலமுடை யறச்சலூர் மேவியங்கணினிதிருநது. 25

இளங்குழவி தலைக்குததேய்த திடவெண்ணையருந்திடப்பால்
வலங்குலவு மறுசுவையுன வந்தாகள் பரிதீர
உளம்பொருந்தித் துயில்கூற வெண்ணொட்டிற் கட்டில்மெத்தை
சளஞ்செய்யும் பலபிணிகள் தவிர்ந்துய்ய வருமருது. 26

வாட்டுபொருந் தாகவிடாய் மாற்றமலர் பாதரிபூக்
கூட்டுநுறத் தெண்ணீர்மெய்க் குளிர்த்தகைத் தென்பாற்ற
விட்டுவெட்டிவேர்விசிரி வினைப்புரத ஈய்க்குஞ்சு
பட்டினிகள் துதைத்துப்பெய்து பனிமலர்க்கா விடம்பின்னும்.

பரிவெனுமி முதல்வியிர்தப் படியறம்பன் னுட்புரிந்து
வரிவிழ்ச்சிற் றிடைவள்ளி பாகுருக்குயப்போது
விரிசுடர்வை வேற்கரச்செவ் வேள்சிவமாவெற்பிவிருந்
தொருபசுந்தோகையிலேறி யொண்டொடிபாற்சென்றணைந்தான். 28

தன்பன்னி வள்ளிபுரி தருமமெல்லாம் பார்த்துமகிழ்ந்
தன்பிடுகுநீபுரியு பறங்கண்டு மகிழ்ந்தனையா
மின்பொடு வேண்டிவரம் யாதுபுகல் தருதுமென
மின்பயில்வே லுவனுரைக்க மெல்லியல்தாழ்த்தினையொசைவான்.
வேறு:-நம்பினர்க்காக் குந்தெய்வ நாயக வெளையாறாய்ப்பா
பைப்புனத் திடைவந்தென்னைப் பரிந்துமே வியதால்பான்முன்
கும்பிடுந் தேவரென்னைக் கும்பிடப் பெற்றேன்மற்றுன்
அம்புயர் தன்னிற்பூந்தா ரணிந்தரு கிருக்கப்பெற்றேன். 30

இப்பெரு மிதங்கள் யாவு மிறைவரீ தந்திருக்க
மெய்ப்பெரு வரங்கள்வேறு வேண்டிவ னுண்டோ விர்த
மைப்புய லுறங்குக் காச்சுழ் மல்லலம் பதியெம்பேர்கொண்
டெப்புவி யோருஞ் சொல்லி யிசைபெறத் தருதியென்றான். 32

அள்ளிலை மை லண்ணன்மகிழ்ந் தாயிழையான் முதுகுதைவர்
தொள்ளிழையா யிப்பதிதா னுன்பெயரால் விளங்குவென்றான்
விள்ளரச லுரென்று மெய்கருக் கன்றுதொட்டு
வள்ளியறச் சாலையென மற்றதன்பே ரானதுவே. 32

எந்தைபிரா னவ்வரமீந் திறைவியொடு மயிலேறி
மந்தரமா மெற்புநிகர் வந்தகண்ண பாசலஞ்சென
றிந்துதுதற் பேதைதெய்வயா னையைக்கண் டிருபாலும்
பைந்தொடியா ரிவர்களு மிருந்திடப்பன் னுளிருந்து 33

தேவிபா சிருவொருஞ் செவ்வென்பான் மயிலேறித்
தாவிறிருத் தணிநீங்கித் தரியாமற் சிவமலைவர்
தேவனகண் மாதருட விவிரிதிருக்கு மேல்வைதனிற்
றேவருக்காய் வேலைபுண்ட திருமுனிவ னன்குவந்தான். 34

அத்திமுகற் கிளவலை மன்னைபர்குளிருவரையும்
பத்திமையாய்த் தாழ்த்திறைஞ்சிப் பரமனார் குரவகின்னை

யித்தினமும் யான்பூசித் திடவேண்டு மெனவேண்ட
வத்தனுமெம் மண்ணையரு மணியுருவிற் புக்குருதார். 35
விர்தமடக்கிய முனிவன் பெய்யாகமுட்புறையாய்க்
சந்தையு மங்கவன்றன் காதலிமா ரிருவரையும்
புந்தியுடன் பூசித்துப் போற்றியெந்தை விடைபெற்றுச்
சந்ததமும் வீற்றிருக்குஞ் சந்தவெற்புச் சேர்ந்தனனான். 36

வள்ளிநாயகி தருமஞ்செய் சருக்கம் முற்றிற்று

தீர்த்த மகிமைச் சருக்கம்

வேறு:-கரிய வன்விழி தனில் வருங் காரிகைவள்ளி
பரிவினோடுநல் லறப்புரி செய்கையைப் பகர்ந்தேந்
தெரிய மாமுசு குந்தற்குக் கோதமன் செப்பு
மரியதீர்த்தத்தின சிறப்பையுந் தெரிந்தவா றறைவாம். 1

வேறு:-கருணையந் துறையுணர் கல்விக்காரகரம்
பொருவரு தருமத்தின வேலி போர்மக
டிருவிருப் பாகிய புயத்தன் செல்வத்தி
விருநிதித் தனதன்மெய் யெழிலின் மாலைகள் 2

தருவினை யிகழ்வுசெய் சலசச் செங்கையான்
பொருதுரை வாரிதி போலுஞ் சேனையா
னொருகுடை நிழலிற்கோ லோச்சு மாணையான்
பெருமைகொண் முசுசுந்த னென்னும பேரினான் 3

நிகரறு மனுநெறி நடத்து நீதியா
னிகல்வலி யசுரர்மே லெதிர்த்த வெற்கண்டு
மிகமக பதிக்குநல் வெற்றி தந்தவன்
சுகமலி யுயிர்க்கண்ணை தந்தை போல்பவன் 4

வேறு:-கலியிருநிறந்து நல்லறம் வளர்த்துக் கறைமிடற்
றண்ணலைச்சுரபி, யொலிகெழு மனுலொ டருச்சுணைபுரிந்த வயா
வஞ்சி நகரின்கண் வாழ்நான், வலிகெழு புலமேற னைக்கையும
வென்ற மாதவக் கோதம முனிவன், மலிபுகழ் படை ததமழ
சுசுந்த மன்னவன் றனைவந்து கண்டான் 5

அஞ்சலிசெய்து முகமனன்குரைத்தோ ராதா மிட்ட ருச
சித்துக், சுஞ்சுமாமலர்வாழ் நான்முகநிகற் குந் கடவுணன் முனி
வனெவ்வெங்கு, சஞ்சரித்திங்கு வந்தோர் லபன்னது கூறையு
முசுசுந்தன்வினவ, நெஞ்சுகத் தரனை யன்றிவேறெவ்வாறு நிமல
மா முனிவரணிகழ்த்தும். 6

வேறு:-கங்கை முதலுலகிலுள்ள தீர்த்தமிபாவங் கண்டுபடி
ந் தாடிமிக்கருணையோடும், தங்குபாப்பதியைமனக் கவலைதீரத்
தாழ்ந்திறைஞ்சுவிக்ஞவந்தேன் சதமகன்மேற், பொங்குபுட லெ
னச்சூழ்தா னவர்களாரும் புறங்கொடுத்தோடப் புரிந்த புகழோர்
யென்றான், புங்கமிகு முசுருந்தக் குரிசிலுள்ளம் பூரித்து மகிழ்
விறெடுபுகலுவானால். 7

பாரில்வரு தீர்த்தத்திற் றெய்யிலெய்தும் பலன்களென்ன
வென்று மன்னன் பகரக்கேட்ட, சீரிபநன் முனிசெல்வான் பல
ன்களொன்றோசித்தத்தி னினைந்ததெல்லாஞ் சிறக்கல்லுந், வா
ரிசன்மான் முதலான கடவுளோரு மாதவரு மாந்தர்களும் மற்
றுளோரும், பேரியலு நன்னதி கடன்னிற்றேய்த்து பெற்ற பே
ற்றினையளந்து பேசலாமோ. 8

என்ன லுமியான் கொண்டுகுன்ம வலியினோயை பெத்தீர்
த்தந்தோய்த்திடிற் தீர்த்திடுஞ் சொல்லென்று, மன்ன லுமாத்
திலு முனிவரன்கைத்து மாறாதசனனரோய் மற்றுந்தீர்க்கு,
முன்னவரிதார் தீர்த்தம் பலவாங்கோடி யுண்டதனிற் சிறந்தது
வுமுரைக்கமுற்றா, தென்னிலுமிப் பதிப்பச்சி மத்தின்விரை
யென்னுமொரு தலமுளதத் தலத்தினூடே. 9

செப்பரிய தீர்த்தங்கள் பலவாமந்தத் தீர்த்தத்திற் சிறப்பு
டைய தீர்த்தமேழா, மெப்பரிதாங் கங்கைதன்னிற் பொன்னித
ன்னிலுத்திதனி லாறிரண்டாண்டுக்கோர் நாளின், மெய்ப்புரு
யந்தாகினிதோய் மகத்தீர்த்தத்தின் மேலாகு மதிற்படிந்தோர்
விருப்பமாகு, மெய்ப்பொருளும் பெறுவர் சிவபதவிசேர்வ ரெ
ன்னிலதன் பெருமையவ ரியம்புவாரோ. 10

அந்தமக தீர்த்தப்பேர் சத்திதீர்த்த மகத்தியதீர்த்தம்
மோங்கு மனுமதீர்த்த, மிந்திரதீர்த்தம் பரமா னந்ததீர்த்த மிய
ம்பிடுமெம் மனதீர்த்த மிணையிலாத, வந்தவினை தளிர்வீர தீர்த்த
மென்ன வகுத்த வெழு தீர்த்தமொடு மாலினுந், வந்தவையாதி
யாத் தீர்த்தத்தன்னிலுமகிழ்வொடுதோய்ந் தளர்பெற்றமகிமை
சொல்வாம். 11

வேறு:-பண்டொரு வைசறன்னிற் படைப்பயன் மறந்துரீல
கண்டால் லருளினாலே கருதருமறிவுவந்து
தண்டரும் கமலம்பூந்த சத்திமா தீர்த்தத்தனைக்
கண்டதின் மூழ்கிவேதம் கரைகண்டுவிதிப்புங் கண்டான். 12

மாதவன் விடத்தையூட்டி வன்முலைப்பாலைத்தந்த
 உதனை தன்னைக்கொன்ற பொரு டி னிடா தபற்றத்
 தீதனை யகற்றுஞ் சத்தி தீர்த்ததன் வந்துமுழ்கிப்
 பாதக மனைத்துந்தீர்த்து பழம்பதிக் துவரைபுக்கான் 13

அகத்திய தீர்த்தந்தன்னி லறத்தனா நிருதிதோய்க்க
 மகத்துவ மிகுந்தோர் திக்கின் மன்னவனானான் பாரிற்
 புகழ்ப்பெருக் குடையகாதி புதல்வனு மதிற்ப்படிந்து
 சகத்தியல் கடந்து நின்ற தவர்கள்தன் றலைவனான் 14

பொன்னுல கிறையாயங்கு பேர்த்துடு நகுடமன்னன்
 பன்னகமாகத்திராய் பழிபெறுங் கொடியசாபஞ்
 சொன்னவித் தீர்த்தந்தன்னிற் றேய்ந்துதன் சரபீங்கி
 மன்னுல காண்டுவெள்ளி மலைச்சிவ களங்களானான். 15

அருவினை முழுதூர் தீர்க்கு மலாமன்மா தீர்த்தந்தன்னிற்
 நருமனோடைவார்முழுகித் தரியலர்ச் செகுத்துவாச
 நருமன் வாளைசூழ மண்ணுல கதனையாண்டு
 திருமணி தேசமன்னர் திறைதர வாழ்ந்தார்மன்னோ 16

இந்திர தீர்த்தந்தன்னி லியம்பரும் பாண்டுமன்னன்
 வந்ததின் முழுகிப்பாண்டு வலிபிணி தீர்ந்துவாழ்ந்தான்
 மந்திர வரைக்குத் தாம்பாம் வாசகி தானுமுழுகி
 முந்துவெங் குன்மரீங்கி முடிபாத வின்பமுற்றான், 17

சீதமார் பாமானந்த தீர்த்தகத்திற் சிலம்பின் வந்த
 மாதர்கள் முழுகிச்சேற்கண் மலைமகள் சரபீங்கி
 மேதகு மிலக்கத்தொன்பான் வீரரைப் பபந்துவெள்ளிப்
 பூகரத் தனிலெய்யத்தைப் பூபபத்ததடிமை பூண்டார். 18

சுத்தர்கள் பல்வேர் முழுகிச் செங்குதீர்த் தேசமேவி
 மெய்த்தகு முகமபல் கண்டு வீற்றினி கீருந்தார் மற்றுஞ்
 சத்திப் பாமைமுழுகித் தன்னிள் வேளைபுற்றான்
 பத்தர்கள் பலவேர் முழுகிப் பரகதியுற்றார் பின்னும். 19

இயம்புமல் கலதீர்த்தத்தி லிரதிதோய்க் தெரிந்தமாரன்
 வயம்பெறு மாவிய்ய வரங்கொண்டின் புககங் கொண்டான்

தயங்கிய வீரதீர்த்தர் தனிற்சுக்கிர் வன்றோய்ந்து
செயம்பெறு மிராமனட்பாய்ச் சென்றுதன் பங்கையவென்றான்
இவ்வெழு தீர்த்தந்தன்னு ளியாதொன்றை விழிபாற்காணிற்
செள்ளிய கரத்தாற்றீண்டிற் றோய்ந்திடிற் செல்வங்கல்வி
கவ்வமங் கலமேமெபற்றுக் கருதுபல் போகந்துய்த்து
வெவ்வினை பலவுநீங்கி வீட்டி ல்ப முறுவரன்றோ 21

சொன்னவின் வெழுதீர்த்தத்தார் தோய்ந்திடி லுலகுலுள்ள
பன்னாந் தீர்த்தந்தன்னில் படிந்திடும் பான்வந்தெய்தார்
தன்னிக ரில்லாயந்தத் தடத்தினிற் றென்புலத்தோர்க்
குன்னருங் கடன்களாற்றிச் சிவலோக முறுவரன்றோ. 22

நண்ணுமத் தடத்திற்றோய நடந்திடி னடி யொன்றுக்குத்
தின்னமாம் வாசபேயஞ் செய்பலன் றருமென்றால்
புண்ணிய தீர்த்தம்போலப் புவனமோர் மூன்றி னுள்ளார்
எண்ணில்மற் றுண்டோவெங்கு டிணையிலமா தீர்த்தமாதோ. 23

மன்னவ நீயங்கெய்தி வாசவ தீர்த்தந்தோயி
லின்னது பிணியுமென்றும் நீங்கரும் பிணிகோயு
மின்னவை யாவுந்தீரு மேழுதீர்த்தத்து முழுகிற்
பின்வரியான் சொல்வதென்ன பேருலகாண்டு பன்னான். 24

இந்திர யோகபோக வின்பவெள்ளத்தின் முழுகிச்
சந்திர சேகரன்றன் றுணிமூல் குறுகுவாயென்
றந்தமில் முனிவன் சொன்னு னரசனற் புத்தனாகிச்
சிந்தைநன் மகிழ்ச்சிபொங்கச் சிவாசலர் தன்னிற் சென்றான். 25

மகபதி தீர்த்தப்பாங்கர் வந்ததின் முழுகுமுன்ன
மிசவுமெய் வருத்தஞ்செய்யும் வெங்குன்மப் பிணியுநீங்கிப்
புகழ்கொள்வோளுருவம் பெற்றான் பொருவினமற் றையதீர்க்கத்து
மகபிசு மார்வத்தோடீ மாடினெற் பதனிலெய்தி. 26

அண்டர்கள் யாரு முய்ய ளாழிநஞ் சயின்மரீன்
கண்டனை யவன்பால் வைஞங் கருணைசே ருமையை மாவைத்
திண்டிற் றுரைக்காய்ந்த சேந்தனை யிருபால்வையுந்
பண்டருபொழிமினுரைப் பணிந்து மெய்த் துதிகன்கூடி 27

வேண்டிய வரங்கள் பெற்று மீண்டுதன் கருவூரெய்தி
 யீண்டுல காண்டுபன்னு ளிருவரு மறையும்பன்னுட்
 டேண்டியுங் காணுவிந்து சேகரன வீற்றிருக்குஞ்
 சேண்டோடு கயிலைதன்னிற் சென்றுநற் கணமதானான். 28

வேறு:-இன்னதன்மைய சிவன்மலை பியலைப்
 பன்னுகோடியி லொன்றியாந் தெரிந்தமை பகர்ந்தே
 மன்னவாகன னிகர்த்திடு மருந்தவமுனிவீ
 ரென்னவோதிய காதையை வினவின ரெவரும். 29

வேறு:-மெய்புளகருமப மொழிதடுமாற விழிகள்நீர் துளி
 தகடாச சிரமேற், கைகுவித தயிலவேற் கைத்தல வேந்தைக்
 கமலமா மலர்ப்பதம் நெஞ்சிற், றைவர விருத்திப் பரவசமடை
 ந்து தணிவிலா வற்புதமெய்தி, ஐயனாஞ் சூத முனிவணையருசசித்
 தடிபணிந் தினியனகூறி. 30

வானளவளந்த வுயர்சிவாசலத்தின் மகிமையைச் சொற்றிட
 வினவி, யீனமா ருடல மெடுத்திடும்பயன்கள் யாவையுமின்றினி
 தடைந்தேம, தூநிலக் தவரிற் றேவரில் பின்போற் சுருதிநூல்
 பலவுமா ராய்நது, தேனமு தேய்ப்பச சொல்வரா ரென்னத்
 திருத்தகத் துதித்தினிதிருந்தார். 31

வாழி.

புவனி வாழ்கப புயல்பெய்க நல்லிறை
 மவுலி வாழ்க வளரற மோங்கு
 உவமை யின்முறை யோங்குத் தொண்டர்கள்
 பவமுருமறுபபன்னிப்பரவவே 32

தீர்த்தமகிமைச் சுருக்கம் முற்றிற்று.
 சுருக்கம் 14க்கு,
 விருத்தம், 437.

சிவமலைப் பராணம் முற்றிற்று.

சீவமலைப் புராணச் சுருக்கம்.

காப்பு.

சீரிலகு மதிவெணிச் சிவபெருமா னாயல'நின்று
நீரிலகி பறுமாதர் நிரம்பவளர்த் திடவுமையாங்
கூரிலகு மயிலேந்திக் குறைநீக்கி மயிலேறித்
தாரிலகு மணமேவுந் தற்பரன்பொற் பதந் துணையே.

கடல்குழந்த இந்நிலவுலகில் நல்லபுண்ணிய தீர்த்தங்கன்
நிறைந்ததும், திவ்வியமான புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும் பரி
மள நிறைந்துள்ள அடர்ந்த சோலை சூழ்ந்ததுமானது நைமிசா
ரணியமென்னும் ஒருபுண்ணியக்ஷேத்ரம். சூரிய சந்திரர்களது
கிரணங்கள் புகாது மரங்களால் அடர்ந்திருப்பதால் சூளிரந்து
இருள் செறிந்து விளங்கும். அங்கங்கே உள்ள நாரத்தினங்
கள் விளக்குகள் போலவிளங்கும். மூன்றும்பிறைச்சந்திரனைச்
சடைமுடியிலேதரித்த சிவபெருமானை யன்றி மற்றொரு கடவு
ளுண்டு என்றுநம்பிவணங்காத சிந்தையுள்ள மாதவர்களின் கூட்
டங்களோ அங்கங்கு நிறைந்திருக்கும். ஆகவரீயம், காருகபத்தி
யம், தக்ஷிணாக்கிரேயம் என்னும் அக்கினிவளர்த்து ஒடும் வளர
்ப்பார்கள். அந்த ஓமத்திற் சொரியும் பால் நெய்யால் எழு
புகையை மேகமெனநினைத்து மயில்கள தங்கள் பொற்சிறைகளை
விரித்து நடிக்கும். அங்குள்ள பார்ப்பார்கள் சொல்லும், வே
தம், ஆகமம், புராணசாஸ்திரங்களை எப்பொழுதுங் கேட்டிரு
க்கும் கிளியும், பூவையும், வாக்கியமும் அர்த்தமுந் தவறாமற்
சொல்லும். அங்குள்ள மிருகமும், பக்திகளும் தருமநெறியில்
ஒழுகவேமுயலும். புலாலுண்ணுவதால் நரகத்தை யதுபவிக்க
வேண்டுமென்று தெரிந்தோ! அலலது முற்பகல் செய்யுந் பிற
பகல் விளையுமென்னும் வாக்கிய முள்ளதால், இரகபதிக்குப் பி
இப்பொழுது நம்மாற் கொல்லப்பட்ட உயிர் பின்விட்டி நம
மைக்கொலைசெய்யு மென்று நினைந்தோ மற்றொருக காரணத்

தாலோ பூனைகளும் அந்த கேஷத்திரத்தில் புலால் அருந்துவதில்லை. மற்றையுயிர்களிடத்து அன்பு பாராட்டும். மாயவன் மனைவி சீர்தவிற்கும், பிரமன்தேவி சரசுவதிக்கும், வசிட்டர் பத்தினியாகிய அருந்ததியம்மனுக்கும், கற்புலகண்ணங்களைத் தெரிவிக்க வல்ல தவசிரேஷ்டர்களான பத்தினிமார்களின் கூட்டங்கள் விவாங்கி இருக்கும்.

இதுவன்றி பாம்பின் படத்தமிழ் எலி ஏறிவளையாடும், மாண்குட்டிகள் பாயமின்றிப் புலிமூலையில் பால்குடிக்கும். குரங்குகள் நண்டிவிடத்துச் சிறேகங்கொண்டிருக்கும். சிங்கக்குட்டிக்கு யானையும்பிக்கையால் தண்ணீர் அள்ளிணட்டும். பருந்துடன் கிளி ஒருகூட்டில் வசிக்கும். இப்படி ஜாதிப்பனையுமே இல்லாது சாந்தாகாரத்தைத் தருகின்ற அந்தத்தவிய பூமியிலே மோகூத்தை பெறவேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர்களாய்ப் பஞ்சாசுஷ்ரமன்றி வேறு மந்திரமும், விபூதி, நுத்தாசுஷ்ரமன்றிப் பிறபூஷணங்களும் பூணாதவர்களாய் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளாரது திருவிளையாடல்களைப் புகழத்தக்கவர்களான பெரியோர்கள் செழித்திருப்பார்கள்.

இவ்வித மேன்பாடு கொண்டொள தவசிரேஷ்டர்களின் மத்தியில், ஸ்ரீநீலகண்டபெருமானின் திருவடிகளைச்சுந்தநஞ்சிந்தைசெய்து கொண்டொள சூதமுனிவர், வேங்கைத்தேவால் விரிப்பின்மேல் வீற்றிருந்தனர். அந்தச சூதமுனிவரை முனிவர் சூழாங்கள் வந்தவராய் செய்து ஐயா, வேதிபுறா பிரமன்தேவனைப் போன்றவரை உலகத்தில் சன்னத்தொல்லை நீக்கத்தக்க சிவதலமான்மியங்களைப்பல திருவாய் மலர்ந்தருளினீர்; அவற்றைக் கேட்டு எங்கள் திவினை நீங்கி மனச்சுத்தம் பெருந்திடுமே. ஆயினும் எல்லாத்திசைகளிலுமுள்ள சகல தலங்களிலும், சிவஷண்முகப்பெருமானுக்கு இனிதாய், அந்தக் கந்தப்பன் எப்பொழுதும் நீங்காது வசிப்பதாய், எந்தக்காரணங்களாலும் மற்றொன்று, இத்தலத்துக்கு ஒப்புள்ளது என்று சொல்வதற்கில்லாது விளங்குத்தக்க ஒரு தெய்வீகத்தலத்தை எளிபெங்கள் கடைத்தேயும் வண்ணம் சொல்லியருளல் வேண்டுமென முனிவர்கள்

வேண்டுமெனும், பிரம விஷ்ணுக்களால் காணப்பெறுத பிரம சிவத்தின் பாதுகாவிர்தங்களை சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

அள விலடங்காத விரிவான காந்தமகாபுராணத்து ஆறுசுங் தைகளில் ஈசான சங்குதையில் மூர்த்திதல் தீர்த்தங்களில் விசேஷமாகக் கூறப்பட்ட ஒப்பற்றதலம் இதுதானென மனத்திற் றேறி, தேகம்புளக முறக்கண்களில் நீர்த்தும்ப நாக்குளற இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசின்மீது கூப்பி, சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்பாதங்களை மனதில்தியானித்துச் சொல்லத்தொடங்கினார் குதமுனிவர்.

சிவமலை.

பூர்வ காலத்தில் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேசுவர் திரிபுர அசுரர்களைக்கொல்லும் பொருட்டு வாகசியை நாணியாகக் கொண்டு, விஷ்ணுக்காக மேருகிரியை எடுத்து வளைக்கும் பொழுது அந்தப்பொன்மலையிலுள்ள பல சிகரங்களில், சிவபெருமானுக்கு மிகவிரும்பமாக உள்ள ஒரு கொடுமுடி இவ்வுலகத்தில் விழுந்தது. அதனால் அந்தமலையைச் சிவமலை என்பார்கள். அது முதலாகத்தில் பொன், இரண்டாமுகத்தில் வெள்ளி, மூன்றாமுகத்தில் செம்பு, நான்காவதான இந்த கலியுகத்தில் கல் ஆதலால் இந்தப்படி மாவவதால், காமரூபஜோதி கிரியென்றும் ஆன்றோர் கூறுவார்கள். இதுவே அன்றிப்பற்பல எதக்களால் அம்மலையானது, சிவனைப்போலவும், மாயனைப்போலவும், பிரமனைப்போலவும், விராகனைப்போலவும், சுப்பிரமணியனைப்போலவும், இந்திரனைப்போலவும், விளங்கும். உயரத்திலும் வளப்பத்திலும் ஒப்பற்று சிவமலை. யென்று உள்ளமுருகித் திடபத்தியான நம்பிக்கையுடன் சொன்னால் தீவினைகள் நசிக்கும். லட்சுமிக்கடாகஷம் வரும், புண்ணியமுண்டாம் சித்திகள் கூடும். அந்தக்கிரியை ஒருதரம் சுற்றினவர்கள் அம்சராவார்கள். இருதரம் சுற்றினோர் இரத்திர பட்டம் பெறுவார்கள். மலைமீதேறிக் கந்தப்பெருமானைத் தரிசித்தவர்கள் பிரமபதவி பெற்று சிருஷ்டித்தொழிலை நடத்துவார்கள். உலகத்தில் காசிமுதலிய தலங்களிற் செய்கின்ற விரதம், உத்தமதலையவைகளை இங்கு செய்

தால், விசேஷபலனுண்டு. கார்த்திகைநட்சத்திரத்தன்று தரிசித்
தோர் உத்தமமான பலனை அடைவர் என்பது நிச்சயமாகும்.

ச த் தி ம லே .

இமயமலை யரசன் தவபுத்திரியாக அவதரித்த, பார்வதிதே
வியாசை மணம்புணர்ந்த பரமேசுவரன், உமாதேவியுருடன கை
லையங்கிரியடைந்தனர் ஒப்புமைபற்றி கோவிலுள்ளோ சேர்ந்
தனர். யாவர் வரினும் உள்ளே ஓசு மையும விடவேண்டாமெ
ன்று நந்தி கேசரனுக்கு கட்டளையிடற்ப பார்வதிதேவியோடு
திருவிளையாடல் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். சூரபலமன் முத
லிய தேவர்களை ஒருங்கு கூட்டி கைலையங்கிரிச் சேர்ந்து தங்கள்
வரவைப் பரமேசுவரருக்கு விண்ணப்பமாக்குமாபடி நகுதிகேசரரை
க்கேட்டுக் கொண்டார்கள் இப்படிமுது உள்ளே போகக்கூ
டாது நீலகண்ட பரமேசுவர உத்திரவு வருமென்று கூறினர்.
தேவர்கள் தங்கள் குறைகளை முறையிடப், பரமேசுவர நகுதியை
அழைத்துத் தேவர்களை உள்ளே விடக்கூடனையிட்டனர். தே
வர்களே! ஒப்பற்ற ஒரு குழந்தையைத் தருவீன் அககுமார
ரன் வெகுசிக்கிரததில் தோன்றி அசுரர்களை வேரறுப்பன புய
மின்றிச்செல்லுவாக னொன்றை தேவர்கள் அநதோஷத்துடன்
தம்மிருப்பிடம் சோந்தார்கள் ஐமமுககதவுளாகிய எம்பெரு
மான் ஆறுமுகத்துடன் வீற்றிருந்தனர். ஆறுமுகங்களினின்
றும் அக்கினிப்பொறிகள் தோன்றின. அவற்றை வாயுதேவனும்,
அக்கினிதேவனும், ஏற்றுக் கங்கையில் விட்டார்கள் ஆறுகுழ
ந்தைகளாயின. இதனைக் கேள்வியுற்ற பார்வதிதேவியா, இத்
தனைகால மிருந்துப நமமிடத்து மகலினை புகழ் சயங்க
காது கண்வழியாகப் பரமேசுவரன் மீதான வழுத்தவகொ
ண்டனர். எழுந்துநடந்தனர் அகதிகையிற் புகத்தின் அணிந்
துள்ள ரத்தினங்களை சிவபெருமான் நோக்கினா நவநணிகளி
லிருந்து கிறந்த வடிவுடன் ஒன்பது பெண்கள் தோன்றினா
கள். அப்பெண்களின் உருத்திரமூர்த்தி நோக்கப்பட்டது.
அப்பெண்கள் கருப்பமானார்கள். இதையுங்கண்ட நம்மோட்டி
யார் கோபங்கொண்டவராய் பெண்களைப்பார்த்து நீங்கள்

கோண்டகருப்பம் குழந்தை பெறாது இருக்கக்கடவீர் எனச்சபித்தனர். உடனே கயிலையங்கிரியைவிட்டு நீங்கி ஈடந்து சிவமலையை அடைந்து அரியதவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். கருவெளிப்படாது வருந்திய சிவமாதர்களும, பரமசிவத்தினிடத்து அடைந்து வணங்கி எம்பெருமான்! உமாதேவியார் இட்டசாபத்தால் வருந்துகின்றோம் பிரசங்கிக்கும்படி. அறுக்கிகளுக்கெய்யவேண்டுமென வேண்டினார்கள். பார்வதிதேவி கொடுத்த சாபத்தை ஒருவராலும் நீக்க ஒன்றை ய, அம்மையார் சிவமலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார், அங்குமீபாய் அடிபணிந்து சாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்களென அனுப்பினார். அந்த உத்தரவு பெற்ற மாதர்கள் சிவமலையை அடைந்து பார்வதிதேவியாருக்கு ப்பணிவிடைசெய்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிராட்டியாருடைய கோபத்தைத் தணிக்கவேண்டுமென்ற சிவபெருமான், மலையங்கிரியை நீங்கிக் கொங்குமண்டலத்திலுள்ள சிவமலைக்கு எழுந்தருளினார். காளகண்டம், திரிநேத்திரம், சடை, பிறை, கங்கை முதலியவற்றை மறைத்து, நல்லவடிமைந்த மனமதவடிவாகத் திருநீற்றொளி விளங்கப்பாடுகை, மோகப்பட்டிகை, தண்டு முதலியன கொண்ட தாவடிவின்ராய்த் தேவியார் முன்னோன்றினர். தேவியார், வந்ததீவசியை ஆதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து ஐய, எந்த நாட்டினின்று என்ன காரியநிமித்தம் இங்கு வந்தீர்கள் என வினவினர்.

கயல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாயகமே! எந்த நாடும் எந்தப்புலனமும் எமக்குச்சொந்தம், என்றாலும் மேருமந்தாகிரிக்கு வடபாகத்தில் வசித்துள்ளோம்; ஒப்பற்ற மகிமை கொண்ட ஒரு புத்திரனைப்பெறவேண்டும. அதற்காக ராஜி வட்சுமியைவென்ற அழகும், அருந்ததி கற்பும் பொறுமையும் சீலமும் உயிர்களிடத்தன்பும், தீர்ம குணமும், நகையும, தவகுணமும், மங்கைப்பருவமுமுள்ள ஒருகன்னிகையைத் தேடினேன்; கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நீ செய்ததவமும், என் சாபதவமும்கூட உன்னைக்கண்டேன். என்ற மொழிகேடவுடன் சிவ! சிவ!! என இரண்டு காலகளை மூடிக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு இரண்

உடி உமயவள் எடுத்துவைக்குமுன், காளகண்டதிரிநேத்திரதா
ரியாய் விருஷபவாகனமீது தோன்றினர். உமயவள் கையைப்
பிடித்துக்கொண்டு, உன்னுடன் கூடுமானந்தம் உள்ளடங்காமற்
பொங்கி எம் கண்ணின்வழி அக்கினிப்பொறியாக வந்தது. உன்
ணையன்றிக் கந்தன் எப்படிவருவன்? அந்த ஆறு பொறிகளும்
ஆறுகுழந்தைகளாகச் சரவணப்பொய்கையிலிருக்கின்றன. அந்
தக்குழந்தையைப் பார்ப்பாயானால் உன் தனபாரத்தில்பாலூ
றுமென்றனர். இந்தமலையில் நீ அருந்தவம் செய்தமையால் இக்
கிரிச்சூழ்ச் சத்திமலை யென்று இனிப்பெயர்விளங்கும் என்று கூறி
விடபவாகனத்தில் பார்வதியையும் ஏற்றிக்கொண்டு கையாய்
சென்று, சரவணப்பொய்கைக் கரைசேர்த்து குழந்தைகளைப்
பார்த்தனர் பரமசிவம். மலைகளும் குழந்தைகளை ஆவலோடு
சேர்த்து எடுக்கவே, ஒருடலும், ஆறுமுக்கும், பன்னிரண்டுகை
களுடைய திருவடிவமாக விளங்கினர் சுப்பிரமணியர். ஆடையி
ன்மீது அவ்விளவலைவைத்து பொன்வள்ளத்தில் தனதுதனபா
ப்பாலைச்சொரிந்து ஊட்டித்தனக்கும், தன்மனனான சிவபரந்த
சுடருக்கும் இடைபீட இந்த கந்தப்பெருமானை வைத்தருளினர்.
தேவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள். தேவர்களைங்கள் தோத்திரம் புரி
யக் கயிலைமலையுச்சி சேர்ந்து வீற்றிருந்தனர். தேவர்களெல்
லோரும் வணங்கியிருந்தார்கள்.

வீ ர ய ர ன து .

வெள்ளியங்கிரியில் அருளோடு வீற்றிருக்கருளும், சமய
த்தில் உலகமாதாவாகிய தேவியைப்பார்த்து, உன் பாதச்சிலம்
பில்வந்த ஒன்பது பெண்கள் கொண்ட கருப்பம் வெளிப்பட்டா
திருக்கச்சாபம் கொடுத்தனையே, அதனால் அவர்கள் கருத்தி
றார்கள். அந்தக்கருப்பத்துள்ள சிசுக்கள், உனது குமரமீவல்லு
க்குத் துணைவராய், தூணினின்று வந்த நரசிங்கமும் பயப்படு
ம்படி, கையாற் புடைக்கும் வல்லமைபெற்றவர்களானவர்கள்.
ஆதலால் கருவுயிர்க்கும் வகைசெய் எனப்பரமசிவம் கூறினர்
உமையவளும் அவ்வாறே ஆகுத என்றனர். சிவமலையிடத்தே
தவம்புரிந்துள்ள ஒன்பது பெண்களும் வீரவாகு, வீரகேசரி,

விசதீரன், வீரபார்த்தகன், வீரமஹேசுவரன், வீரமகேந்திரன், வீரமபாபுதலன், வீரமகாஷஸன், வீரபார்த்தகன் என்றும் ஒன்றியு விசதீரன் உத்திர்தாரர்கள், அந்தப்பெண்களின் ஸேவையில் ஓர்நாள் சம வீரர்கள் பிறந்தார்கள். இவ்வீரர்களின் பெருக்கத்தால் அந்தத்தலத்துக்கு வீரமபுரம் எனப் பெயராயிற்று.

இப்படியுள்ள வீரர்களெல்லோரும் சிவமலையிலிருந்து அரிமாவைச் செய்தார்கள். பரமசிவம் பிரத்தியகூடமாய் என்ன வாம வேண்டிமென்றனர். சுவாமி! தேவரீரது திருவடித்தொண்டிசெய்துக்கும் வரமே வேண்டு மென்றனர். மகிழ்ந்த சிவபெருமான் வீரமகேந்திரன், வேலாயுதத்தைத் தரித்துள்ள இந்த தந்தை எவ்வகையிலாவும், உங்களுக்கு மூத்தேரான். யாவருக்கும் வேலானன் ஐயன் உத்திரவுப்படிக்கு ஏவல்செய்து கொண்டிருப்பீரே என்கிறும், புனமுழுதுமின்றாருக்கும் தொண்டு செய்து பரம ஆபிரமடங்கு அதிகபலனை இவன் கொடுப்பன்; எவ்வகையிலுமே உபமேயாடு கைலைசென்றனர். இவ்வீரர்களுடனே சிவமபுரம் எனப் பெயர் அது அவ்வனத்தில் பலவினையாடல்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

அகத்தியமுனி உபதேசம் பெறல்.

சத்தி வேலாயுத மூர்த்தியாகிய கந்தப்பெருமான் நவவீரர்களாதிகளுடன் கூடித் திருவினையாடல் செய்தருளி யிருக்கும் காலத்தில், அகஸ்தியமுனிவர் சுப்பிரமணியக்கடவுளை வந்து வணங்கினார். பரமதேவனும் தெளிந்திடாத வேதப்பொருளை விரிப்பை அறிந்துய்யுமாறு அறிவித்தனை. பதஞ்சலேமகா புராணத்தின்படி உரைத்த வடமொழிக்கு எதிர்க்கத், தென் மொழியாகிய தமிழியலை எல்லாம் அடியேனறியும் வண்ணம் தெரிவித்தனை. ஜனனத்தினைய நீக்கி நின்மலன் திருவடியில் விழிப்பிடுகத்தக்க மாரக்கத்தை அருள வல்ல மெய்மையான ஆயுட மாரக்கத்தை எளியேனுக்கு அதுகிரகிக்கவேண்டுமென்று அகஸ்தியமுனிவர் வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டனர். கரு

ணைக் கடலாகிய குருநாதமூர்த்தியானவர் புன்சிரிப்புடன் சொல்வாராயினர் தருமசிந்தனை, தவநெறி, வேதப்பொருளுணர்ந்து ளல்; பிறசிப்பினியை நீக்கும் மனம், எல்லாவுயிரிடத்தும் இரக்கம், சிவபஞ்சாஷ்டர ஜபம் முதலிய மற்ற சற்குணங்களுடன் திசைநெய்பெற்றுச் சத்தரா இருப்பவர்களுக்கு ஆகமம் கூறலாம். தன்மை, யாசம், பொறுமை, தவம், ஒழுக்கம், குலம், கல்வி, வித்தை, அகப்புறப்பூசை, நற்குண முதலிபனவெல்லாம் உன்னிடத்து அமைந்திருக்கின்றன; ஆதலால் உனக்கு ஆகமத்தைச் சொல்லலாம் எனக்கூறி நவவீரர்கள் முதலியோரைப்பிரிந்து, ஆக்திமர நிழலுக்குத்தனித்து வந்து இருந்து அகஸ்தியமுனி தெளியுபபடி சுப்பிரமணியர் உபதேசிக்கின்றார்.

எனது பரம பிதாவாகிய சதாசிவமூர்த்தியினது நான்கு திருமுடிக்களிலிருந்து நான்கு வேதங்கள் தோன்றின. அந்நான்கு முகத்துக்கும் மேன்முகமான உச்சிமுகத்திலிருந்து ஆகமம் தோன்றின. அந்த ஆகமத்தை எனது அம்மைபிராத்திங்க, எமது பிதா உபதேசித்தார், அவர் மடியிலிருந்து நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதனைச் சுருக்கிக் கூறுவேன் என்றனர் சுப்பிரமணியர். ஆகமந்தம் என்னும் சித்தார்த்தத்தின் சாரமானது என்னெனில், பதி-பசு-பாசம் எனப்பதார்த்தம் மூன்று. பதியெப்படி அநாதியோ அதுபோலப் பசு பாசமும் அநாதி. ஆனால் பதியிடத்துப்பாசம் அனுகாது. பதிபொருந்தினால் பாசம் நில்லாது” எனத்திரிபதார்த்த லட்சணத்தைச் சுருக்கமாகத்திரட்டிக் கூறினர். ஆகமங்களை பெல்லாம் ஒருமுறைசொன்னவுடன், குறுமுனி தெரிந்துக்கொண்டனன். சொல்லும் பொருளும்போல நிறைந்துள்ள பூரணவடிவத்தின் தன் மையை மருள் கெடும்படி நன்கு தெளிந்து கொண்டனன் அகத்தியமுனிவன்.

அகத்தியமுனி பூசைசெய்தல்.

எனது தந்தை தாயினும் விசேஷமான கந்தவேளே! உன் அன்போடு பூசனைசெய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு

இருக்கிறேன் என அகத்திய முனிவர் வேண்டினார். ஒருகேட்டி உதயகால சூரியனைப்போன்ற தேஜசுடைய காசுநீங்க, சிறுமுள்ள மாரில் வாகனத்தின்மேல் ஆறுதிருமுகங்களும் வேலாயுதபாணியுமாய்ச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் தோன்றினார். அகத்தியமுனிவர், கண்ட தீர்த்தத்தில் கண்ட ஹரிவிருந்த கங்கா தீர்த்தத்தைக்கலந்து, அத்தீர்த்தத்தில் முழுசித் திருவெண்ணீறுபூசி உருத்திராஷ்ட வடங்கண்ணிந்து, ஷடாஷ்ட மந்திரஜபம் செய்துகொண்டு கந்தசாமியது திருமுன்பு வந்து நெய் முதலாகச் சந்தனக்குழம்பு ஈறான திரவியங்களையுங் காங்காதீர்த்தமும் அன்புடன் அபிஷேகம் புரிந்து, வஸ்திரம், ஆபரணாதிகள், படிப்பவகைகள், சந்தனம் சாத்தி, அன்னம் அபூபவகைகள் திருமுன்பு நிவேதனம் செய்து, ஆசமன அருக்கியபாத்தியாதி ஆசியபதினாறுவகை உபசாரங்கள் புரிந்து, பூசைகளெல்லாம் சம்பூரணம் செய்தனர்.

திருமுன்னின்று திரிமூர்த்திகளிலும் மேலான சிவபரனுக்கு உபதேசகுருவே! உனக்கு வந்தனம். உமைமைந்த வந்தனம் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! வந்தனம், அசுரர் துன்பத்தை தொலைக்கவந்த கருணைக்கடலே! வந்தனம். உன்னை நுதிப்பவர்களுக்குப் பத்தி, புத்தி, சித்தி முதலிய பெறும்பேறுகளை அளிக்க எழுந்தருளிய சிவமலைக் கொழுந்தே உனக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!! எனத்தோத்திரித்தனன். சிவமலையாண்டவன் கருணைகாந்து ஏ குறுமுனிவ! உனது பூசையும் தோத்திரமும் உவந்தனம் உனக்கு வேண்டியவரத்தைக்கேள் என்றனர்.

கருணாமூர்த்தியே! அடியேன் பூசைசெய்கின்ற இந்தக்கார்த்திகைமாதம் பெளர்ணமி, கார்த்திகைநாள் கட்டுகின்றநாளில் இந்தக்கிரியைத் தரிசினம் செய்தவர்கள், இந்தநகரில் வந்திருந்தவர், இங்கு வருதற்கு முயர்ச்சிசெய்தவர்கள் மாதம் ஒரு கணப்பொழுதேனும் நினைத்தவர்கள் யாவரையாயினும், அவர்களுடையபாதகங்களெல்லாம் போக்கிப்போகத்தைய நுபலிப்பது பதவி பெறவேண்டும். என்னால் காணப்பட்ட தீர்த்தத்தைக்

கண்டவர்கள், தொட்டவர்கள், முறைப்படி முழுக்கினவர்களும்தான். எழுமைப்பாவமும்போய் நற்கதி பெறவேண்டும். இவ்வாறு கண்டியபடி அதுக்கிரகித்து முனிவனைப் பெறுகின்றவர்கள் விடைகொடுத்து, அனைவீரர்களோடு சேர்ந்து தேசம் சிவமலையாண்டவர் திருளினையாடல் புரிந்தவர்களுடைய நற்கதி.

அநுமன் பூசைசெய்தல்

முன்காலத்திலே மேருகிரியின் கிரியைக் கவனித்தவர்கள் வந்து விழுப்படி வீசிய வலிப்பொருந்திய வாய்க்கவனின், பிரிய குமரன் பராக்கிரமுள்ள அநுமன் என்னும் வீரன், கப்பிரமணியரை பனதில் நினைத்துள்ளவன். அசுரர்களை யுதிர்த்துத் தொலைத்தவன். அவன் தவஞ்செய்யச் சிந்தைசெய்தான் வைதிக ராஜதானியான காசிரங்குச்சுச் சென்று கங்கையில் முறைப்படி கோய்த்து, வெண்பொடியுங் கண்மணிபூ பூண்டி. பஞ்சாஷ்டரத்தைச் சூழித்துக் கொண்டு விசுவநாதனைத் தரிசித்து ஆலயவல்லாய் வரும்பொழுது அவ்வாறேவருகின்ற வியாசமுனி வரைக்கண்டான். உபசாரமொழிகள் பேசித்திரிசூல ஞான முள்ள முனிவரே! பூலோகத்தில் தவஞ்செய்தற்கு அரிநான் ஒரு தலத்தைச்சொல் என அநுமன் கேட்டான். சூரியபகவானிடத்து அருமையான கலைஞானங்கையெல்லாம் அறிந்த அநுமானே! எண்ணியவரத்தைக் கொடுத்து கதியையும் அளிக்கத் தக்க தலமானது சிவமலை எனப்பெயரியது. அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சரவணபவணை அருச்சித்தால், இவ்வுலகம் கலுள்ள எல்லாதலங்கள் தோயுஞ்சென்று சிவப்பநாமனை கணநாதனை, குகப்பெருமானைத் தரிசித்த பன்னாண்டுகளாக வலம் கொடுக்கும். அந்தத்தலமானது, வராகநெய்தல் கடற்கரையேரி நதிக்குத்தெற்கு, பேருருக்குக் கிழக்கு, கருவூருக்கு மேற்கு, இதன் மத்தியில் இருக்கிறது என்றான் உடனே அநுமன் புறப்பட்டு நருமதைநதியை அடைந்து முழுநிலை ஒரு விலங்கமெடுத்துக்கொண்டு சிவமலையை யடைந்து வணங்கிக் காஞ்சிநதியில் முழுக்கிமலையில் ஆகமமுறைப்படிக்கு சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தான். அபிஷேகாதிகள் புரிந்து தோத்திரஞ்

செய்தான். பிரதக்ஷிணமாக வரும்பொழுது ஆத்திமாரிமூலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சூமாக்கடவுளைக் கண்டான். மகிழ்ச்சி மூண்டதமக்காண்டான். கங்கையிலபிஷேகம் புரிந்து தெய்வ லோகத்துக்கற்பகப்புக் கொண்டாந்து அர்சித்துத் தோத்திரித் தனன்.

கந்தசாமி மயில்வாகன ருடாய்க் காட்சிக்கொடுத்து வரப்புகா? உன் பூசையை மகிழ்ந்தோம் வேண்டி. யவரத்தைக் கேள் ”என்றான். அனுமன் மனமுருகி “ஐயா, உன்பத தியா னம் செய்திருந்தாலானவாம் வேண்டும் ”என்றான். அருகில் வாவென்றழைத்து மேனியைத்தடவி “அதுமானே! இரணிய னது கோட்டத்தை யடக்கும் பொருட்டு தூணில் வெளிப் பட்ட நரசிங்கத்துக்குச் சமானமான புஜபலம் உனக்கு உண்டாகுமா ”என வரவகொடுத்து, இனி கங்காசலமும், கற்பகப்பூ வும் கொண் டவரது அருச்சனை செய்துக்கொண்டு இங்கே இரு. பிவினிடமிரு முத்தியுக்கொடுக்கிறேமென்று தமது திருவுருவில் மறைந்தனர்.

நாரதமுனிவர் காசி, காஞ்சிமுதலிய தலதரிசனஞ் செய்து க்கொண்டு சிவமலைக்கு வந்து உமாதேவியார், சிவபெருமான், சுப்பிரமணியர் தரிசினம் செய்து வரும்பொழுது அனுமனைப் பார்த்து “கற்பகப்பூ இங்குவந்த காரணம் என்ன வென்று கேட்டனர். ”சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குக் கற்பகப்பூ கிடைப் பது அரிதோ, என்றான். அதுமான். நாரதமுனிவர் தேவலோ கம் போயினார். நெடுநாள் ஒரு நாள்போல சிவமலைப்பனைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஒருநாள் என் அப்பனை! எனக்கு முத்தியருளல் வேண்டுமென அனுமன் வேண்டினன். வேண்டியவரத்தை அடியாரிகளுக்கு ஈட்டவல்ல கந்தப்பெருமான், “ஏ அதுமானே நீ மேருகிரிக்கு வடபக்கமாகப்போய் தவஷ்டி வாக இரு. நாம் எழுந்தருள்பயின்பு முத்தி கொடுக்கிறோம். ”எனவிடை கொடுத்தனர். பணிந்து அதுமான் மேருகிரியில் வடபாங்கில் தவசு செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

இந்திரன் பூசை செய்தல்.

ஆரியர்த்தெட்டு அண்டங்களிலும் தனது அரசாசனத்திலுமிருந்திச் சூரபன்மன் செய்யுங் கொடுமைக்கு ஆற்றாதவர்களாய்த் தேவர் முனிவர்கள் மேருநிலிச் சாரலில் வசித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது கந்தமாதன் கிரியில் ஒரு திருமுகத்துடன் சுப்பிரமணியக்கடவுள் விளையாட்டாக, விர்த முதவியவற்றைப் பிடிக்கியும், மலைமேலுள்ளவற்றைத் தலையில் நட்டும், பாற்கடலை உப்புக்கடலாக்கியும், நகத்திரங்கள் நிலையெறும் படிக்கும் திக்கயங்களை மாறுவித்தும், அஷ்டநாகங்களையும் ஒருகிக்குக்கு வாச்செய்தும், தேவதருக்களைப் பூலோகத்திலேநட்டும் பல ஆரிய காரியங்களைச் செய்திருந்தார். இராசசூதர்கள் செய்யும் மாயம் இது வென்று நினைந்து தேவர்களும், இந்திரனும், வந்தார்கள். தேட ஒருவரும் அகப்படவில்லை. குமாக்கடவுளைக் கண்டார்கள். வந்தரக வேடம் போட்ட அசுரனொருமிவென்று எண்ணியுத்தர் கொடங்கினார்கள். கொடுத்த பாணங்களெல்லாம் குமரன் பாதத்தில் பணிந்து சென்றன. இவன் சிவனல்ல, விஷ்ணுவல்ல, பிரமனல்ல, வீரபத்திரனுமல்ல அல்லாமலும், சிங்கமகாசூரனுமல்லன், சூரபன்மாவும்ல்லன், தாரகாசூரனுமல்லன், ஆனதால் மற்றவர்கள் புஜபலம் நமக்குச் சமானமாகுமா? என்று இந்திரன் தன் வச்சிராயுதத்தைக் குமான்மேல் விடுமுன், அது முருகவேளினடியில் விழுந்து சென்றது. கந்தப்பிரான் ஒரு கணையை ஏவினார். தேவர்களை யெல்லாம் வீரட்டிச் சென்றது. இதனைத் தேவகுருவந்து வேலவன் பாதத்திற் பணிந்து, “ஐயா, சூரபன்மன் தேவருலகஞ்சென்று இந்திராணியைக் கலக்க நினைத்தான். அதனால் தேவந்திரன் இந்திராணியுடனும், சிலதேவர்களுடனும் மேருநிலிச் சென்று வசிக்கிறார்கள். தேவிலோகத்திலிருந்து இந்தகுமரன் சயத்தனையும், மற்றும் தேவர்களையும் பிடித்துக்கட்டி வீரமடையெந்தோத்திற் கிறையாக்கிவிட்டான். ஏ! சிவலாயுதக்கடவுளே! தேவரீர் எப்பொழுது எழுந்தருளக்கூடுமோ என்று காத்திருந்தோம் இப்பொழுது

அரக்கனென நினைந்து தேவர்கள், அணைகளை எய்து விட்டனர். அது தேவரீர் பாதத்தைப் பணிந்து சென்றது. குமரக்கடவுளென அறியாது செய்த தப்பிதத்தை மன்னிக்கவேண்டுமென மன்றாடித் தேவர்களும் முறையிட்டார்கள். தேவர்களே! நீங்கள் மேருகிரியிடத்து இருங்கள் என முருகவேள் விடை கொடுத்தனர். வியாபகவான் தேவர்களைப் பார்த்துத் “தேவர்களே, எம்பெருமா னென்றறியாது வச்சிரமுதலிய ஆயுதங்கொண்டெறிந்தபாவம் நீங்கும் படிக்கு பாதகண்டத்தில் தகினை தேசத்தில் காவேரிநதிக்குத் தென்புரமாகச் சிவமலையென ஒரு புண்ணியமலையிருக்கிறது அதிச்சென்றுபூசனைபுரிக எனத்தீத வேந்திரன் சொல்வான். தகினை தேசத்தில் ரூஹுடைய கிளைகளிருக்கிறார்கள். அவர்களால் தொந்திரவு நேருமே என்றான். “ஆனால் அங்குச்சென்று துறிக்துங்காலம் சமீபத்திருக்கிறது அப்பொழுது செய்யலா”மெனப் டொன்னவன் சொன்னான். எல்லோரும் மேருகிரியி றுந்தார்கள். அசுரர்கள் துன்பம் சகிக்காத தேவர்கள் கைலைசென்று பரமேசுரிடம் அழுதார்கள். பரமேசுரர், குழந்தைக் குமாரரை அழைத்து மடிநிலிருந்தி அரக்கர் குலங்களை நாசஞ்செய்து தேவவுலகத்தை இந்திரனும்படிசெய்தவரென கைலைகட்டிலாரிட்டனர். அவ்வாறே லட்சத்து ஒன்பது வீரரால் தேவர்களுடன் சென்று அசுரர்களை வேரறுத்து தேவலோகத்தில் அரசு செய்யும்படி இந்திரனை இருத்தி தெய்வயானையை மணந்து கைலைபங்கிரியில் குமரக் கடவுள் வீழ்நிருந்தனர்.

இந்திரன் செல்லச் செருக்காலும், மாதரசையாலும் சிவ கலத்திற் சென்று பூசிப்போம் என்பதில்லா திருந்தமையால் புத்தி மாறாட்டமாய்விட்டான். நாரதர் அங்குச்சென்று இந்திராணியைபக்கண்டு, இந்த மாறாட்டத்திதற்கு தேவர்கள், தோத்திரஞ்செய்யத் திரிபுரத்தை தகித்தும, நாசிம்மனுடைய பலம் வரும்படியாக அந்மனுக்கு வரங்கொடுத்த, சிவமலையான்டவனைப் பூசித்தார்தான் இப்பாவம் நீங்குமென மொழிந்தனர்.

தேவேந்திரன் முன் சரிதேவியென்று நாரதர் கூறிய வற்றைத் தெரிவித்தனன் “ஆம். ஆம். சூரசம்மார மானவடன் சென்றிருக்க வேண்டும் தவறியதால் காண் இத்தகைய வந்தது என்று கூறித்தேவர்கள் சூழப் பொன்னுலகம் விட்டுச் சிவமலைக்கு வந்து வணங்கி சிவமலை யாண்டவனை அன்பாக அபிஷேகாதி உபசாரங்களால் பூசித்துத் தோத்தரித்தனன். சிவமலைப்பெருமான் பிரத்தியக்ஷமாய் “இந்திரா? மகிழ்ந்தனம். பொன்னுட்டை ஆண்டுக்கொண்டிரு; முடிவில் இன்னயில்லாத முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கிறோம்” எனவரமருளினர். இந்திரனால் சந்தோஷமுற்று பொன்னுட்டு அரசைக் கைக்கொண்டு சந்தோஷமாக வாழ்ந்திருந்தனன்.

நகுடன் சாபந தீர்த்தல்.

பூலோகத்து அரசர்களிற் சிறந்த நகுடன் என்னும் வேந்தன் நூறுயாகத்தை வெகுசிரத்தைப்போடு செய்தனன் சப்கரிஷிகள் பல்லக்குத் தாங்கிக்கொண்டு வந்து “எம்மன்னே நூறுயாகம் செய்தவர்கள் இந்திரப்பட்டம் பெறுவார்களாதால் அந்தப்பட்டத்தை நீபெறுதற் பொருள் நிச்சயமாகப் படியமரியாதைப்படிக்குப் பல்லக்குக்கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் புறப்படு” என்றனர். மெத்த சந்தோஷத்துடன் பல்லக்குகளில் ஏறினர் ரிஷி சிசேஷ்டர்கள் சுமந்துகொண்டு போகிறார்கள். இந்திராணியைச் சேரவேண்டுமென்ற ஆசையால் (சர்ப்ப) சிக்கிரம் நடவுங்கள் என்றான். சிக்கிரம் என்பதற்கு மடமொழியில் சர்ப்ப என்பதுபொருள் ஆனதால் “சர்ப்பமாகப் போகக்கடவாய்” என முற்கொம்பு தாங்கிச்செல்லும் அகஸ்தியர் கோபமாகச்சபித்தார். உடனே அரசன் மலைப்பாம்பாக சிந்தகிரிக்குத் தெற்காக காளஹஸ்திக்கு மலைச்சார்பில் விழுந்து கிடந்தான். வெகுநாளுக்குப் பின்பு தருவாசமுனிவர் காசியில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பின்பு குற்றால தரிசனஞ்செய்ய வந்தார் நகுடன் பாம்பாகக்கிடப்பது தெரியாது இது பாரையென்று ஏறினர். நல்லறிவுவந்து தனக்கு அந்ததியால் நேர்ந்த சாபத்

தைச் சொல்லித்தன் வடிவு வரும்படி அதுகாசிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். “அகத்தியமுனிவர் சரபத்தை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது; ஆயினும் என்மனதிற ஞேனுகின்ற ஒரு உபாயஞ் சொல்கிறேன்; அகத்தியமுனிவருக்குச் சிவாகம முற்றிலும் ஒதிபுநளிப கந்தப்பன் ஆலபத்தைப் பிரதக்ஷிணம் வந்து வணங்கினால் இந்தப்பாம்பு வடிவம்போகும்” என்றனர். அந்தக்கனம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிய நகுடனுக்கு முனிவர் கூறுவாரானார்.

“நகுடராஜனே! தேவர்களிற் சிறந்தவர்களான பிரமன், விஷ்ணு, பூததிரன் எனமூவரும், அரசர்களிற் சிறந்தவர்களான பாண்டியன், சோழன், சேரன் எனமூவர்களும், மேன்மக்களான வேளாளர்களிற் சிறந்தவர்களான மன்றாடி, தானஞ்செய்வதில் கன்னிப்போலக் கொடுக்கும் பெரிய கையையுடைய சர்க்கரை மன்றாடி மன்னன், சொல்லுதற்கு அரியகீர்த்தி வாய்ந்த பல்லவராயக் குரிசில் ஆகிய மூவர்களும், மற்றைய வேளாளர்களும் வழிவழிபாய்மை செய்வார்கள் அவர்களுக்குக்குல தெய்வமாகிய நுப்பர் என்னை பாருடைய சிவமலையப்பன். அவர்களுடைய உயல், பொருள், ஆவி என்பவற்றை காங்கேயனுக்கே உரிப்பணம் செய்திருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் பங்கு நம் திருநாட்டுக்குக் காங்கேயநாடு எனப் பெயராயிற்று. இன்று அந்தநாடு எல்லா வளங்களாலும் சிறந்துள்ளது. அங்குள்ள சிவாலய என்னும் பர்வதத்தில் ஆறுமுகப் பெருமாள் சந்தைக்குடியாக இருக்கிறார். அந்தவர்களுக்குச் சந்தோஷமாக இந்திரபோகமும், சித்தியுங்கொடுத்துப் பாச பந்தங்களை அறுத்து முத்தியும் அருளுகின்றார். ஆதலால் அந்தக் கிரியை அடைந்து அகல்கிய ஓர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, அக்கிரியை மும்முறை வலம் வந்து சிவமலைக்கடவுளைக் கண்டால் உன் பாவமெல்லாம் நீங்கும்” என்றனர். அதனை அன்புடன் கேட்ட நகுஷன், காயிமலை ஆறுமுதலிய வற்றை வாயுவேகமாகக் கடந்து காவேரி நதியில் மூழ்கினான். பவானி சங்கமேசுவரரைப்

போற்றினான், திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவரச் சேவித்தான்; கொக்கராயன்பேட்டை பிரமலிங்கரையும், நட்பாற் றேசுவரெ ன்னும் அகஸ்திய லிங்கரையும், முனசை முக்கணீசுவரையும் கொடுமுடி மகுடலிங்கேசுவரையுந் தரிசித்துச் சிவமலையைக் கண் டான்; பணிந்தான். அகத்திய தீர்த்தத்தில் முறங்கிக் கிரிப்பிர தக்ஷணஞ் செய்துக் கொண்டு இருபத்து ஏழுநாள் நியமமான விரதம் புண்டு தரிசித்து “சுவாமி, எனக்கு நேர்ந்த கொடிய சாபத்தை நீக்கவேண்டு ”மென்று பிரார்த்தித்தான். மனது இரங்கிய முருகையன் மயில்வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி “இந்தப் பாம்பு உடல் நீங்கிப் பழையபடி இந்த உலகத்துக்கு அரச சனாக நெடுநாள் வாழ்ந்து, சித்த சுத்தியாய் மலபரிபாகம்பெற்று, இந்தச் சகம் அழியத்தக்கது, மோக்ஷம் நிலையானது என்றறிய த்க்கும் ஞானம் பெற்று ஆனந்தங்கொண்டு எப்பொழுதும் நீங்காத முத்தி இன்பத்தை அடைவா ”யென மொழிந்துமறை ந்தனர்.

பாம்பு உடல்தீங்கிப் பழைய உருவங்கொண்டு அரசுபெற்று வாழ்ந்து சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை யடைந்தனன் நகு ஷன்.

வள்ளிகாயகி திருமணம்.

ஆளுடைய நாயகராகிய குமரக்கடவுள் திருத்தணி மலையில் திருவிளையாடல் புரிந்து வீற்றிருந்தனர். நாரதமுனிவர் வந்து குமரக்கடவுளை வணங்கி, “சுவாமி! எளிமேன் வெள்ளி மலைக்குச் சென்றிருந்தேன். அதன் தென்திசையில் ஒருதினைப் புனத்தில் அமைத்த பரணில் அழகிய கவணைக்கையில் வைத் துக்கொண்டு, பருத்ததன பாரத்தால் மெல்லிய இடைதுவா, புன்சிரிப்புடன் குழலுங் கிளியுந்திகைக்கும்படி மெல்லியகுர லால், ஆலோல என்று திணையத்தின் னும் பறவைகளை ஒட்டிக் கொண்டு சித்திரப் பாவைபோன்ற ஒரு யவ்வாப்பெண் இருக் கக்கண்டேன். இதுவரையில் மூன்று உலகங்களிலும் நான் பார்

த்த பெண்களில் ஒரு மங்கையேனும் இவ்வளவு அழகுள்ளவளாக இருக்கவில்லை. அதனால் பார்த்தவுடன் இக்கண்ணிகை என் ஆண்டவனாகிய குகப்பெருமானுக்கே தகுந்தவள் எனமனத்தே தீர்மானித்தான். அந்தப் பெண்மணியின் பேரழகை யோசிக்கிறபொழுது ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று.

“சிவ சுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் என்னைக் கோரித்துத் தலையிற்சூட்டி சிவறையில் போட்ட காலத்தில் எந்தத்தேவரும் வந்து காக்கவில்லை. அருட்கடலாகிய குகப்பெருமானே மனது வந்து சிவநீர்க்கினர். ஆகலால் அக்கடவுள்மனது மகிழ்ந்திட யாது செய்யலாமென்று ஆராய்ந்து, தேவாங்கத்தில் ஒரு கண்ணிகையைப் பிரமன் சிருட்டித்து தவினனோ? எனவும் நினைத்தேன். அன்றியும், அழகியவிஷ்ணு மூர்க்கதியிலுடைய அவதாரங்களில் கூர்மம் இப்பெண்ணின் பாதமாகவும், மத்ஸரியம், இவள்கண்களாகவும், அவருடைய ஆயுதமாகிய சங்கம், அவள் கழுத்தாகவும், அவர் யோகசித்திரை செய்யும் இடமாகிய ஆல், அவள் வயிறாகவும், அவர் படுக்கையணையாகிய ஆகிஷ்சன் (படர்) அவளது மர்மஸ்தானமாகவும், அந்த விஷ்ணுவின் மகனான மன்மதனதுவாகனமாகிய கிளி, அவளது மொழியாகவும், அம்மன்மதன் யானையாகிய இருள், அவள் கூந்தலாகவும், அவன்குடை அவன் முகமாகவும், அவன் கிரீடம், அவள் முலையாகவும், பரமேசுரனது தலையணி அவளது நெற்றியாகவும், லட்சுமி தேவியின் வீடாகிய தாமரை, அவள்கையாகவும், படைத்தபெண்ணும் என்ன வளப்பம் பொருந்தியதாக இருக்கிறது என்று கேசாதிபாத பரியந்தம் நன்றாகடுத்து வருணித்தான். ஓ! செவ்வோனே! இவ்வகையான அதிருபவதிபான மாதைப் பார்த்தேன். தேவரீ! உடனே அங்குசென்று மணந்தருளும் எனக்கூறித் தன்வசியுடம் சேர்ந்தான். உடனே குமரக்கடவுள் வில்லும்புணையுங்கொண்ட வேடநுபமெடுத்துக் கொண்டு வள்ளிமலைக்கு வந்தனர். வள்ளி நாயகியை கண்குளிரக்கண்டார். அப்பெண்ணின் சமீபத்திற் சென்று “அடி பெண்ணே! உன்பேர்சொல். இல்

லாவிடில் ஊர்சொல் இல்லையேல் வழியாவதுசொல் ” என்பது முழுவதும் வேடிக்கைச்சொல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தவாறு அப்பொழுது பல்வேடர் சூழ வள்ளியின் தந்தையான நம்பி வன் வந்தான். சுப்பிரமணியர் ஒரு வேங்கைமாமாது கூப்பிட்டு “நெற்றில்லாது ஆச்சரியமாக இன்று இந்தப்பெண் காணப்படுகிறதா ஏதேனும் நமக்குத்தீங்கு நேரிடுமோ தெரியவில்லை. மாததை வெட்டிவிடுங்கள்.” என்று வேடர்சொன்னார்கள். “மாததின்னா நங்குடிக்குத்தீங்கு வருமோ! புத்தியில்லாது சொல்லுகிறீர்களென்று போய்விட்டான். மறுபடியும் குகன் பழப்படியே வள்ளிநாச்சியாரிடம் பரிநாசவார்த்தை பேசியிருக்கும்போது, வேடர்புடைசூழ வள்ளியின் தந்தை வருவதைத் தெரிந்தவள்ளி வேடவருவற்ற சூழைப்பார்த்து, “ஒடிப்போய்ப் பிழை” என்றாள். சிறு வேதியவடிவாக நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார் சுப்பிரமணியர். நம்பி என்பவன் “மகளை இக்கிற வேதியவாரா” என்றான். “காஸ்மீரதேசத்திலிருந்து இக்காட்டில் வருபபோது வேங்கையைக்கண்டு பயந்து வந்தனன்.” என்றான் மூன்று நாள் இங்கு இரும் அப்பால் வந்து வழிகாட்டுசிறே மென்று போயினன். நம்பிக்காகத் தினைமாக்கொடுத்த வள்ளியாரே! தாகத்துக்கு நீர் இருக்குமிடம் காட்டெனச் சென்று வரும பொழுது ஆனையாக விராயகர் வந்தனர். கண்ட மங்கை “ஐயா, வேதியரே கொல்லவரும் யானைப் பயத்தை நீக்குவீராயின் உன் இஷ்டப்படி நடப்பேன்” என்றாள். யானை போய்விட்டது. அப்பால் இருவரும் கூடிச்சுகித்தார்கள்.

பின்பு சோலை நிழல் நீங்கிக் தினைப்புனத் துப்பரண்மீது வள்ளிராயகி இருந்தனர். அடுத்த புலத்திலிருந்த தோழி வள்ளியைக்கண்டு, “கண்சிவந்து, உதடுவெளுத்து, தேகத்தில் சுகந்தவாசனை, நெற்றியில் வேர்வை, மனமெறுபாடு முழுவிய குறிகள் உன்னிடத்துக் காணவேண்டிய காரணமென்ன வென்றனள். வள்ளியம்மை விடைகூற அஞ்சினவளாய் “அடிஎன் உயிர்ப்புரங்கியே! இவ்விடத்து வெயில்சட்டது, சுனைக்குச் சென்று

நீராடிவரச் சென்றிருந்தேன் ”என்றனர். இப்படிப் பேசியிருக்கும் தருணத்தில் இந்தப்பரணிடம் வந்து வேடவருக்காகிய குமாரன் கைக்கணையால் எய்த விலங்கு இங்குவந்ததா! என்று கேட்டனர். ”ஐயா, தாங்கள் கற்றறித்தை தெரிந்து கொண்டு என் எங்கிருந்துவந்தீர் ”என்று தோழி கேட்டனர். ”வேடதிசையிலிருந்து கன்னியாகுமரி ஆடவந்தனம் ”என்றனர். இன்னும் பலவிதமாகவேஷத்தை வார்த்தைகள் தோழி பேசிக்கொண்டிருந்து இவர்களுக்கும், கன்னிகை கருத்தும், மயல்பூண்டிருக்கிறது என அறிந்து அடுத்த தினைப்புனத்துக்குத்தோழி சென்றனர். பின்தொடர்ந்து இந்தத் தோழியிடஞ் சேர்ந்து. “அன்னம் போன்ற நல்லவனே! என் உயிரையும் உடலையும் உன் தலைவி கவர்ந்து கொண்டான். அவனுடன் இன்பமான வார்த்தைகள் பேசப்படி எனக்கு உதவி செய்வாரானால் உனக்குப் புண்ணியமுண்டு ”என்றனர். “எங்கள் குடிக்குப் பழிச் சொல் தேடிவைக்கப் பார்க்கிறாயா பேசாமல் ஓடிப்போ” என்று கோபக்குறியுடன் பாங்கி கூறினள். குகப்பெருமான் திரைத்துடன் “நல்லது என்னுடன் வள்ளிநாயகியை அனுப்பினால் சது இல்லையேல் அவள் உருவத்தை எழுதி பண்ணைக்குதிரையேறி அவள் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறேன் பார் ”என்றனர். பாங்கி அச்சங்கொண்டனர். வள்ளிநாயகி யிடம் இச்சங்கதி தெரிவித்து மறுபடி இவரிடம் வந்து “எங்கள் எஜமான்யிடம் செல்லும் ”என்றனர். சென்று கூடியிருந்தார்கள். தினை விளைந்துவிடவே அறுத்துக்கொண்டு தஞ்சைநருக்கு வள்ளியையும் அழைத்துக்கொண்டு வேடர் சென்றார்கள். வள்ளிநாயகியைக் காணாது இரவில் தனியாகச் சென்று ஊருளிருக்கும் பாங்கியைக் கண்டு அவள் துணை கொண்டு வள்ளிநாயகியை அணைந்தனர். “விடிந்தால் வேடர்கள் கொன்று விடுவார்கள் விடியுமுன் போய்விடு ”என்று பாங்கி வடிவேலனுக்குச்சொன்னாள். வள்ளிநாயகியை அழைத்துக் கொண்டு பல நாட்கள் கடந்து சிவமலைக்கு வந்து சேர்ந்திருந்தனர் குகப்பெருமான். காலை வள்ளிநாயகியைக்காணாது வேடர்கள் மயங்கிக் காலடி அடை

யாளத்தால் சிவமலைவந்து கண்டு பிடித்தார்கள். "கேவலம் இவ்வேளா எம் குலமகளைத் திருடுபவன் எனப்பல கணைகளை முருகன் மீது ஏவினாகவு வருபவைகளைத் திருமயி வேடாகளை அழிக்க எனச்சிவ குமரன் நினைத்தாலும், எதிர்த்து வந்த லட்சும வேடர்களுமாண்டார்கள். அப்பொழுது நாரத முனிவர் வந்து சிவமலையப்பனை வணங்கினார், "வள்ளி நாயகியாசை வளர்த்தவர்களைக் காலவது தருமமா குமே ஐயா, " என்று முருகனை, முனிவர் இரந்து கேட்டார். ஆறுமுகத்தோடு காட்சி கொடுத்தனர். வள்ளியம்மை தரிசித்து உடல்திகழ்ந்தார். "சுவாமி வேட உருவம் எடுத்து அடியாளைச் சேர்த்துக்கலாமோ" எனியேன பல தவறு செய்யின் மன்னிக்க வேண்டும்! என்னை வளர்த்தோர் மாண்டது எனப்பொருட்கொள்ளே? ஆதலின் சங்குக வேண்டுமென வேண்டினான் வேடர்கள் எழுத என் முருகவேளா மன திலுதயமாகவே இறந்த வேடர்களெல்லாம் உயிர் பெற்றெழுந்து சந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தார்கள்.

எழுந்த வேடர்கள் சுவாமியைப் பணிந்து எங்கள் குல தெய்வமே! எனப்பணிந்து கூறுகிறார்கள் "எங்கள் குலத்துக் கிலலாத ஒருகுறை உண்டது, விவாகபாகக் கண்ணிகையைத் தேவரீர் திருடிவந்தும் ஆயனும் எங்கள் ஊருக்கு வந்து கிரமமாக விவாகம் செய்துக்கொண்டு வளையுடன் கூடியருள் வேண்டுமென்றனர். அப்படியே ஆகுத" என்று வேடர்கள் குழந்தை நாரதன் உடனவர வள்ளி பலைக்குச்சென்று விவாகம் செய்து கொண்டனர் தேவர்கள் பூமாரி பெர்தார்கள். வேடர்களிடம் பிரயாணம் சொல்லிக்கொண்டு வள்ளியம்மையுடன் சிவமலை வந்து திருவேலக்கமமாக எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

முருக வேளாடன எதிர்த்துப்பட்ட வேடர்கள் பின் உயிர் பெற்று ஆஸ்தகை (களித்தலால்) இவ்ஹருக்குப் பட்டாலி என்ற பெயர் உண்டாகிறது.

வள்ளிநாயகி தருமஞ் செய்தல்.

சிவமலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவ சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்கி "சுவாமி! மேரு முதலிய பலமலைகளிருக்க, இந்தமலையில் அதிகப்பிரியமாகத் தேவரீர் எழுந்தருளி யிருக்குவாராணம்திரிவிக்க வேண்டு" மென்ற வள்ளியம்மையை நோக்கி முருகவேளா கூறுவர்

பட்டி ஆல் = பட்டாவ

பூர்வகாலத்தில் சிவபெருமானே தோக்கித் திருமால் தவஞ் செய்தனன். அவர் கண்ணிலிருந்து ஆரத்தக கண்ணீர் இரண்டு துளி பூமியில் விழுந்தது. அமுதவல்லி, சுந்தரவல்லி என இரண்டு மாதர்கள் உதித்தார்கள். நான் அவர்களைக் கருணையால் பார்த்து உங்களில் ஒருத்தி இந்நகரன் மகளாயும், மற்றொருத்தி சிவமுனி என்பவரிடம் ஒருமான் வரும், அதனைக் கூடுவர். அம்மான் வயிற்றிற் பிறந்து, ஸேடர் சேரியில் வளர்ந்தால் நான் வந்து காந்தர் வமணமாகச் சேர்வேன் எனவே இருபெண்களும் சென்றார்கள். அப்படியே உதித்தார்கள் இன்பகங்கம் கொடுக்கின்றோமென்றனர் வள்ளிநாயகி மகிழ்ந்து அடிபணிந்து “ஐயா, நான் ஒருத்தியாயிற்று; மற்றொரு மடந்தை யாவளெனவே, திருத்தணி மலையிலிருக்கின்றார் நிகரன்பாய் என்று கூறினர். மேலும், நீங்களிருவரும் தவஞ்செய்த நாடானதாலும், பரமமாதா பிதாக்களான சிவ சத்தி இருவரும் வசிக்கும்மேருகிரியின் ஒரு சிகரம் இது ஆனதாலும், எனது அன்னை தவஞ்செய்தமையாலும், மீது துணைவாகன ஒருவர்த்து ஒன்பதின்மர் உடுத்த இடமாகலாலும், எனது அன்புநகரம் அருத்தியமுனிவர் எம்மைப்புகித்த வரம்பெற்ற இடமாகலாலும், அநவரத மகலாமல் அதுக்காக்கித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் இம்மலையில் என்றனர். “அரிய தவமானதால் இதில் தருமஞ்செய்ய என்மனது கூடுகிறது” என அம்மையார் கூறினாள் குகப்பெருமான் கூறுகிறார் “எனது மாதா காஞ்சிபுரத்தில் முப்பத்திரண்டு தருமஞ் செய்தனள். நீயும் செய்வாயாக அறசை; அறசைச்சுவர் என்றும் புண்ணிய சேத்தந்நரத்திற் சென்று, இளங்குழந்தை தலைக்கு எண்ணெய் கொடுத்தல் முதலிய முப்பத்திரண்டு தருமங்க ளையும் செய்வாயாக” எனக்கட்டளையிட்டனர். வள்ளிநாயகியார் இறைவனையேற்படி அவலநுக்குச்சென்று முறைப்படிக்குத்த நூதம் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். பலநாள் சென்றபின் எம்பெருமான் மயிலேறி வள்ளிமுன்பு சென்று “வேண்டும் வரங்கள்கேள்” என்றனர்! அன்னையாரும் ஐயா, எனக்கு என்னவாம் வேண்டியிருக்கிறது? நான் வணங்கிய தேவர்கள் என்னை கிணங்கவும், நீர் மாலேகுட்ட அருகிலிருக்கவுமான பெருமபேற்

றை யடைந்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் தருமம் நடத்திய இந் நகருக்கு என்பேர் விளங்க வேண்டுமெனதுதான் நான் இப்பொழுது வேண்டும் வரம் என்றான் “அரசனார் என்றும், வள்ளியற்சாலை யென்றும் இந்நகர் க்குப்பெயர் ஓங்கும்” என்றனர். பின்பு மயில் வாகனத்தின்மீது எழுந்தருளித் தணிகைமலைக்குச் சென்று தெய்வானையைக்கண்டு இரண்டு தேவியார்களும் இரு புறமும் விளங்கப் பலநாள் அங்கிருந்து சிவமலைக்கு எழுந்தருளினார்கள். அகத்தியமுனிவர் வந்து சிவமலைபாண்டவனையும், அம்மையாரிருவரையும் வணங்கி “சுவாமி, அன்னையிருவரையுந்தேவாரையும் இத்தலத்தில் பூசித்திருக்கும் ஆசை பெருகு கின்றது என வேண்டினர். வேண்டிய வேண்டியாங்குதவும் அண்ணலாராகிய கந்தப்பெருமானும் பிராட்டியாரிருவரும் அங்குள்ள திருவுருவத் திடத்து விளங்கினார்கள். பூசித்து, அகத்தியமுனிவர் விடைப்பெற்றுப் பொதியமலை அடைந்தனர்,

தீர்த்தச் சிறப்பு.

எல்லாக்குணமும் சிறப்பும் பொருந்திய முசுகுந்தன் என்னுஞ்சக்கிரவர்த்தி திருவாநிலையென்னும் சேஷத்திரத்தில் பசுபதி ஈசரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு வாழும் நாளில், கௌதமமுனிவன் அங்கு வந்தனர். எங்கிருந்து இங்கு எழுந்தருளுகின்றீர் எனக்கேட்ட முசுகுந்தனை நோக்கி, மன்னவா? நான் தீர்த்த யாத்திரைசெய்து வருகின்றேனெனவே, தீர்த்தங்களில் முழுகி னால் எனக்குள்விருக்கப்பட்ட நோய் தீருமோ என்றான். நோய் தீருவது மாத்திரமல்ல, சித்தி முத்தியுந்தரும் என்றான். அவ்விதமுள்ள விசேஷதீர்த்தம் எதுஎனவே, இவ்விடத்துக்கு மேற்கிசையில் வீரையா நகரம் என ஒருபதியிருக்கிறது. அங்கு ஏழு தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவற்றுள், வேதத்தை மறந்த பிரமதேவன் சிவபிரானைப்பூசித்துச் சத்தி தீர்த்தத்தில் முழுகிவேதத்தைக்கண்டு கிருஷ்டியை நடத்தினன். பூதனையை முலைப்பாலருந்துவதுபோல அவள் உயிரையுண்டதோஷந்தீரு ம்ப்படி சத்தி தீர்த்தத்துள் முழுகிக் கண்ணிரான் ஸ்திரீஹத்தி நீங்கினன். அகத்திய தீர்த்தத்தில் நிகுதிமுழுகித் திக்குப்பால

கனானன். விசுவாமித்திரனு மத்தீர்த்தே படிந்து ரிஷியானன், நகுடனும் இத்தீர்த்தத்து முழுகி பலைப்பாம்பு வடிவு நீங்கினன். அனுமத் தீர்த்தத்தில் முழுசிப் பஞ்ச பாண்டவர்கள் சத்துருக்களைச் சயித்துத் தேசமன்னர் திறை தரவாழ்ந்தனர். இந்திர தீர்த்தத்துள் பாண்டுவேந்தன் முழுசி பாண்டுவோய் தீர்ந்தான். வாசுகி முழுசிக் குன்மனோய் தவிர்ந்தான். பிரமநந்ததீர்த்தத்தில் பார்வதி பாதச்சிலம்பில் வந்தலுன்பது மாதர்களுந் முழுசி உமையம்மை சாபம் நீங்கி லட்சத்தி ஒன்பது வீரர்களை ஈன்றனர். சித்தர்கள் முழுசி ஒளிபெற்றுப்பல வகங்களிருக்கிறார்கள்; சத்தியபாமை முழுசிக் கண்ணனைக் கணவனாகப் பெற்றாள்; பல பத்தர்கள் படிந்து பாகுபெற்றார்கள். மங்களதீர்த்தத்தில் இரதி முழுசி எரிந்த மன்மதன் உயிர் பெற்றுலா இன்பகம்பெற்றாள்; வீரதீர்த்தத்தில் சுக்லிவன் முழுசி இராமனது கிரேகம்பெற்றுப்பகையைப் போக்கிக்கொண்டான். இவ்வாறு இவ்வேழு தீர்த்தத்து முழுசினார் பாவங்களெல்லாம் நீங்கின. இத்தீர்த்தகரையில் பிதூர்க்களைப் பூசித்தால் சிவலோகம் பெறுவார்கள். ஆதலால் நீசெல்லவாயாக எனலும், பூரித்து முசுகுந்தனங்கு சென்று இந்திர தீர்த்தத்தில் விதிப்படி தீர்த்த மாடினவுடன் வெங்குன்மம் நீங்கி விட்டது; மன்மதவடிவம் பெற்றான். யானைமுகக் கடவுளைப் பரமசிவத்தை, பார்வதிதேவியை, சிவமலை யாண்டவனை, வள்ளி தெய்வபாளையைத் தரிசித்து இங்ஊடகாரியார்த்தங்களைப் பெற்றுக் கருவூர் சென்று பின்பு முடிவில் கைலைசென்று சிவகணபாதனாக விற்பிருந்தனன்.

* எனச்சிவமலை மகத்துவத்தைச் சூதுமுனிவர் கூறக்கேட்டிருந்த முனிவர்களெல்லாம், உடல் புளகமுற, வார்த்தை தடுமாற, கண்களில் நீர்த்துப்பப் பரவசமாகி முனிசிரேஷ்டரே! தங்களைப்போல பத்திரசத்தாகப் பேரதிக்கத்தக்க வல்லார் ஒருவருமில்லை யென்று தோத்சிரிக்கார்கள். சுபம்.

முற்றுப்பெற்று,

உ
அட்டவணை.

பக்கம்.	விஷயம்	பாடல தொகை
1	பாயிரம்	22
5	நைமிசாரணியச் சருக்கம். 1	13
7	புராண வரலாற்றுச் சருக்கம். 2	3
8	சிவமலைச் சருக்கம். 3	26
12	சுததிமலைச் சருக்கம். 4	41
19	வீரச்சருக்கம் 5	16
21	அகத்தியமுனி உபதேசச் சருக்கம். 6	13
23	அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம். 7	15
26	அதுமன் பூசைச் சருக்கம். 8	31
31	இந்திரன் பூசைச் சருக்கம். 9	76
42	நகுடன் சாபநிதாதைச் சருக்கம். 10	23
46	வள்ளி நாயகி திருமணச் சருக்கம். 11	150
69	வள்ளி நாயகி தருமஞ்செய் சருக்கம். 12	36
74	தீர்த்த மகிமைச் சருக்கம். 13	32
79	சிவமலைப் புராண வசனம்.	

பிழை திருத்தம்.

இப்புஸ்தகத்தை எழுத்தவ்யுடன் பிழை திருத்தத்தைச்செய்துகொண்டு படிக்கவேண்டும். வரிஎண்கள், தலைப்புகளை விடுத்து பாட்டுவரிதளை கணக்கிடுவது

பிழை	திருத்தம்.	பக்கம்.	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்.
யனந	யயினந	3 14	தொன	தொனறு	153
டொண	கூடொண	5 6	பொய	பொய்	468
சிவகூமலை	சிவமலை	6	வொள்ளி	வள்ளி	474
ளிருநதி	ளிரிநதி	5 23	பங்கிய	பங்கய	22
சுருதிபாகம	சுருதியாகம	6 1	கார்	கார்	506
னென்னிலா	னெண்ணில	26	முஞறிட	முஞ்றிட	21
னங்கள்	னங்கள்	9 8	மேல	மேல	29
பலவுள்	பலவுள்	10 2	ன்றோன்	னனோ	51 27
நென்றோ	நென்றோ	10 23	செல	சொல	53 13
ளனோகதை	ளனோததை	15 9	காரைகா	காரைகா	54
தணடு	தணி	16 7	மேரை	மேரை	15
வந்தென்	வந்ததென்	17	பங்கைய	பங்கய	17
தன்	தன்	17 1	வொந்திற	வொந்திற	26
கந்தர	சுந்தர	18 2	வொள	வொள	55 4
யுடையவ	யுடையரா	22 13	மகரு	மகங்கு	10
சன்ன	சனன	14	மானப	மாணப	57 2
வருத்திட	வருத்திட	20	லுற்றான்	லுற்றான்	58 10
ளியப்பரு	லியம்பரு	23 1	பெறுமை	பெருமை	12
விருந்து	விருந்து	8	சொலவான்	சொலவான்	60 8
தற்கரு	தற்கரு	23 5	னப்	னம்	14
னெனக்குத்	னெனக்குத்	2	னன்ற	னென்ற	23
யுயிமரு	யுயிரக்கு	24 5	வரு	வறு	62 27
சொந்த	சொந்த	25 16	பர்வை	பாவை	63 8
கர்த்தி	காரத்தி	17	பெந்தாய்	பெந்தாய்	67 4
தனா	தனிம்	26 8	ரொழிலாய்	ரொழினாய்	70 2
திரண்டா	திரன்றா	29 11	தொன்னுமை	தொன்னுமை	71 8
ரவிலுந்	ரவிலுந்		வினையி	வினையி	72 8
பாயந்து	பாயந்து	30 7	பிரங்கி	விரங்கி	6
ன்கா	ன்கா	13	யயிர்ப்பு	யயிர்ப்பு	7
ரிருகரு	ரிருகக	37 1	கண்மய	கண்மய	11
யான்	பான்	2	ரிவாகரு	ரிருவாக்கு	73 24
தன்யால்	தென்பால்	3	கிகங்கு	கிகங்கு	74 29
யண்டத்	யண்டத்	38 2	வெணி	வெணி	79 1
குன்றான	குன்றான்	42 5			
கொந்து	கொந்து	43 11			
யின்புற	யின்புற	45 3			

